III

(Acte pregătitoare)

CONSILIU

POZIȚIA ÎN PRIMĂ LECTURĂ (UE) NR. 1/2017 A CONSILIULUI

în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale)

Adoptată de Consiliu la 19 decembrie 2016

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2017/C 55/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), articolul 114 și articolul 168 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) impune asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale, precum și a mediului la definirea și punerea în aplicare a politicilor și activităților Uniunii. Îndeplinirea acestui obiectiv ar trebui urmărită, printre altele, prin intermediul unor măsuri în domeniile veterinar și fitosanitar, care să aibă ca obiectiv final protecția sănătății umane.

([1]) JO C 67, 6.3.2014, p. 166.
([2]) JO C 114, 15.4.2014, p. 96.
([3]) Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 și Poziția în primă lectură a Consiliului din 19 decembrie 2016. Poziția Parlamentului European din … (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(2) TFUE prevede, de asemenea, obligația Uniunii de a contribui la atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în contextul definitivării realizării pieței interne.

(3) Legislația Uniunii prevede un set de norme armonizate pentru a garanta siguranța și salubritatea alimentelor și a furajelor și faptul că activitățile care ar putea avea un impact asupra siguranței lanțului agroalimentar sau a protecției intereselor consumatorilor în ceea ce privește alimentele și informațiile referitoare la alimente se desfășoară cu respectarea unor cerințe specifice. De asemenea, există norme ale Uniunii menite să asigure un nivel ridicat de sănătate umană, a animalelor și a plantelor, precum și de bunăstare a animalelor de-a lungul lanțului agroalimentar și în toate acele domenii de activitate care au printre obiectivele esențiale pe acela de a lupta împotriva posibilei răspândiri a bolilor animalelor, în unele cazuri transmisibile la oameni, sau împotriva organismelor dăunătoare plantelor sau produselor vegetale, și să asigure protecția mediului împotriva riscurilor care ar putea fi reprezentate de organismele modificate genetic (OMG) sau de produsele de protecție a plantelor. Aplicarea corectă a respectivelor norme, denumite în continuare în mod colectiv „legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar", contribuie la funcționarea pieței interne.

(4) Normele de bază ale Uniunii din legislația privind alimentele și furajele sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]). În plus față de aceste norme de bază, există o legislație mai specifică privind alimentele și furajele, care vizează domenii diferite precum alimentația animalelor, inclusiv furajele medicamentate, igiena alimentelor și a furajelor, zoonozele, subprodusele de origine animală, reziduurile de medicamente veterinare, contaminanții, combaterea și eradicarea bolilor animalelor cu impact asupra sănătății umane, etichetarea alimentelor și a furajelor, produsele de protecție a plantelor, aditivii folosiți în alimente și în furaje, vitaminele, sărurile minerale, oligoelementele și alți aditivi, materialele care vin în contact cu alimentele, cerințele privind calitatea și compoziția, apa potabilă, ionizarea, alimentele noi și OMG.

(5) Legislația Uniunii privind sănătatea animalelor urmărește să asigure standarde ridicate de sănătate umană și a animalelor în Uniune, dezvoltarea rațională a sectoarelor agriculturii și acvaculturii, precum și sporirea productivității. Această legislație este necesară pentru a contribui la realizarea pieței interne a animalelor și a produselor de origine animală și pentru a evita răspândirea bolilor infecțioase care prezintă motive de îngrijorare la nivelul Uniunii. Această legislație vizează domenii care includ comerțul intra-Uniune, intrarea în Uniune, eradicarea bolilor, controalele sanitar-veterinare și notificarea bolilor și, de asemenea, contribuie la siguranța alimentelor și a furajelor.

(6) Bolile transmisibile ale animalelor, inclusiv prin microorganisme care au dezvoltat rezistență la antimicrobiene, pot avea un impact semnificativ asupra sănătății publice, a siguranței alimentelor și furajelor și asupra sănătății și bunăstării animalelor. Pentru a asigura standarde ridicate de sănătate a animalelor și de sănătate publică în Uniune, sunt stabilite, la nivelul Uniunii, norme privind măsurile de sănătate a animalelor și siguranța alimentelor și furajelor. Respectarea acestor norme, inclusiv normele care urmăresc să abordeze problema rezistenței la antimicrobiene, ar trebui să facă obiectul controalelor oficiale prevăzute de prezentul regulament. Legislația Uniunii prevede, de asemenea, norme privind introducerea pe piață și utilizarea medicamentelor de uz veterinar, care contribuie la o abordare coerentă la nivelul Uniunii vizând asigurarea utilizării prudente a antimicrobienelor la nivelul exploatațiilor agricole și minimizarea dezvoltării rezistenței la antimicrobiene a animalelor și a transmiterii sale prin intermediul alimentelor de origine animală. Acțiunile promovate sub numerele 2 și 3 prin Comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2011 către Parlamentul European și către Consiliu, intitulată „Plan de acțiune împotriva amenințărilor tot mai mari reprezentate de rezistența la antimicrobiene", subliniază rolul esențial jucat de normele specifice ale Uniunii în domeniul medicamentelor de uz veterinar. Respectarea acestor norme specifice ar trebui să facă obiectul controalelor prevăzute de legislația Uniunii și, prin urmare, nu se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(7) Articolul 13 din TFUE recunoaște că animalele sunt ființe sensibile. Legislația Uniunii referitoare la bunăstarea animalelor prevede obligația proprietarilor de animale, a crescătorilor de animale și a autorităților competente de a respecta cerințele privind bunăstarea animalelor, care asigură animalelor un tratament fără cruzime și evită să provoace acestora durere sau suferință. Normele respective se bazează pe dovezi științifice și pot îmbunătăți calitatea și siguranța alimentelor de origine animală.

(8) Legislația Uniunii privind sănătatea plantelor reglementează intrarea, stabilirea și răspândirea organismelor dăunătoare plantelor care nu există sau care nu sunt prezente pe scară largă în Uniune. Obiectivul acesteia îl constituie protecția sănătății culturilor din Uniune, a spațiului verde și a pădurilor publice și private, protejând în același timp mediul și biodiversitatea Uniunii și asigurând calitatea plantelor și a produselor vegetale și siguranța alimentelor și a furajelor obținute din plante.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(9) Legislația Uniunii privind produsele de protecție a plantelor reglementează autorizarea, introducerea pe piață, utilizarea și controlul produselor de protecție a plantelor și ale oricăror substanțe active, agenți fitoprotectori, agenți sinergici, coformulanți și adjuvanți pe care le-ar putea conține sau din care ar putea fi constituite. Normele menționate urmăresc să asigure un nivel ridicat de protecție, atât a sănătății umane, cât și a animalelor, precum și a mediului prin evaluarea riscurilor reprezentate de produsele de protecție a plantelor, îmbunătățind, în același timp, funcționarea pieței Uniunii prin armonizarea normelor de introducere pe piață a acestora în același timp cu îmbunătățirea producției agricole.

(10) Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) și Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) reglementează autorizarea prealabilă, trasabilitatea și etichetarea OMG, precum și a produselor alimentare și a furajelor modificate genetic. OMG care nu sunt destinate consumului direct, precum semințele utilizate ca materiale sursă pentru producerea alimentelor și a furajelor, pot fi autorizate în temeiul Directivei 2001/18/CE sau al Regulamentului (CE) nr. 1829/2003. Indiferent de temeiul juridic conform căruia ar putea fi autorizate OMG-urile, ar trebui să se aplice aceleași norme privind controalele oficiale.

(11) Legislația Uniunii privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice oferă o bază pentru dezvoltarea sustenabilă a producției ecologice și își propune să contribuie la protejarea resurselor naturale, a biodiversității și bunăstării animalelor, precum și la dezvoltarea zonelor rurale.

(12) Legislația Uniunii privind sistemele agricole de calitate pentru produsele agricole și alimentare identifică produsele și alimentele cultivate și produse în conformitate cu specificații exacte, încurajând în același timp producția agricolă diversificată, protejând denumirile produselor și informând consumatorii cu privire la caracterul specific al produselor agricole și alimentare.

(13) Legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar se bazează pe principiul că operatorii, în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție pe care le controlează, asigură respectarea cerințelor relevante pentru activitățile lor, stabilite în legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar.

(14) Normele Uniunii privind standardele de comercializare pentru produsele pescărești și de acvacultură asigură produse sustenabile și valorificarea întregului potențial al pieței interne; acestea facilitează activități de comercializare bazate pe concurență loială, contribuind astfel la îmbunătățirea profitabilității producției. Aceste norme asigură conformarea cu aceeași cerință atât pentru importuri, cât și pentru produsele originare din interiorul Uniunii. Normele Uniunii privind standardele de comercializare pentru produsele agricole contribuie la ameliorarea condițiilor economice de producție și de comercializare, precum și a calității acestor produse.

(15) Responsabilitatea de a asigura aplicarea legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar revine statelor membre, ale căror autorități competente monitorizează și verifică, prin organizarea de controale oficiale, respectarea și asigurarea aplicării efective a cerințelor relevante ale Uniunii.

(16) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) a instituit un cadru legislativ unic privind organizarea controalelor oficiale. Acest cadru a îmbunătățit în mod semnificativ eficiența controalelor oficiale, asigurarea aplicării legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar și nivelul de protecție împotriva riscurilor pentru sănătatea umană, a animalelor și a plantelor și pentru bunăstarea animalelor în Uniune, precum și nivelul de protecție a mediului împotriva riscurilor care ar putea fi reprezentate de OMG și de produsele de protecție a plantelor. De asemenea, acesta constituie un cadru juridic consolidat de sprijinire a unei abordări integrate a efectuării controalelor oficiale de-a lungul lanțului agroalimentar.

([1]) Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, 17.4.2001, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

(17) În legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar există o serie de dispoziții a căror aplicare nu a fost reglementată sau a fost reglementată doar parțial prin Regulamentul (CE) nr. 882/2004. În special, normele specifice privind controalele oficiale au fost menținute în Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]). De asemenea, sănătatea plantelor în mare măsură nu se înscrie în domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004, anumite norme privind controalele oficiale fiind prevăzute în Directiva 2000/29/CE a Consiliului ([2]).

(18) Directiva 96/23/CE a Consiliului ([3]) prevede, de asemenea, un set foarte detaliat de norme care stabilesc, printre altele, frecvența minimă de efectuare a controalelor oficiale și măsurile specifice de asigurare a aplicării normelor, care trebuie adoptate în cazurile de neconformare.

(19) Pentru a raționaliza și a simplifica cadrul legislativ general, urmărind în același timp obiectivul unei mai bune reglementări, normele aplicabile controalelor oficiale în domenii specifice ar trebui să fie integrate într-un singur cadru legislativ pentru controalele oficiale. În acest scop, Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și alte acte ale Uniunii prin care se reglementează în prezent controalele oficiale în domenii specifice ar trebui să fie abrogate și înlocuite cu prezentul regulament.

(20) Prezentul regulament ar trebui să vizeze stabilirea unui cadru armonizat la nivelul Uniunii pentru organizarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale de-a lungul întregului lanț agroalimentar, ținând seama de normele privind controalele oficiale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și în legislația sectorială relevantă, precum și de experiența dobândită în aplicarea normelor respective.

(21) Normele care stabilesc cerințele pentru utilizarea durabilă a produselor de protecție a plantelor stabilite în Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]) includ la articolul 8 dispoziții cu privire la inspectarea echipamentelor de aplicare, care vor continua să se aplice, în timp ce normele privind controalele oficiale din prezentul regulament nu se aplică activităților de inspecție respective.

(22) Pentru verificarea respectării normelor privind organizarea comună a piețelor de produse agricole (culturi arabile, vin, ulei de măsline, fructe și legume, hamei, lapte și produse lactate, carne de vită și mânzat, carne de oaie și de capră și miere de albine) există deja în funcțiune un sistem de control bine stabilit și specific. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice la verificarea respectării Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) care reglementează organizațiile comune ale piețelor produselor agricole, cu excepția cazurilor în care controalele efectuate în legătură cu standardele de comercializare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]) indică posibile cazuri de practici frauduloase sau înșelătoare.

(23) Ar trebui ca anumite definiții prevăzute în prezent în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 să fie adaptate astfel încât să țină seama de domeniul mai extins de aplicare al prezentului regulament, să fie aliniate la cele prevăzute în alte acte ale Uniunii și să clarifice sau, după caz, să înlocuiască terminologia care are sensuri diferite în sectoare diferite.

(24) Atunci când legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar obligă autoritățile competente să verifice, atunci când emit certificate sau atestate oficiale, dacă operatorii respectă normele relevante ale Uniunii și dacă animalele sau bunurile îndeplinesc cerințe specifice, respectiva verificare a conformității ar trebui să fie considerată drept control oficial.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulamentul privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

([2]) Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 169, 10.7.2000, p. 1).

([3]) Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de control care se aplică anumitor substanțe și reziduurilor acestora existente în animalele vii și în produsele obținute de la acestea și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10).

([4]) Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor (JO L 309, 24.11.2009, p. 71).

([5]) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

([6]) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European Și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

(25) Legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar conferă în plus autorităților competente din statele membre atribuții specializate care trebuie îndeplinite pentru a asigura protecția sănătății animale, a sănătății plantelor și a bunăstării animalelor, precum și protecția mediului în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor. Aceste atribuții reprezintă activități de interes public pe care autoritățile competente din statele membre trebuie să le efectueze în vederea eliminării, a limitării sau a reducerii pericolului care poate apărea pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor sau pentru mediu. Aceste alte activități oficiale care includ acordarea autorizațiilor sau a aprobărilor, supravegherea și monitorizarea epidemiologică, eradicarea și limitarea bolilor sau a organismelor dăunătoare, precum și emiterea de certificate sau atestate oficiale, sunt reglementate prin aceleași norme sectoriale a căror aplicare este asigurată prin intermediul controalelor oficiale și, ca atare, prin prezentul regulament.

(26) Statele membre ar trebui să desemneze autorități competente în toate domeniile care intră sub incidența prezentului regulament. Deși sunt cele mai bine poziționate pentru a identifica și a decide autoritatea sau autoritățile competente pentru a fi desemnate pentru fiecare domeniu sau parte a unui domeniu, statelor membre ar trebui să le revină și obligația de a desemna o singură autoritate având rolul de a asigura, în fiecare domeniu sau parte a unui domeniu, coordonarea corespunzătoare a comunicării cu autoritățile competente din alte state membre și cu Comisia.

(27) Pentru efectuarea controalelor oficiale care vizează verificarea aplicării corecte a legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar, precum și a altor activități oficiale atribuite autorităților statelor membre prin legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar, statele membre ar trebui să desemneze autorități competente care să acționeze în interesul publicului, să dispună de resurse și dotări corespunzătoare, precum și să ofere garanții de imparțialitate și profesionalism. Autoritățile competente ar trebui să asigure calitatea, coerența și eficacitatea controalelor oficiale.

(28) Aplicarea și asigurarea respectării într-o manieră corectă a normelor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament necesită o cunoaștere adecvată atât a respectivelor norme, cât și a normelor din prezentul regulament. Prin urmare, este important ca personalul care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale să fie instruit periodic cu privire la legislația aplicabilă, în conformitate cu domeniul lor de competență, precum și cu privire la obligațiile care decurg din prezentul regulament.

(29) Autoritățile competente ar trebui să efectueze audituri interne sau să solicite efectuarea unor audituri în numele lor pentru a garanta respectarea prezentului regulament. Auditurile respective ar trebui să fie realizate transparent și să facă obiectul unei supravegheri independente.

(30) Operatorii ar trebui să aibă, sub rezerva legislației naționale, dreptul exercita o cale de atac împotriva deciziilor autorităților competente. Autoritățile competente ar trebui să informeze operatorii în legătură cu acest drept.

(31) Autoritățile competente ar trebui să se asigure că personalul responsabil cu controalele oficiale nu divulgă informațiile obținute în timpul efectuării respectivelor controale atunci când informațiile respective intră sub incidența secretului profesional. Cu excepția cazului în care există un interes superior care să justifice divulgarea, secretul profesional ar trebui să includă informațiile care ar submina scopul inspecțiilor, al investigațiilor și al auditurilor, precum și protecția intereselor comerciale sau protecția procedurilor judiciare și a consultanței juridice. Totuși, secretul profesional nu ar trebui să împiedice publicarea de către autoritățile competente a informațiilor factuale cu privire la rezultatul controalelor oficiale efectuate asupra operatorilor individuali, atunci când operatorului în cauză i s-a permis să formuleze observații cu privire la acestea înainte de divulgare, iar observațiile respective au fost luate în considerare sau au fost date publicității simultan cu divulgarea informațiilor de către autoritățile competente. De asemenea, necesitatea respectării secretului profesional nu trebuie să aducă atingere obligației care revine autorităților competente de a informa publicul în cazul în care există suspiciuni rezonabile că anumite alimente sau furaje pot prezenta un risc pentru sănătate în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului persoanelor la protecția datelor cu caracter personal, prevăzut în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]). Prezentele norme nu ar trebui să aducă atingere nici cazurilor în care divulgarea este obligatorie conform legislației Uniunii sau a celei naționale.

(32) Autoritățile competente ar trebui să efectueze periodic controale oficiale, în funcție de riscuri și cu frecvența corespunzătoare, în toate sectoarele și cu privire la toți operatorii, activitățile, animalele și bunurile reglementate prin legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar. Frecvența controalelor oficiale ar trebui stabilită de către autoritățile competente având în vedere necesitatea de ajustare a efortului de control în funcție de riscul existent

([1]) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

și de nivelul de conformitate preconizat în diferite situații, inclusiv posibilele cazuri de încălcare a legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar prin intermediul unor practici înșelătoare sau frauduloase. În consecință, atunci când se ajustează eforturile de control, ar trebui să se țină cont de probabilitatea de neconformitate cu toate domeniile legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar care intră sub incidența prezentului regulament. Cu toate acestea, în unele cazuri, în vederea emiterii unui certificat sau a unui atestat oficial, reprezentând o condiție prealabilă pentru introducerea pe piață sau pentru circulația animalelor sau bunurilor, legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar prevede obligația de efectuare a controalelor oficiale indiferent de nivelul de risc sau de probabilitatea de neconformitate. În astfel de cazuri, frecvența controalelor oficiale este impusă de necesitățile de certificare sau de atestare.

(33) Pentru a menține eficacitatea controalelor oficiale în ceea ce privește verificarea conformității, înainte de efectuarea controalelor nu ar trebui să se emită nicio notificare, cu excepția cazului în care o astfel de notificare prealabilă este absolut necesară pentru controalele care urmează a fi efectuate (de exemplu, în cazul acelor controale oficiale realizate într-un abator în timp ce are loc activitatea de sacrificare care necesită prezența continuă sau regulată a personalului sau a reprezentanților autorităților competente la sediul operatorului) sau atunci când natura activităților de control oficial impune o altă abordare (după cum este cazul, în special, pentru activitățile de audit).

(34) Controalele oficiale ar trebui să fie minuțioase și eficiente și să asigure aplicarea corectă a legislației Uniunii. Întrucât controalele oficiale pot reprezenta o povară pentru operatori, autoritățile competente ar trebui să organizeze și să conducă activitățile de control oficial luând în considerare interesele operatorilor și limitând această povară la ceea ce este necesar pentru efectuarea unor controale oficiale efective și eficace.

(35) Controalele oficiale ar trebui să fie efectuate de angajați independenți, adică neimplicați în conflicte de interese și, în special, care nu se află într-o situație care, în mod direct sau indirect, le-ar putea afecta capacitatea de a-și îndeplini atribuțiile profesionale în mod imparțial. De asemenea, ar trebui să fie instituite mecanisme adecvate pentru a asigura imparțialitatea în cazul în care controalele oficiale privesc animalele, bunurile, locațiile sau activitățile unei autorități sau ale unui organism public.

(36) Controalele oficiale ar trebui să fie efectuate cu aceeași atenție de către autoritățile competente din statul membru indiferent dacă normele a căror aplicare se urmărește a fi asigurată vizează activități care sunt relevante numai pe teritoriul acelui stat membru sau activități care vor avea un impact asupra conformității cu legislația Uniunii privind animalele și bunurile care urmează a fi deplasate sau introduse pe piață într-un alt stat membru sau exportate în afara Uniunii. În cazul exporturilor în afara Uniunii, în conformitate cu legislația Uniunii, autorităților competente putea, de asemenea, să trebuiască să verifice respectarea de către animale și a bunuri a cerințelor stabilite de către țara terță de destinație a animalelor sau bunurilor respective. În plus, în ceea ce privește stabilirea unor modele pentru certificatele de export, competențele de punere în aplicare relevante prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice doar atunci când această certificare este prevăzută în dreptul Uniunii și, în special, în acordurile bilaterale încheiate între Uniune și o țară terță sau o asociație de țări terțe.

(37) Fără a aduce atingere cerințelor în materie de trasabilitate stabilite în legislația sectorială, în măsura strict necesară pentru organizarea controalelor oficiale, autoritățile competente ale unui stat membru ar trebui să poată solicita operatorilor, în împrejurări excepționale, să raporteze sosirea animalelor și a bunurilor dintr-un alt stat membru.

(38) În vederea asigurării aplicării corecte a legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar, autoritățile competente ar trebui să fie abilitate să efectueze controale oficiale în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție a animalelor și a bunurilor vizate de legislația respectivă. Pentru a asigura realizarea efectivă și minuțioasă a controalelor oficiale, autoritățile competente ar trebui să aibă, de asemenea, competența de a efectua controale oficiale în toate etapele de producție și de distribuție a bunurilor, a substanțelor, a materialelor sau a obiectelor care nu sunt reglementate prin legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a investiga pe deplin posibila încălcare a legislației respective și pentru a stabili cauza oricărei astfel de încălcări. Pentru efectuarea eficientă a acestor controale oficiale, autoritățile competente ar trebui să redacteze și să păstreze o listă sau un registru al operatorilor vizați de control.

(39) Autoritățile competente acționează în interesul operatorilor și al publicului larg asigurând în mod constant menținerea și protejarea standardelor ridicate de protecție instituite prin legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar, prin intermediul unor măsuri de asigurare a respectării legislației adecvate, precum și respectarea acestor norme la nivelul întregului lanț agroalimentar prin intermediul controalelor oficiale. Prin urmare, autoritățile

competente, precum și organismele delegate și persoanele fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții, ar trebui să fie răspunzătoare în fața operatorilor și a publicului larg pentru eficiența și eficacitatea controalelor oficiale pe care le efectuează. Acestea ar trebui să ofere acces la informațiile privind organizarea și desfășurarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale și să publice periodic informații privind controalele oficiale și rezultatele obținute. De asemenea, sub rezerva anumitor condiții, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a publica sau de a pune la dispoziția publicului informații cu privire la ratingul operatorilor individuali pe baza rezultatelor controalelor oficiale. Utilizarea sistemelor de rating de către statele membre ar trebui să fie permisă și încurajată ca o modalitate de sporire a transparenței de-a lungul lanțului agroalimentar, cu condiția ca astfel de sisteme să ofere garanții adecvate de echitate, coerență, transparență și obiectivitate. Autoritățile competente ar trebui să instituie măsurile necesare pentru ca ratingul să reflecte cu exactitate nivelul real de conformitate; în special, autoritățile competente ar trebui să fie încurajate să se asigure că ratingul se bazează pe rezultatele mai multor controale oficiale sau, atunci când ratingul se bazează pe rezultatul unui singur control oficial și rezultatele sunt nefavorabile, că se efectuează controale oficiale ulterioare într-un interval de timp rezonabil. Transparența criteriilor de rating este necesară tocmai pentru ca cele mai bune practici să poată fi comparate și, în timp, să fie luată în considerare dezvoltarea unei abordări coerente la nivelul Uniunii.

(40) Este important ca autoritățile competente, precum și organismele delegate și persoanele fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții, să asigure și să verifice eficacitatea și consecvența controalelor oficiale pe care le efectuează. În acest scop, autoritățile ar trebui să acționeze pe baza unor proceduri documentate scrise și să furnizeze informații și instrucțiuni personalului care efectuează controale oficiale. De asemenea, autoritățile ar trebui să dispună de proceduri și mecanisme documentate adecvate pentru a verifica permanent dacă acțiunea lor este eficace și consecventă și să adopte măsuri corective atunci când se identifică deficiențe.

(41) Pentru a facilita identificarea cazurilor de neconformitate și a eficientiza procesul de aplicare a măsurilor corective de către operatorul în cauză, rezultatele controalelor oficiale ar trebui să fie înregistrate în scris, iar o copie ar trebui să fie înmânată, la cerere, operatorului. În cazul în care controalele oficiale necesită prezența permanentă sau periodică a personalului autorităților competente pentru a monitoriza activitățile operatorului, înregistrarea scrisă a fiecărei inspecții sau vizite individuale la operator ar fi o măsură disproporționată. În astfel de cazuri, înregistrările scrise ar trebui să fie întocmite cu o frecvență care să permită autorităților competente și operatorului să fie informați periodic cu privire la nivelul de conformitate și să fie notificați prompt cu privire la orice deficiențe sau neconformități identificate.

(42) Operatorii ar trebui să coopereze pe deplin cu autoritățile competente,cu organismele delegate sau cu persoanele fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții pentru a asigura buna desfășurare a controalelor oficiale și pentru a permite autorităților competente să efectueze alte activități oficiale. Operatorii responsabili pentru transporturi care intră în Uniune ar trebui să furnizeze toate informațiile disponibile în legătură cu transportul respectiv. Toți operatorii ar trebui să pună la dispoziția autorităților competente cel puțin informațiile necesare pentru identificarea lor, a activităților lor și a operatorilor care le sunt clienți și furnizori.

(43) Prezentul regulament stabilește un cadru legislativ unic pentru organizarea controalelor oficiale în vederea verificării conformității cu legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar în toate domeniile vizate de această legislație. În unele dintre aceste domenii, legislația Uniunii prevede cerințe detaliate care trebuie respectate și care impun competențe speciale și mijloace specifice pentru efectuarea controalelor oficiale. În vederea evitării practicilor divergente de asigurare a aplicării normelor, care ar putea genera o protecție neuniformă a sănătății umane, animale și a plantelor, a bunăstării animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și a mediului, ar putea să perturbe funcționarea pieței interne de animale și bunuri care intră sub incidența prezentului regulament și ar putea să denatureze concurența, Comisia ar trebui să fie în măsură să suplimenteze normele prevăzute în prezentul regulament prin adoptarea unor norme specifice privind controalele oficiale capabile să satisfacă nevoile de control din respectivele domenii. În special, astfel de norme ar trebui să stabilească cerințe specifice pentru efectuarea controalelor oficiale și frecvența minimă pentru astfel de controale, măsuri specifice sau suplimentare față de cele prevăzute în prezentul regulament pe care autoritățile competente ar trebui să le adopte în cazuri de neconformitate, responsabilități și sarcini specifice ale autorităților competente în plus față de cele prevăzute în prezentul regulament și criterii specifice pentru declanșarea mecanismele de asistență administrativă prevăzute în prezentul regulament. În alte cazuri, astfel de norme suplimentare ar putea deveni necesare pentru a oferi un cadru mai detaliat pentru efectuarea controalelor oficiale asupra alimentelor și furajelor, pentru situațiile în care apar informații noi cu privire la riscurile pentru sănătatea umană sau a animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, indicându-se faptul că, în absența unor specificații comune pentru efectuarea controalelor oficiale la nivelul tuturor statelor membre, controalele nu ar reuși să ofere nivelul preconizat de protecție împotriva acestor riscuri, astfel cum este prevăzut în legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar.

(44) Pentru a permite organizarea eficientă a controalelor oficiale reglementate de prezentul regulament, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a identifica personalul cel mai adecvat pentru a efectua aceste controale, cu condiția să se asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane, animale și a plantelor și a bunăstării animale pe întregul lanț agroalimentar și să se îndeplinească standardele și obligațiile internaționale. Cu toate acestea, în anumite cazuri în care competențele lor specifice sunt necesare pentru asigurarea unor rezultate serioase ale controalelor oficiale, statele membre ar trebui să fie obligate să recurgă la medici veterinari oficiali, la inspectori fitosanitari sau la alte persoane desemnate special. Aceasta nu ar trebui să aducă atingere posibilității statelor membre de a utiliza medici veterinari oficiali (inclusiv pentru controale oficiale asupra păsărilor de curte și a lagomorfelor) inspectori fitosanitari sau alte persoane desemnate special în cazurile în care nu există această obligație în conformitate cu prezentul regulament.

(45) În scopul de a dezvolta noi metode și tehnici de control în legătură cu controalele oficiale asupra producției de carne, ar trebui să se permită autorităților competente să adopte măsuri la nivel național pentru implementarea unor proiecte pilot care sunt limitate ca timp și domeniu de aplicare. Aceste măsuri ar trebui să asigure verificarea de către autoritățile competente a respectării de către operatori a tuturor dispozițiilor fundamentale aplicabile producției de carne, inclusiv cu cerința siguranței și adecvării pentru consumul uman ale cărnii. Pentru a se asigura posibilitatea Comisiei și a statelor membre de a evalua impactul acestor măsuri naționale și de a-și exprima opinia înainte de adoptarea lor, adoptând, în consecință, cele mai adecvate acțiuni, măsurile respective ar trebui să fie notificate Comisiei în conformitate cu și în sensul articolelor 5 și 6 din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(46) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să delege altor organisme o parte din sarcinile lor. Ar trebui să se prevadă condiții corespunzătoare pentru a asigura menținerea imparțialității, calității și coerenței controalelor oficiale și a altor activități oficiale. În special, organismul delegat ar trebui să fie acreditat în conformitate cu standardul Organizației Internaționale de Standardizare (ISO) pentru efectuarea inspecțiilor.

(47) Pentru a asigura fiabilitatea și coerența controalelor oficiale și a altor activități oficiale în întreaga Uniune, metodele utilizate pentru eșantionare, pentru analizarea, testarea și diagnosticarea de laborator ar trebui să respecte standardele științifice, să satisfacă nevoile de analizare, testare și diagnosticare specifice laboratorului în cauză și să ofere rezultate solide și fiabile ale analizelor, testelor și diagnosticărilor. Ar trebui să se prevadă norme clare care să ofere posibilitatea de a alege metoda care va fi utilizată atunci când există mai multe opțiuni disponibile din surse diferite, precum ISO, Organizația Europeană și Mediteraneeană pentru Protecția Plantelor (OEPP), Convenția internațională pentru protecția plantelor (CIPP), Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE), Uniunea Europeană și laboratoarele naționale de referință sau dreptul intern.

(48) Operatorii ale căror animale sau bunuri sunt supuse eșantionării, analizării, testării sau diagnosticării în contextul controalelor oficiale ar trebui să aibă dreptul la o a doua expertiză, pe propria cheltuială. Acest drept ar trebui să permită operatorului să solicite analizarea de către un alt expert a documentelor eșantionării, analizării, testării sau diagnosticării inițiale, precum și o a doua analiză, testare sau diagnosticare a părților de material de eșantionare prelevate inițial, cu excepția cazului în care orice astfel de a doua analiză, testare sau diagnosticare este imposibilă tehnic sau irelevantă. Acesta ar fi cazul în special atunci când prevalența pericolului este deosebit de mică pentru animale sau produse sau distribuția acestuia este deosebit de dispersată sau neregulată, de exemplu pentru evaluarea prezenței organismelor carantinabile sau, după caz, pentru efectuarea unei analize microbiologice.

(49) În vederea efectuării de controale oficiale în cazul schimburilor comerciale care au loc prin intermediul internetului sau prin alte mijloace la distanță, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să obțină eșantioane prin comenzi realizate anonim (tehnică cunoscută și sub denumirea de tehnica „clientului misterios"), care ulterior să poată fi analizate, testate sau supuse unei verificări a conformității. Autoritățile competente ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a proteja drepturile operatorilor la o a doua expertiză.

(50) Laboratoarele desemnate de către autoritățile competente să efectueze analize, teste și diagnosticări pe baza eșantioanelor prelevate în contextul controalelor oficiale și al altor activități oficiale ar trebui să dețină competența profesională, echipamentele, infrastructura și personalul necesare pentru efectuarea acestor activități la cele mai ridicate standarde. Pentru a asigura rezultate solide și fiabile, aceste laboratoare ar trebui să fie

([1]) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

acreditate pentru utilizarea acestor metode în conformitate cu standardul EN ISO/IEC 17025 privind „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de testare și calibrare". Acreditarea ar trebui să fie acordată de către un organism național de acreditare care funcționează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(51) Deși este cel mai bun instrument de asigurare a unei înalte performanțe în cazul laboratoarelor oficiale, acreditarea este, în același timp, un proces complex și costisitor, care ar crea o sarcină disproporționată pentru laboratoare în cazurile în care metoda de analizare, testare sau diagnosticare de laborator este deosebit de simplu de realizat și nu necesită proceduri sau echipamente speciale, cum este cazul depistării prezenței *Trichinella* în contextul inspecției și, în anumite condiții, în cazurile în care laboratorul efectuează analize, teste sau diagnosticări exclusiv în contextul altor activități oficiale decât controalele oficiale.

(52) Pentru a asigura flexibilitatea și proporționalitatea abordării, în special în ceea ce privește laboratoarele active în domeniul sănătății animale sau a plantelor, ar trebui să se prevadă posibilitatea de adoptare a unor derogări menite să permită ca anumite laboratoare să nu fie acreditate pentru toate metodele pe care le folosesc. Aceasta se întâmplă în special atunci când nu sunt disponibile metode validate pentru detectarea anumitor organisme dăunătoare plantelor. În plus, acreditarea unui laborator pentru toate metodele pe care ar trebui să le utilizeze în calitate de laborator oficial ar putea să nu fie disponibilă imediat în anumite cazuri în care ar trebui să se utilizeze metode noi sau modificate recent, precum și în cazuri de riscuri emergente sau în situații de urgență. Prin urmare, în anumite condiții, ar trebui să se permită laboratoarelor oficiale să efectueze analize, teste și diagnosticări pentru autoritățile competente înainte de obținerea acreditării relevante.

(53) Controalele oficiale efectuate asupra animalelor și bunurilor care intră în Uniune provenind din țări terțe sunt de o importanță esențială pentru a asigura respectarea legislației aplicabile în cadrul Uniunii și, în particular, a normelor stabilite pentru a proteja sănătatea umană, a animalelor și a plantelor, bunăstarea animalelor iar, în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și mediul. Aceste controale oficiale ar trebui să fie realizate înainte ca animalele sau bunurile să fie puse în liberă circulație în cadrul Uniunii. Frecvența controalelor oficiale ar trebui să țină seama în mod adecvat de riscurile pe care animalele și bunurile introduse în Uniune le-ar putea prezenta pentru sănătatea umană, a animalelor și a plantelor, pentru bunăstarea animalelor și pentru mediu, având în vedere antecedentele operatorului în ceea ce privește conformitatea cu cerințele prevăzute în legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar, controalele deja efectuate asupra animalelor și bunurilor în țara terță în cauză, precum și garanțiile oferite de țara terță conform cărora animalele și bunurile exportate către Uniune îndeplinesc cerințele prevăzute în legislația Uniunii.

(54) Este necesar să se prevadă categoriile de animale și bunuri care ar trebui să fie prezentate întotdeauna la un post de inspecție la frontieră pentru controalele oficiale care trebuie să fie efectuate înainte de intrarea acestora în Uniune. Este, de asemenea, necesar să se prevadă posibilitatea de a solicita ca alte categorii de bunuri să facă temporar obiectul aceleiași cerințe în temeiul unor măsuri specifice în acest sens, precum și posibilitatea de a solicita ca anumite alte categorii de bunuri și, în special, anumite produse alimentare care conțin atât produse de origine vegetală, cât și produse prelucrate de origine animală (produse compuse) să fie întotdeauna prezentate pentru controale oficiale la un post de inspecție la frontieră înainte de intrarea lor în Uniune.

(55) Având în vedere riscurile pe care anumite animale sau bunuri le pot reprezenta pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor sau pentru mediu, acestea ar trebui să fie supuse unor controale oficiale specifice care să fie efectuate la intrarea lor în Uniune. Normele actuale ale Uniunii prevăd obligația de efectuare a controalelor oficiale la frontierele Uniunii pentru a se verifica dacă standardele privind sănătatea umană, sănătatea animalelor și bunăstarea animalelor aplicabile animalelor, produselor de origine animală, materialelor germinative și subproduselor de origine animală sunt îndeplinite și dacă plantele și produsele vegetale respectă cerințele fitosanitare. De asemenea, anumite alte bunuri pot face obiectul unor controale intensificate la intrarea în Uniune în cazul în care riscurile emergente sau cunoscute le justifică. În prezentul regulament ar trebui să fie prevăzute particularitățile unor astfel de controale, în prezent reglementate prin Directivele 97/78/CE ([2]), 91/496/CEE ([3]) și 2000/29/CE ale Consiliului și prin Regulamentul (CE) nr. 669/2009 al Comisiei ([4]).

([1]) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

([2]) Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate (JO L 24, 30.1.1998, p. 9).

([3]) Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 669/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele oficiale consolidate efectuate asupra importurilor de anumite produse de hrană pentru animale și alimentare de origine neanimală și de modificare a Deciziei 2006/504/CE (JO L 194, 25.7.2009, p. 11).

(56) Pentru a consolida eficiența sistemului de control oficial al Uniunii, pentru a asigura alocarea optimă a resurselor de control oficial pentru controalele la frontieră și pentru a facilita asigurarea respectării legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar, ar trebui să se instituie un sistem comun integrat de controale oficiale la posturile de inspecție la frontieră, care să înlocuiască actualul cadru de control fragmentat, pentru a aborda toate transporturile care, având în vedere riscul pe care îl pot prezenta, ar trebui să fie supuse controalelor la intrarea în Uniune.

(57) La sosirea la posturile de inspecție la frontieră transporturile ar trebui să fie supuse unor controale oficiale. Respectivele controale oficiale ar trebui să includă controale documentare pentru toate transporturile, inclusiv prin mijloace electronice atunci când este oportun, precum și controale de identitate și fizice efectuate cu o frecvență adecvată care depinde de riscul prezentat de fiecare transport de animale sau bunuri.

(58) Frecvența controalelor fizice ar trebui să fie stabilită și modificată pe baza riscurilor pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor sau, în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, pentru mediu. Respectiva abordare ar trebui să permită autorităților competente să aloce resurse pentru control în cazurile cu cel mai ridicat risc. De asemenea, ar trebui să se reducă frecvența efectuării controalelor de identitate sau acestea să fie limitate la verificarea sigiliului oficial al transportului în cazul în care riscul redus pe care îl prezintă transporturile care intră în Uniune justifică acest lucru. Abordarea bazată pe riscuri pentru efectuarea controalelor de identitate și fizice ar trebui realizată prin utilizarea seturilor de date și a informațiilor disponibile, precum și a sistemelor computerizate de colectare și gestionare a datelor.

(59) În anumite cazuri și atâta timp cât se asigură un nivel ridicat de sănătate umană, a animalelor și a plantelor, de bunăstare a animalelor și de protecție a mediului în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, controalele oficiale efectuate în mod obișnuit de către autoritățile competente la posturile de inspecție la frontieră ar putea fi efectuate și la alte puncte de control sau de către alte autorități.

(60) În vederea organizării unui sistem eficient de controale oficiale, transporturile care sosesc din țări terțe și care necesită controale la intrarea în Uniune ar trebui să fie însoțite de un document sanitar comun de intrare (DSCI), care va fi utilizat pentru notificarea prealabilă a sosirii transporturilor la postul de inspecție la frontieră și în care se va înregistra rezultatul controalelor oficiale efectuate și al deciziilor luate de către autoritățile competente în legătură cu transportul respectiv. Același document ar trebui să fie utilizat de către operator pentru a obține liberul de vamă de la autoritățile vamale după efectuarea tuturor controalelor oficiale.

(61) În unele state membre, ca urmare a unor constrângeri geografice specifice, precum țărmuri sau frontiere lungi, cerințele minime pentru posturile de inspecție la frontieră sunt dificil de îndeplinit în permanență. Importurile de bușteni neprelucrați se fac de obicei în volume mari prin porturi sau puncte de control specializate și cu frecvență neregulată, ceea ce face să fie dificil ca posturile de inspecție la frontieră să aibă personal și să fie pe deplin echipate în permanență. Ar trebui să se permită derogări de la cerințele minime pentru posturile de inspecție la frontieră pentru a se asigura controale oficiale eficace asupra anumitor bușteni neprelucrați.

(62) Controalele oficiale asupra animalelor și bunurilor care intră în Uniune din țări terțe ar trebui să fie efectuate la posturile de inspecție la frontieră desemnate de statele membre în conformitate cu un set de cerințe minime. Desemnarea acestor posturi ar trebui retrasă sau suspendată atunci când nu mai sunt conforme cu cerințele minime sau atunci când activitățile lor ar putea prezenta un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu. Decizia de a retrage sau de a suspenda o astfel de desemnare ar trebui să țină cont de gradul de gravitate al riscului și de principiul proporționalității.

(63) În vederea asigurării unei aplicări uniforme a normelor de control oficial pentru transporturile care sosesc din țări terțe, ar trebui să se stabilească norme comune care să reglementeze acțiunile pe care autoritățile competente și operatorii ar trebui să le întreprindă în cazul în care există suspiciunea unei neconformități, precum și în cazul transporturilor neconforme și al transporturilor care pot prezenta un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, pentru mediu.

(64) Pentru a se evita inconsecvența și redundanța controalelor oficiale, în vederea identificării la timp a transporturilor care fac obiectul controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră și la alte puncte de control, precum și pentru a se putea asigura eficiența controalelor, ar trebui să se asigure cooperarea și schimbul de informații între autoritățile competente, autoritățile vamale și alte autorități relevante care se ocupă de transporturile ce sosesc din țări terțe.

(65) Statele membre ar trebui să asigure disponibilitatea permanentă a unor resurse financiare adecvate pentru ca autoritățile competente care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale să dispună de personalul necesar și de dotarea corespunzătoare. Deși operatorii sunt cei cărora le revine, în primul rând, responsabilitatea de a se asigura că activitățile lor se desfășoară în conformitate cu legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar, sistemul de controale proprii pe care aceștia îl pun în aplicare în acest scop ar trebui să fie completat de un sistem dedicat de controale oficiale instituit în fiecare stat membru în vederea asigurării unei supravegheri eficiente a pieței de-a lungul lanțului agroalimentar. Un astfel de sistem este, prin însăși natura sa, complex și consumator de resurse și necesită un aflux stabil de resurse pentru controalele oficiale, la un nivel adecvat nevoilor de asigurare a respectării legislației din orice moment. Pentru a reduce dependența sistemului de control oficial de finanțarea din fonduri publice, autoritățile competente ar trebui să perceapă taxe sau redevențe care să acopere costurile pe care le suportă atunci când efectuează controale oficiale asupra anumitor operatori, precum și asupra anumitor activități pentru care legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar prevede obligația de înregistrare sau autorizare în conformitate cu normele Uniunii privind igiena alimentelor și furajelor sau cu normele care reglementează sănătatea plantelor. De asemenea, ar trebui să se perceapă taxe sau redevențe de la operatori pentru a compensa costurile controalelor oficiale efectuate în vederea emiterii unui certificat sau atestat oficial și costurile controalelor oficiale efectuate de către autoritățile competente la posturile de inspecție la frontieră.

(66) Taxele sau redevențele ar trebui să acopere, fără să depășească, costurile, inclusiv cheltuielile indirecte, suportate de către autoritățile competente pentru efectuarea controalelor oficiale. Cheltuielile indirecte ar putea include costurile sprijinului și organizării necesare pentru planificarea și efectuarea controalelor oficiale. Aceste costuri ar trebui să fie calculate pe baza fiecărui control oficial individual sau pe baza tuturor controalelor oficiale efectuate într-o perioadă de timp determinată. În cazul în care taxele sau redevențele sunt aplicate pe baza costului efectiv al controalelor oficiale individuale, operatorii cu antecedente bune de conformitate ar trebui să suporte redevențe globale mai mici decât cei neconformi, întrucât primii ar trebui să facă obiectul unor controale oficiale mai rare. Pentru a promova respectarea legislației Uniunii de către toți operatorii, indiferent de metoda (bazată pe costurile efective sau pe o rată fixă) pe care statele membre o vor alege pentru calcularea taxelor sau redevențelor, atunci când acestea sunt calculate pe baza costurilor totale suportate de autoritățile competente într-o anumită perioadă de timp și percepute de la toți operatorii indiferent dacă ei sunt supuși sau nu unui control oficial în timpul perioadei de referință, taxele sau redevențele respective ar trebui să fie calculate astfel încât să recompenseze operatorii cu antecedente constant bune de conformare la legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar.

(67) Ar trebui interzisă restituirea directă sau indirectă a taxelor sau redevențelor percepute de către autoritățile competente, deoarece ea ar putea reprezenta un dezavantaj pentru operatorii care nu beneficiază de restituire și ar putea denatura concurența.

(68) Finanțarea controalelor oficiale prin intermediul taxelor sau redevențelor percepute de la operatori ar trebui să aibă loc în condiții de transparență deplină, astfel încât să permită persoanelor și întreprinderilor să înțeleagă metoda și datele utilizate la stabilirea taxelor sau redevențelor.

(69) Legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar stabilește cazurile în care introducerea pe piață sau circulația anumitor animale sau bunuri ar trebui să fie însoțită de un certificat oficial semnat de inspectorul autorizat. Este adecvat să se stabilească un set comun de norme care să prevadă obligațiile autorităților competente și ale inspectorilor autorizați cu privire la emiterea de certificate oficiale, precum și caracteristicile pe care ar trebui să le aibă certificatele oficiale pentru a le asigura fiabilitatea.

(70) În alte cazuri, normele care intră sub incidența prezentului regulament prevăd că anumite animale sau bunuri introduse pe piață sau puse în circulație trebuie să fie însoțite de o etichetă oficială, de o marcă oficială sau de alte forme de atestare oficială emise fie de operatori sub supravegherea oficială a autorităților competente, fie chiar de către autoritățile competente. Atestatele oficiale includ, de exemplu, pașapoartele fitosanitare, logourile ecologice și mărcile de identificare, atunci când acestea sunt obligatorii conform legislației Uniunii, și mărcile de denumiri de origine protejate, indicațiile geografice protejate sau specialitățile tradiționale garantate. Ar trebui să se stabilească un set minim de norme care să asigure și emiterea atestatelor oficiale în conformitate cu garanții adecvate de fiabilitate.

(71) Controalele și alte activități oficiale ar trebui să se bazeze pe metode de analizare, testare și diagnosticare care să îndeplinească standarde științifice actuale și să ofere rezultate solide, fiabile și comparabile în întreaga Uniune. Prin urmare, metodele utilizate de către laboratoarele oficiale, precum și calitatea și uniformitatea datelor generate

de analize, teste și diagnosticări ar trebui să fie îmbunătățite în mod continuu. În acest scop, Comisia ar trebui să fie abilitată să desemneze laboratoare de referință ale Uniunii Europene și să se bazeze pe asistența experților din cadrul acestora în toate acele sectoare ale lanțului agroalimentar în care este nevoie de rezultate precise și fiabile ale analizelor, testelor și diagnosticărilor. În special, laboratoarele de referință ale Uniunii Europene ar trebui să asigure faptul că laboratoarelor naționale de referință și laboratoarelor oficiale li se furnizează informații actualizate cu privire la metodele disponibile, să organizeze sau să participe activ la testările comparative între laboratoare și să ofere cursuri de formare pentru personalul laboratoarelor naționale de referință sau al laboratoarelor oficiale.

(72) Articolul 32 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 și articolul 21 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) conferă laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene pentru alimentele și furajele ce au în componență organisme modificate genetic și, respectiv, laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene pentru aditivi alimentari atribuții specifice în cadrul procedurii de autorizare a alimentelor sau furajelor ce au în componență organisme modificate genetic sau a aditivilor alimentari, legate, îndeosebi, de testarea, evaluarea și validarea metodelor de detectare sau analiză propuse de solicitanți. Prin urmare, respectivele laboratoare ar trebui să acționeze în calitate de laboratoare de referință ale Uniunii Europene în sensul prezentului regulament.

(73) Pentru efectuarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale care sunt destinate să identifice posibile încălcări ale normelor, inclusiv cele care au loc prin practici înșelătoare sau frauduloase, precum și în domeniul bunăstării animalelor, autoritățile competente ar trebui să aibă acces la date tehnice actualizate, fiabile și coerente, la rezultatele cercetărilor, la tehnicile noi și la expertiza necesară pentru a aplica corect legislația Uniunii în aceste două domenii. În acest scop, Comisia ar trebui să fie în măsură să desemneze și să se bazeze pe asistența experților din cadrul centrelor de referință din Uniunea Europeană pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar și pentru bunăstarea animalelor.

(74) În vederea realizării obiectivelor prezentului regulament și pentru a se contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurându-se astfel încrederea consumatorilor, ar trebui să fie urmărite în mod consecvent și eficient cazurile de neconformitate cu legislația Uniunii privind lanțul alimentar care necesită acțiuni de asigurare a aplicării legislației în mai multe state membre. Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje (RASFF) instituit în temeiul articolului 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 permite deja autorităților competente să facă schimb și să difuzeze rapid informații cu privire la riscurile grave directe sau indirecte pentru sănătatea umană determinate de alimente sau furaje sau cu privire la riscurile grave pentru sănătatea umană sau a animalelor sau pentru mediu determinate de furaje, cu scopul de a permite luarea unor măsuri rapide de contracarare a riscurilor grave respective. Totuși, deși permite luarea de măsuri prompte în toate statele membre în cauză pentru contracararea anumitor riscuri grave la nivelul lanțului agroalimentar, acest instrument nu poate servi scopului de facilita asistența și cooperarea transfrontalieră între autoritățile competente astfel încât neconformitățile față de legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar care au o dimensiune transfrontalieră să fie urmărite eficient nu numai în statul membru în care neconformitatea este detectată pentru prima oară, ci și în statul membru din care este originară neconformitatea. În particular, asistența și cooperarea administrativă ar trebui să permită autorităților competente să facă schimb de informații, să detecteze, să investigheze și să ia măsuri eficiente și proporționale pentru urmărirea încălcărilor transfrontaliere ale legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar și în cazurile în care potențiale practici înșelătoare sau frauduloase au sau ar putea avea o dimensiune transfrontalieră.

(75) Cererile de asistență administrativă și toate notificările ar trebui să facă obiectul unei proceduri de monitorizare corespunzătoare. Pentru a facilita asistența și cooperarea administrativă, statele membre ar trebui să aibă obligația de a desemna unul sau mai multe organisme de legătură care să sprijine și să coordoneze fluxurile de comunicare între autoritățile competente din state membre diferite. În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament și a eficientizării și simplificării cooperării între statele membre, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru adoptarea unor acte de punere în aplicare care să stabilească specificațiile instrumentelor tehnice ce urmează să fie utilizate, procedurile de comunicare între organismele de legătură și un format standard pentru cererile de asistență, notificări și răspunsuri.

(76) Fiecare stat membru ar trebui să aibă obligația de a întocmi și actualiza periodic un plan de control național multianual (MANCP) care să vizeze toate domeniile reglementate prin legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar și să cuprindă informații cu privire la structura și organizarea sistemului său de controale oficiale. Aceste MANCP reprezintă instrumentul prin care fiecare stat membru ar trebui să se asigure că efectuarea controalelor

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29).

oficiale se realizează eficient și în funcție de riscuri, pe teritoriul propriu și de-a lungul întregului lanț agroalimentar, în conformitate cu prezentul regulament. Consultarea corespunzătoare cu părțile interesate relevante înainte de elaborarea acestor planuri ar trebui să le asigure adecvarea la obiectivul urmărit.

(77) Pentru a asigura coerența și integralitatea MANCP, fiecare stat membru ar trebui să desemneze un singur organism cu atribuții de coordonare a pregătirii MANCP propriu și de colectare a informațiilor privind punerea în aplicare, revizuirea și actualizarea acestuia, după caz.

(78) Statele membre ar trebui să aibă obligația de a transmite un raport anual Comisiei, care să conțină informații privind activitățile de control și punerea în aplicare a MANCP. În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament și pentru a facilita colectarea și transmiterea de date comparabile, compilarea subsecventă a acestor date în statistici la nivelul Uniunii și întocmirea de către Comisie a rapoartelor privind funcționarea controalelor oficiale în întreaga Uniune, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru a adopta acte de punere în aplicare în ceea ce privește stabilirea unor modele de formulare pentru rapoartele anuale.

(79) Experții Comisiei ar trebui să fie în măsură să efectueze controale, inclusiv audituri, în statele membre pentru a verifica aplicarea legislației relevante a Uniunii și modul de funcționare a sistemelor naționale de control și a autorităților competente. De asemenea, controalele Comisiei ar trebui să servească la investigarea și la colectarea de informații cu privire la practicile de asigurare a aplicării normelor sau la problemele, situațiile de urgență și noile evoluții din statele membre. La cererea statelor membre în cauză, experții Comisiei ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să participe la controalele efectuate de către autoritățile competente ale țărilor terțe pe teritoriul statului membru respectiv; aceste controale ar trebui să fie organizate în strânsă cooperare între respectivele state membre și Comisie.

(80) Animalele și bunurile din țările terțe ar trebui să respecte aceleași cerințe care se aplică animalelor și bunurilor din Uniune sau cerințele care sunt recunoscute ca fiind cel puțin echivalente în raport cu obiectivele urmărite prin legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar. Acest principiu este menționat la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, care prevede că alimentele și furajele importate în Uniune trebuie să îndeplinească cerințele relevante ale legislației Uniunii referitoare la alimente sau cerințe considerate a fi cel puțin echivalente cu acestea. Cerințe specifice de aplicare a acestui principiu sunt prevăzute în normele Uniunii privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, care interzic intrarea în Uniune a anumitor organisme dăunătoare care nu sunt prezente (sau sunt prezente pe scară restrânsă) în Uniune, în normele Uniunii de stabilire a cerințelor de sănătate a animalelor care permit intrarea animalelor și a anumitor produse de origine animală în Uniune numai din țările terțe care sunt incluse într-o listă stabilită în acest scop și în normele Uniunii de organizare a controalelor oficiale pentru produsele de origine animală destinate consumului uman care prevăd, de asemenea, stabilirea unei liste cu țări terțe din care aceste produse pot intra în Uniune.

(81) Pentru a asigura respectarea de către animalele și bunurile care intră în Uniune din țări terțe a tuturor cerințelor prevăzute în legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar sau a unor cerințe considerate a fi echivalente, în plus față de cerințele stabilite în normele Uniunii privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, normele Uniunii de stabilire a cerințelor de sănătate a animalelor, precum și normele Uniunii de stabilire a normelor specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, pentru a asigura respectarea cerințelor stabilite în legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar în legătură cu riscurile fitosanitare și veterinare, Comisia ar trebui să fie abilitată să stabilească condițiile de intrare a animalelor și a bunurilor în Uniune, în măsura necesară pentru a se asigura că animalele și bunurile respectă toate cerințele relevante ale legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar sau cerințe echivalente. Aceste condiții ar trebui să se aplice animalelor sau bunurilor sau categoriilor de animale sau de bunuri din toate țările terțe sau din anumite țări terțe sau regiuni ale acestora.

(82) În situația în care, în anumite cazuri, există dovezi că anumite animale sau bunuri care provin dintr-o țară terță, dintr-un grup de țări terțe sau din regiuni ale acestora, prezintă anumite riscuri pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, pentru mediu, sau în cazul în care există dovezi că ar putea exista o neconformitate gravă și de amploare cu legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar, Comisia ar trebui să fie abilitată să adopte măsuri pentru a limita aceste riscuri.

(83) Efectuarea unor controale oficiale și a altor activități oficiale într-o manieră eficace și eficientă și, în cele din urmă, siguranța și sănătatea umană, a animalelor și a plantelor și protecția mediului, depind și de existența, în cadrul autorităților de control, a unui personal bine instruit, care să dețină cunoștințe adecvate despre toate aspectele relevante pentru aplicarea corectă a legislației Uniunii. Comisia ar trebui să ofere programe de formare dedicate și adecvate pentru a promova o abordare uniformă a controalelor oficiale și a altor activități oficiale de către autoritățile competente. Pentru a promova cunoașterea legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar și cerințele din țările terțe, o astfel de formare ar trebui, de asemenea, să se adreseze și personalului autorităților competente din țările terțe. În acest din urmă caz, activitățile de formare ar trebui să fie elaborate pentru a ține seama de nevoile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare și pentru a le sprijini în acțiunile de control și de asigurare a respectării legislației, astfel încât acestea să poată răspunde cerințelor care se aplică la importul animalelor și bunurilor în Uniune.

(84) În vederea promovării schimbului de experiență și de cele mai bune practici între autoritățile competente, Comisia ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să organizeze, în colaborare cu statele membre, programe de schimb de personal însărcinat cu controalele oficiale sau cu alte activități oficiale între statele membre.

(85) Pentru ca efectuarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale să fie eficace, este important ca autoritățile competente din statele membre, Comisia și, după caz, operatorii să poată face schimb în mod rapid și eficient de date și de informații referitoare la controalele oficiale sau la rezultatele acestora. Există mai multe sisteme de informații stabilite prin legislația Uniunii și gestionate de către Comisie care permit manipularea și gestionarea unor astfel de date și informații, la nivelul Uniunii, prin intermediul unor instrumente computerizate și bazate pe internet. Un sistem dedicat de înregistrare și trasare a rezultatelor controalelor oficiale este sistemul computerizat veterinar integrat (sistemul Traces), instituit prin Deciziile 2003/24/CE ([1]) și 2004/292/CE ([2]) ale Comisiei în conformitate cu Directiva 90/425/CEE a Consiliului ([3]) și care în prezent este utilizat pentru gestionarea datelor și a informațiilor privind animalele, produsele de origine animală și controalele oficiale asupra acestora. Prezentul regulament ar trebui să permită întreținerea și actualizarea sistemului respectiv astfel încât să permită utilizarea sa pentru toate bunurile pentru care legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar stabilește cerințe specifice sau modalități practice de controale oficiale.De asemenea, există sisteme computerizate dedicate schimbului rapid de informații între statele membre și cu Comisia privind riscurile care pot apărea la nivelul lanțului agroalimentar sau pentru sănătatea animalelor și a plantelor. Articolul 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 instituie RASFF, care este un sistem de notificare a riscului direct sau indirect pentru sănătatea umană care derivă din alimente sau furaje, articolul 20 din Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) instituie un sistem de notificare și raportare a măsurilor privind bolile incluse în liste, iar articolul 103 din Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) instituie un sistem de notificare și de raportare a prezenței organismelor dăunătoare și de notificare a cazurilor de neconformitate. Toate aceste sisteme ar trebui să funcționeze într-un mod armonios și coerent, pe baza sinergiilor dintre diferitele sisteme existente, să evite suprapunerile, să simplifice operarea acestora și să le facă mai eficiente.

(86) În vederea sprijinirii unei gestionări mai eficiente a controalelor oficiale, Comisia ar trebui să instituie un sistem computerizat de informații care să integreze și să actualizeze, după caz, toate sistemele de informații existente, permițând utilizarea unor modalități avansate de comunicare și a unor instrumente de certificare, precum și cea mai eficientă utilizare a datelor și a informațiilor referitoare la controalele oficiale. În vederea evitării redundanței cerințelor privind informațiile, concepția unui astfel de sistem informatizat ar trebui să ia în considerare necesitatea de a se asigura, dacă este cazul, compatibilitatea și interoperabilitatea unui astfel de sistem computerizat cu alte sisteme de informații operate de autorități publice și prin care datele relevante să fie

([1]) Decizia 2003/24/CE a Comisiei din 30 decembrie 2002 privind dezvoltarea unui sistem informatic veterinar integrat (JO L 8, 14.1.2003, p. 44).

([2]) Decizia 2004/292/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind punerea în aplicare a sistemului TRACES și de modificare a Deciziei 92/486/CEE (JO L 94, 31.3.2004, p. 63).

([3]) Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne (JO L 224, 18.8.1990, p. 29).

([4]) Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală") (JO L 84, 31.3.2016, p. 1).

([5]) Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).

schimbate sau puse la dispoziție în mod automat. În plus, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a se utiliza semnăturile electronice în sensul Directivei 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), în conformitate cu Agenda digitală pentru Europa. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să fie consultată pe parcursul stadiului de dezvoltare al oricărei noi funcționalități a acestui sistem computerizat, precum și pe parcursul dezvoltării măsurilor de implementare relevante care ar putea afecta prelucrarea datelor personale și confidențialitatea.

(87) Ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru aplicarea prezentului regulament în ceea ce privește funcționarea corespunzătoare a sistemului computerizat de informații, specificațiile tehnice ale acestuia, precum și obligațiile și prerogativele care revin diferiților actori și utilizatori implicați, ținând cont în special de necesitatea reducerii la minimum a sarcinilor administrative prin utilizarea unui limbaj standardizat la nivel internațional, a unei structuri a mesajului și a unor protocoale de schimb, după caz.

(88) Autoritățile competente ar trebui să investigheze cazurile în care există o suspiciune de neconformitate cu legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar și, în situația în care se stabilește că există o neconformitate, să determine originea și amploarea acesteia, precum și responsabilitățile operatorilor. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să ia măsuri adecvate pentru a se asigura că operatorii în cauză vor remedia situația și pentru a preveni apariția altor neconformități. În organizarea și desfășurarea de anchete și acțiuni de asigurare a respectării legislației, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare în mod adecvat riscurile potențiale și probabilitatea practicilor frauduloase sau înșelătoare de-a lungul lanțului agroalimentar.

(89) Verificarea conformității cu legislația Uniunii privind lanțul agroalimentar prin controale oficiale este de o importanță fundamentală pentru asigurarea îndeplinirii efective, în întreaga Uniune, a obiectivelor legislației respective. Perturbările din cadrul sistemelor de control ale unui stat membru pot împiedica atingerea acestor obiective, în anumite cazuri în mod substanțial, și pot conduce la apariția unor riscuri pentru sănătatea umană, a animalelor și a plantelor, pentru bunăstarea animalelor sau, în cazul OMG și al produselor de protecție a plantelor, și pentru mediu, independent de implicarea sau de responsabilitatea operatorilor sau a altor actori, sau pot conduce la cazuri grave și de amploare a nerespectării legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar. Prin urmare, în vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să fie în măsură să reacționeze în cazul unor perturbări grave ale unui sistem de control al unui stat membru prin adoptarea unor măsuri care să aibă drept scop limitarea sau eliminarea din lanțul agroalimentar a riscurilor respective, până când statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru remedierea perturbărilor sistemului de control. În acest sens, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare.

(90) Încălcarea legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar și ale prezentului regulament ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni eficiente, descurajatoare și proporționale la nivel național în întreaga Uniune, a căror severitate să țină seama, printre altele, de prejudiciul potențial pentru sănătatea umană care poate rezulta din încălcări, inclusiv în cazurile în care operatorii nu cooperează în cursul unui control oficial și în cazurile în care sunt prezentate sau utilizate certificate sau atestate oficiale false sau înșelătoare. Pentru ca sancțiunile financiare aplicabile în cazul încălcării normelor comise prin intermediul practicilor frauduloase sau înșelătoare să fie suficient de descurajatoare, acestea ar trebui să fie stabilite la un nivel care să depășească avantajul ilegal pentru autor rezultat din aceste practici.

(91) Orice persoană ar trebui să poată aduce informații noi în atenția autorităților competente, sprijinindu-le astfel în detectarea cazurilor de încălcare a prezentului regulament și a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și în aplicarea de sancțiuni în astfel de cazuri. Cu toate acestea, denunțarea ar putea fi descurajată de lipsa unor proceduri clare sau de teama represaliilor. Raportarea unor de cazuri de încălcare a prezentului regulament constituie un instrument util pentru a se asigura faptul că o autoritate competentă poate detecta încălcările și poate aplica sancțiuni pentru acestea. Prezentul regulament ar trebui așadar să asigure existența unor proceduri corespunzătoare pentru a permite oricărei persoane să înștiințeze autoritățile competente cu privire la posibilele cazuri de încălcare a prezentului regulament și să îi ofere protecție persoanei respective împotriva represaliilor.

(92) Prezentul regulament vizează domenii care sunt deja cuprinse în anumite acte în vigoare în prezent. Pentru a evita suprapunerile și a stabili un cadru legislativ coerent, următoarele acte ar trebui să fie abrogate și înlocuite

([1]) Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice (JO L 13, 19.1.2000, p. 12).

cu prezentul regulament: Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), Directivele 89/608/CEE ([2]), 89/662/CEE ([3]), 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE ([4]) și 97/78/CE ale Consiliului și Decizia 92/438/CEE a Consiliului ([5]).

(93) În vederea asigurării coerenței, următoarele acte ar trebui să fie modificate: Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]), Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului ([7]), Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]), Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului ([9]), Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]), Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]), și Directivele 98/58/CE ([12]), 1999/74/CE ([13]), 2007/43/CE ([14]), 2008/119/CE ([15]) și 2008/120/CE ale Consiliului ([16]) ale Consiliului.

(94) Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([17]) oferă un cadru pentru finanțarea de către Uniune a unor acțiuni și măsuri de-a lungul lanțului agroalimentar, în domeniile sus-menționate, în temeiul cadrului financiar multianual 2014-2020. Unele dintre aceste acțiuni și măsuri vizează îmbunătățirea performanței controalelor oficiale și a altor activități oficiale în întreaga Uniune. Regulamentul (UE) nr. 652/2014 ar trebui să fie modificat pentru a ține seama de abrogarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 prin prezentul regulament.

(95) Având în vedere situația specifică a sectorului vegetal, care până în prezent nu a făcut obiectul aceluiași nivel de control ca alte bunuri în temeiul prezentului regulament, este esențial ca introducerea noului sistem să fie cât mai ușoară și fără sincope posibil. Din acest motiv, este necesar să se introducă dispoziții specifice privind calendarul de adoptare a actelor delegate relevante. De asemenea, este clar că este justificată o derogare de la obligația efectuării de controale documentare la posturile de inspecție la frontieră pentru sectorul vegetal în ceea ce

([1]) Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, 30.4.2004, p. 206).
([2]) Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic (JO L 351, 2.12.1989, p. 34).
([3]) Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne (JO L 395, 30.12.1989, p. 13).
([4]) Directiva 96/93/CE a Consiliului din 17 decembrie 1996 privind certificarea animalelor și a produselor animaliere (JO L 13, 16.1.1997, p. 28).
([5]) Decizia 92/438/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 privind informatizarea procedurilor veterinare de import (proiect Shift), de modificare a Directivelor 90/675/CEE, 91/496/CEE, 91/628/CEE și a Deciziei 90/424/CEE și de abrogare a Deciziei 88/192/CEE (JO L 243, 25.8.1992, p. 27).
([6]) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1).
([7]) Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO L 3, 5.1.2005, p. 1).
([8]) Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE (JO L 70, 16.3.2005, p. 1).
([9]) Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii (JO L 303, 18.11.2009, p. 1).
([10]) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).
([11]) Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).
([12]) Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă (JO L 221, 8.8.1998, p. 23).
([13]) Directiva 1999/74/CE a Consiliului din 19 iulie 1999 de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare (JO L 203, 3.8.1999, p. 53).
([14]) Directiva 2007/43/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de stabilire a normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne (JO L 182, 12.7.2007, p. 19).
([15]) Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime privind protecția vițeilor (JO L 10, 15.1.2009, p. 7).
([16]) Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor (JO L 47, 18.2.2009, p. 5).
([17]) Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului (JO L 189, 27.6.2014, p. 1).

privește plantele, produsele vegetale și alte obiecte care prezintă un nivel scăzut de risc, precum și permiterea controalelor documentare la o anumită distanță de posturile de inspecție la frontieră pentru plante, produse vegetale și alte obiecte unde astfel de controale la distanță pot oferi un nivel echivalent de siguranță.

(96) În vederea modificării trimiterilor la standardele europene și pentru ca anexele II și III la prezentul regulament să țină seama de evoluțiile legislative, tehnice și științifice, precum și pentru completarea prezentului regulament cu norme specifice de reglementare a controalelor oficiale și a altor activități oficiale în domeniile vizate de acesta, inclusiv normele privind calificarea și formarea personalului, responsabilitățile și sarcinile suplimentare ale autorităților competente, cazurile în care acreditarea laboratoarelor nu este necesară, anumite scutiri de la controalele oficiale la frontiere, criteriile care urmează să fie utilizate pentru a stabili frecvența controalelor fizice și de identitate, stabilirea condițiilor care trebuie îndeplinite de anumite animale sau bunuri care intră în Uniune din țări terțe, cerințele și sarcinile suplimentare ale laboratoarelor și centrelor de referință ale Uniunii Europene și cerințele suplimentare pentru laboratoarele naționale de referință, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți iar respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([1]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar acești experți au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate

(97) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește desemnarea laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene și a centrelor de referință ale Uniunii europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar și pentru bunăstarea animalelor, adoptarea programului de controalele efectuate de Comisie în statele membre și efectuarea de controale intensificate în cazurile de încălcare a legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar care necesită asistență coordonată și acțiuni subsecvente din partea Comisiei, acesteia ar trebui să-i fie conferite competențe de executare.

(98) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului regulament, care includ normele și modalitățile practice privind auditurile, formatul certificatelor și al altor documente, instituirea unor sisteme computerizate de gestionare a informațiilor, cooperarea dintre operatori și autoritățile competente și dintre autoritățile competente, autoritățile vamale și alte autorități, metodele de prelevare de eșantioane, de analizare, testare și diagnosticare de laborator, precum și validarea și interpretarea, trasabilitatea, includerea în liste a animalelor sau a bunurilor care fac obiectul controalelor, precum și includerea în liste a țărilor sau regiunilor care pot exporta anumite animale și bunuri în Uniune, notificarea prealabilă a transporturilor, schimburile de informații, posturile de inspecție la frontieră, izolarea și carantina, autorizarea controalelor anterioare exporturilor efectuate de către țările terțe, măsurile de limitare a unui risc sau de stopare a neconformităților grave și de amploare cu privire la anumite animale sau bunuri care provin dintr-o țară terță sau o regiune a unei țări terțe, recunoașterea țărilor terțe sau a regiunilor care oferă garanții echivalente celor aplicate în Uniune și abrogarea acestei recunoașteri, activitățile de formare și programele de schimb de personal între statele membre și, respectiv, planurile pentru situații de urgență privind alimentele și furajele în vederea aplicării planului general de gestionare a situațiilor de criză prevăzute la articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

(99) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume acela de a asigura o abordare armonizată a controalelor oficiale și a altor activități oficiale efectuate în vederea asigurării aplicării legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar, nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere efectele sale, complexitatea sa, natura sa transfrontalieră și internațională, el poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Uniunii, aceasta este în măsură să adopte măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

([1]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
([2]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28,2,2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește norme privind:

(a) efectuarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale de către autoritățile competente din statele membre;

(b) finanțarea controalelor oficiale;

(c) asistența și cooperarea administrativă între statele membre în vederea aplicării corecte a normelor menționate la alineatul (2);

(d) efectuarea controalelor de către Comisie în statele membre și în țări terțe;

(e) adoptarea condițiilor care trebuie îndeplinite de către animalele și bunurile care sunt introduse în Uniune dintr-o țară terță;

(f) instituirea unui sistem de informații computerizat pentru gestionarea informațiilor și a datelor privind controalele oficiale.

(2) Prezentul regulament se aplică controalelor oficiale efectuate pentru verificarea conformității cu normele instituite la nivelul Uniunii sau de către statele membre în vederea aplicării legislației Uniunii în domeniile referitoare la:

(a) alimente și siguranța alimentelor, integritatea și salubritatea în orice etapă de producție, prelucrare și distribuție a alimentelor, inclusiv normele care vizează asigurarea practicilor corecte în domeniul comerțului și protejarea intereselor și informațiilor consumatorilor, precum și fabricarea și utilizarea materialelor și a obiectelor destinate să vină în contact cu alimentele;

(b) diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic (OMG) pentru producerea de alimente și furaje;

(c) furaje și siguranța furajelor, în orice etapă de producție, prelucrare și distribuție a furajelor și de utilizare a acestora, inclusiv normele care să asigure practici corecte în domeniul comerțului și să protejeze sănătatea, interesele și informațiile consumatorilor;

(d) cerințele cu privire la sănătatea animalelor;

(e) prevenirea și minimizarea riscurilor pentru sănătatea umană și a animalelor determinate de subprodusele de origine animală și produsele derivate;

(f) cerințele cu privire la bunăstarea animalelor;

(g) măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor;

(h) cerințele privind introducerea pe piață și utilizarea produselor de protecție a plantelor și utilizarea durabilă a pesticidelor, cu excepția echipamentelor de aplicare a pesticidelor;

(i) producția ecologică și etichetarea produselor ecologice;

(j) utilizarea și etichetarea denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a specialităților tradiționale garantate.

(3) Prezentul regulament se aplică, de asemenea, controalelor oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu cerințele stabilite în normele menționate la alineatul (2) în cazul în care aceste cerințe sunt aplicabile animalelor și bunurilor care intră în Uniune sau care urmează să fie exportate din Uniune.

(4) Prezentul regulament nu se aplică controalelor oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu:

(a) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013; cu toate acestea, prezentul regulament se aplică controalelor în temeiul articolului 89 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în cazul în care controalele respective identifică posibile practici frauduloase sau înșelătoare în ceea ce privește standardele de comercializare menționate la articolele 73-91 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

(b) Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(c) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]).

(5) Articolele 4, 5, 6, 8, articolul 12 alineatele (2) și (3), articolul 15, articolele 18-27, 31-34, 37-42 și articolul 78, articolele 86-108, articolul 112 litera (b), articolul 130, precum și articolele 131-141 se aplică și altor activități oficiale efectuate de către autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament sau cu normele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

Articolul 2

Controalele oficiale și alte activități oficiale

(1) În sensul prezentului regulament, „controale oficiale" înseamnă activități efectuate de autoritățile competente sau de organismele delegate sau persoanele fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții oficiale de control în conformitate cu prezentul regulament pentru a verifica:

(a) conformitatea operatorilor cu prezentul regulament și cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2); și

(b) că animalele sau bunurile îndeplinesc cerințele stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv pentru eliberarea unui certificat oficial sau a unui atestat oficial.

(2) În sensul prezentului regulament, „alte activități oficiale" înseamnă activități diferite de controalele oficiale efectuate de autoritățile competente sau de organismele delegate sau persoanele fizice cărora li s-au delegat anumite alte activități oficiale în conformitate cu prezentul regulament și cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv activități destinate să verifice prezența bolilor animalelor sau a organismelor dăunătoare plantelor, să prevină sau să limiteze răspândirea acestor boli ale animalelor sau organisme dăunătoare plantelor, să eradicheze respectivele boli ale animalelor sau organisme dăunătoare plantelor, acordarea de autorizații sau aprobări și eliberarea de certificate oficiale sau atestate oficiale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „legislația privind alimentele" înseamnă legislația privind alimentele astfel cum este definită la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

2. „legislația privind furajele" înseamnă actele cu putere de lege și actele administrative care reglementează furajele în general și siguranța furajelor în special, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național în orice etapă de producție, prelucrare și distribuție sau utilizare a furajelor;

3. „autorități competente" înseamnă:

   (a) autoritățile centrale ale unui stat membru responsabile de organizarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale, în conformitate cu prezentul regulament și cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

   (b) orice altă autoritate căreia i-a fost conferită respectiva responsabilitate;

   (c) după caz, autoritățile corespunzătoare dintr-o țară terță;

([1]) Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (JO L 276, 20.10.2010, p. 33).

([2]) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

4. „autoritate de control ecologic” înseamnă o organizație administrativă publică pentru producția ecologică și etichetarea produselor ecologice a unui stat membru căreia autoritățile competente i-au conferit, integral sau parțial, competențele lor privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului ([1]), inclusiv, după caz, autoritatea corespondentă dintr-o țară terță sau care funcționează într-o țară terță;

5. „organism delegat” înseamnă o persoană juridică distinctă căreia autoritățile competente i-au delegat anumite atribuții oficiale de control sau anumite atribuții legate de alte activități oficiale;

6. „proceduri de verificare a controalelor” înseamnă sistemele puse în aplicare și acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în vederea asigurării coerenței și eficacității controalelor oficiale și ale altor activități oficiale;

7. „sistem de control” înseamnă un sistem care cuprinde autoritățile competente, precum și resursele, structurile, sistemele și procedurile instituite într-un stat membru pentru a asigura efectuarea controalelor oficiale în conformitate cu prezentul regulament și cu normele menționate la articolele 18-27;

8. „plan de control” înseamnă o descriere întocmită de autoritățile competente care conține informații privind structura și organizarea sistemului de control oficial și a modului său de funcționare și planificarea detaliată a controalelor oficiale care urmează să fie efectuate într-o perioadă de timp, în fiecare dintre domeniile reglementate de normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

9. „animale” înseamnă animale astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/429;

10. „boală a animalelor” înseamnă boală astfel cum este definită la articolul 4 punctul 16 din Regulamentul (UE) 2016/429;

11. „bunuri” înseamnă tot ceea ce face obiectul uneia sau mai multor norme menționate la articolul 1 alineatul (2), cu excepția animalelor;

12. „alimente” înseamnă alimente astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

13. „furaje” înseamnă furaje astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

14. „subproduse de origine animală” înseamnă subproduse de origine animală astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009;

15. „produse derivate” înseamnă produse derivate astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009;

16. „plante” înseamnă plante astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/2031;

17. „organisme dăunătoare plantelor” înseamnă organisme dăunătoare astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031;

18. „produse de protecție a plantelor” înseamnă produse de protecție a plantelor astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;

19. „produse de origine animală” înseamnă produse de origine animală astfel cum sunt definite la punctul 8.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]);

20. „materiale germinative” înseamnă materiale germinative astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 28 din Regulamentul (UE) 2016/429;

21. „produse vegetale” înseamnă produse vegetale astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2016/2031;

22. „alte obiecte” înseamnă alte obiecte astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2016/2031;

23. „pericol” înseamnă orice agent sau condiție cu potențialul de a avea un efect advers asupra sănătății umane, animale sau a plantelor, asupra bunăstării animalelor sau asupra mediului;

24. „risc” înseamnă o funcție a probabilității unui efect advers asupra sănătății umane, animale sau a plantelor, a bunăstării animale sau a mediului și a gravității efectului respectiv, determinat de un pericol;

25. „certificare oficială” înseamnă procedura prin care autoritățile competente atestă conformitatea cu una sau mai multe dintre cerințele prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

([1]) Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

26. „inspector autorizat" înseamnă:

    (a) orice funcționar al autorităților competente autorizat de către acestea să semneze certificate oficiale; sau

    (b) orice altă persoană fizică autorizată de către autoritățile competente să semneze certificate oficiale în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

27. „certificat oficial" înseamnă un document scris sau electronic semnat de inspectorul autorizat și care asigură conformitatea cu una sau mai multe dintre cerințele prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

28. „atestat oficial" înseamnă orice etichetă, marcă sau altă formă de atestare emisă de operatori aflați sub supravegherea autorităților competente prin controale oficiale dedicate sau chiar de către autoritățile competente și care oferă asigurarea conformității cu una sau mai multe dintre cerințele prevăzute de prezentul regulament sau de normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

29. „operator" înseamnă orice persoană fizică sau juridică care are una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

30. „audit" înseamnă o examinare sistematică și independentă menită să stabilească dacă activitățile și rezultatele lor respectă dispozițiile stabilite anterior și dacă aceste dispoziții sunt puse în aplicare cu eficiență și permit atingerea obiectivelor;

31. „rating" înseamnă o clasificare a operatorilor pe baza unei evaluări a conformității acestora cu criteriile de rating;

32. „medic veterinar oficial" înseamnă un medic veterinar desemnat de către o autoritate competentă fie în calitate de angajat, fie într-o altă calitate, și care deține calificările corespunzătoare în vederea efectuării de controale oficiale și alte activități oficiale în conformitate cu prezentul regulament și cu normele relevante menționate la articolul 1 alineatul (2);

33. „inspector fitosanitar oficial" înseamnă o persoană fizică desemnată de către o autoritate competentă fie în calitate de angajat, fie într-o altă calitate, și care a fost format corespunzător în vederea efectuării de controale oficiale și alte activități oficiale în conformitate cu prezentul regulament și cu normele relevante menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g);

34. „material cu risc specificat" înseamnă material cu risc specificat astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001;

35. „călătorie de lungă durată" înseamnă o călătorie de lungă durată astfel cum este definită la articolul 2 litera (m) din Regulamentul (CE) nr. 1/2005;

36. „echipament de aplicare a pesticidelor" înseamnă un echipament de aplicare a pesticidelor astfel cum este definit la articolul 3 punctul 4 din Directiva 2009/128/CE;

37. „transport" înseamnă un număr de animale sau o cantitate de bunuri incluse în același certificat oficial, atestat oficial sau orice alt document, transportate cu același mijloc de transport și provenind din același teritoriu sau din aceeași țară terță și, cu excepția bunurilor supuse normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g), fiind de același tip, aceeași clasă sau aceeași descriere;

38. „post de inspecție la frontieră" înseamnă un loc, inclusiv toate facilitățile existente în acest loc, desemnat de un stat membru pentru efectuarea controalelor oficiale prevăzute la articolul 47 alineatul (1);

39. „punct de ieșire" înseamnă un post de inspecție la frontieră sau orice alt loc desemnat de către un stat membru prin care animalele care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1/2005 părăsesc teritoriul vamal al Uniunii;

40. „introducere în Uniune" sau „intrare în Uniune" înseamnă acțiunea de a introduce animale și bunuri într-unul dintre teritoriile enumerate în anexa I la prezentul regulament din afara teritoriilor respective, cu excepția cazurilor reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) pentru care aceasta înseamnă acțiunea de a introduce bunuri pe „teritoriul Uniunii" astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031;

41. „control documentar" înseamnă examinarea certificatelor oficiale, a atestatelor oficiale și a altor documente, inclusiv a documentelor de natură comercială, care trebuie să însoțească transportul, astfel cum se prevede în normele menționate la articolul 1 alineatul (2), respectiv la articolul 56 alineatul (1) sau în actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 77 alineatul (3), cu articolul 126 alineatul (3), cu articolul 128 alineatul (1) și cu articolul 129 alineatul (1);

42. „control de identitate" înseamnă o inspecție vizuală efectuată pentru a verifica dacă conținutul și etichetele unui transport, inclusiv marcajele de pe animale, sigiliile și mijloacele de transport, corespund informațiilor furnizate în certificatele oficiale, în atestatele oficiale și în alte documente de însoțire;

43. „control fizic" înseamnă un control asupra animalelor sau a bunurilor și, după caz, verificări ale ambalajelor, ale mijloacelor de transport, ale etichetelor și ale temperaturii, prelevarea de eșantioane în vederea analizării, testării sau diagnosticării și orice alt control necesar pentru verificarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2);

44. „tranzit" înseamnă deplasarea dintr-o țară terță în altă țară terță trecând, sub supraveghere vamală, printr-unul dintre teritoriile din anexa I sau dintr-unul dintre teritoriile enumerate în anexa I într-un alt teritoriu enumerat în anexa I, trecând prin teritoriul unei țări terțe, cu excepția normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) în raport cu care „tranzit" înseamnă una dintre următoarele:

    (a) deplasarea dintr-o țară terță în altă țară terță, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031 trecând, sub supraveghere vamală, prin „teritoriul Uniunii", astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (3) al doilea paragraf din regulamentul respectiv; sau

    (b) deplasarea din „teritoriul Uniunii" în altă parte a „teritoriului Uniunii", astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031 trecând prin teritoriul unei țări terțe, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul respectiv;

45. „supraveghere de către autoritățile vamale" înseamnă supraveghere vamală astfel cum este definită la articolul 5 punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

46. „control efectuat de către autoritățile vamale" înseamnă un control vamal astfel cum este definit la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

47. „reținere oficială" înseamnă procedura prin care autoritățile competente se asigură că animalele și bunurile care fac obiectul controalelor oficiale nu sunt deplasate sau alterate până la luarea unei decizii cu privire la destinația lor; această procedură include depozitarea de către operatori conform indicațiilor și sub controlul autorităților competente;

48. „jurnal de călătorie" înseamnă documentul menționat la punctele 1-5 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1/2005;

49. „personal auxiliar oficial" înseamnă un reprezentant al autorităților competente format în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul articolului 18 și angajat să exercite anumite atribuții oficiale de control sau anumite atribuții aferente altor activități oficiale;

50. „carne și organe comestibile" înseamnă, în sensul articolului 49 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament, produsele enumerate în subcapitolele 0201-0208 din partea a doua secțiunea I capitolul 2 din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ([2]);

51. „marcă de sănătate" înseamnă o marcă aplicată după ce au fost efectuate controalele oficiale menționate la articolul 18 alineatul (2) literele (a) și (c) și care atestă faptul că carnea este adecvată pentru consumul uman.

TITLUL II

CONTROALELE OFICIALE ȘI ALTE ACTIVITĂȚI OFICIALE ÎN STATELE MEMBRE

CAPITOLUL I

Autoritățile competente

Articolul 4

Desemnarea autorităților competente

(1) Pentru fiecare dintre domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), statele membre desemnează autoritatea sau autoritățile competente cărora le conferă responsabilitatea de a organiza sau de a efectua controale oficiale și alte activități oficiale.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

([2]) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

(2) În cazul în care, pentru aceeași zonă, un stat membru conferă responsabilitatea de a organiza sau de a efectua controale oficiale sau alte activități oficiale mai multor autorități competente, la nivel național, regional sau local, sau în cazul în care autoritățile competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) pot transfera, în această calitate, responsabilități specifice privind controalele oficiale sau alte activități oficiale altor autorități publice, statul membru respectiv:

(a) asigură o coordonare eficientă și eficace între toate autoritățile implicate, precum și coerența și eficacitatea controalelor oficiale sau a altor activități oficiale pe teritoriul său; și

(b) desemnează o singură autoritate, în conformitate cu cerințele constituționale din statele membre, responsabilă pentru coordonarea cooperării și a contactelor cu Comisia și cu alte state membre în ceea ce privește controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate în fiecare dintre domeniile reglementate de normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) Autoritățile competente responsabile pentru verificarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (i) pot conferi anumite responsabilități aferente controalelor oficiale sau altor activități oficiale uneia sau mai multor autorități de control ecologic. În astfel de cazuri ele atribuie un număr de cod pentru fiecare dintre aceste autorități de control.

(4) Statele membre se asigură că informează Comisia privind detaliile de contact și orice modificări în ceea ce privește:

(a) autoritățile competente desemnate în conformitate cu alineatul (1);

(b) autoritățile unice desemnate în conformitate cu alineatul (2) litera (b);

(c) autoritățile de control ecologic menționate la alineatul (3);

(d) organismele delegate menționate la articolul 28 alineatul (1).

Informațiile menționate la primul paragraf se pun și la dispoziția publicului de către statele membre, inclusiv pe internet.

Articolul 5

Obligații generale privind autoritățile competente și autoritățile de control ecologic

(1) Autoritățile competente și autoritățile de control ecologic:

(a) dispun de proceduri și/sau sisteme în vederea asigurării eficacității și a caracterului adecvat ale controalelor oficiale și ale altor activități oficiale;

(b) dispun de proceduri și/sau sisteme în vederea asigurării imparțialității, a calității și a coerenței controalelor oficiale și ale altor activități oficiale la toate nivelurile;

(c) dispun de proceduri și/sau sisteme în vederea asigurării faptului că personalul care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale nu este afectat de conflict de interese;

(d) dețin sau au acces la o capacitate adecvată de laborator pentru analizare, testare și diagnosticare;

(e) dețin sau au acces la un număr suficient de angajați cu calificări și experiență corespunzătoare, astfel încât controalele oficiale și alte activități oficiale să poată fi efectuate în mod eficient și eficace;

(f) dispun de mijloace și echipamente adecvate și întreținute în mod corespunzător în vederea asigurării unei efectuări eficiente și eficace a controalelor oficiale și a altor activități oficiale de către personal;

(g) dețin competențele legale în vederea efectuării controalelor oficiale și a altor activități oficiale și a aplicării măsurilor prevăzute în prezentul regulament și în normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(h) dispun de proceduri juridice în vigoare în vederea asigurării accesului personalului la sediile operatorilor și la documentele păstrate de operatori, astfel încât să fie în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod corespunzător;

(i) dispun de planuri pentru situații de urgență și sunt pregătite să aplice astfel de planuri în caz de urgență, după caz în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(2) Orice numire a unui medic veterinar oficial se face în scris și precizează controalele oficiale și celelalte activități oficiale și atribuții aferente pentru care se face numirea. Cerințele autorităților competente pentru personal prevăzute de prezentul regulament, inclusiv cerința de a nu fi afectat de conflicte de interes, se aplică tuturor medicilor veterinari oficiali.

(3) Orice numire a unui inspector fitosanitar oficial se face în scris și precizează controalele oficiale și celelalte activități oficiale și atribuții aferente pentru care se face numirea. Cerințele impuse prin prezentul regulament personalului autorităților competente, inclusiv cerința de a nu se găsi într-o situație de conflict de interese, se aplică tuturor inspectorilor fitosanitari oficiali.

(4) Personalul care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale:

(a) beneficiază, pentru domeniul său de competență, de programe adecvate de formare care să le permită exercitarea atribuțiilor în mod competent și efectuarea de controale oficiale și alte activități oficiale într-un mod coerent;

(b) este permanent la curent cu evoluțiile din domeniul său de competență și beneficiază de programe periodice de formare suplimentară, după necesități; și

(c) beneficiază de formare în domeniile prevăzute la capitolul I din anexa II și cu privire la obligațiile autorităților competente care decurg din prezentul regulament, după caz.

Autoritățile competente, autoritățile de control ecologic și organismele delegate elaborează și implementează programe de formare pentru a se asigura că personalul care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale beneficiază de programele de formare menționate la literele (a), (b) și (c).

(5) În cazul în care, în cadrul serviciilor unei autorități competente, mai multe unități sunt abilitate să efectueze controale oficiale sau alte activități oficiale, se asigură o coordonare și o cooperare eficiente și eficace între diferitele unități.

Articolul 6

Auditurile autorităților competente

(1) Pentru a garanta respectarea de către autoritățile competente a prezentului regulament, acestea efectuează audituri interne sau solicită efectuarea auditarea lor și iau măsurile necesare având în vedere rezultatele respectivelor audituri.

(2) Auditurile menționate la alineatul (1) fac obiectul unei analize independente și se realizează într-un mod transparent.

Articolul 7

Cale de atac

Deciziile luate de autoritățile competente în conformitate cu articolul 55, cu articolul 66 alineatele (3) și (6), cu articolul 67, cu articolul 137 alineatul (3) litera (b) și cu articolul 138 alineatele (1) și (2) cu privire la persoanele fizice sau juridice fac obiectul dreptului acestor persoane de a exercita o cale de atac în conformitate cu dreptul intern.

Dreptul de a exercita o cale de atac nu aduce atingere obligației autorităților competente de a lua măsuri prompte în vederea eliminării sau a limitării riscurilor pentru sănătatea umană, cea a animalelor sau a plantelor ori pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, în conformitate cu prezentul regulament și cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 8

Obligațiile de confidențialitate ale autorităților competente

(1) Autoritățile competente se asigură, sub rezerva dispozițiilor de la alineatul (3), că informațiile obținute în cadrul realizării sarcinilor lor în contextul controalelor oficiale și al altor activități oficiale nu sunt divulgate unor părți terțe atunci când, în temeiul dreptului intern sau legislației Uniunii, respectivele informații prin natura lor, intră sub incidența secretului profesional.

În acest scop, statele membre se asigură că membrilor personalului și altor persoane angajate în cursul controalelor oficiale și al altor activități oficiale le revin obligații de confidențialitate corespunzătoare.

(2) Alineatul (1) se aplică și autorităților de control ecologic, organismelor delegate și persoanelor fizice cărora li s-au delegat atribuții specifice de control și laboratoarelor oficiale.

(3) Cu excepția cazului în care există un interes public superior care justifică divulgarea informațiilor care intră sub incidența secretului profesional astfel cum se menționează la alineatul (1) și, fără a aduce atingere cazurilor în care divulgarea este impusă prin legislația Uniunii sau legislația națională, informațiile respective includ informații a căror divulgare ar aduce atingere:

(a) obiectivelor activităților de inspecție, de investigație și de audit;

(b) protejării intereselor comerciale ale unui operator sau ale oricărei alte persoane fizice sau juridice; sau

(c) protejării procedurilor judiciare și a consultanței juridice.

(4) Atunci când determină dacă există vreun interes public superior care justifică dezvăluirea unor informații care intră sub incidența secretului profesional astfel cum se menționează la alineatul (1), autoritățile competente țin cont, printre altele, de riscurile posibile pentru sănătatea oamenilor, animalelor sau plantelor sau pentru mediu și de natura, gravitatea și amploarea unor asemenea riscuri.

(5) Obligațiile de confidențialitate prevăzute la prezentul articol nu împiedică autoritățile competente să publice sau să pună la dispoziția publicului în orice alt mod informații cu privire la rezultatul controalelor oficiale privind operatorii individuali, fără a aduce atingere cazurilor în care divulgarea este impusă prin legislația Uniunii sau legislația naționale, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) operatorul în cauză are posibilitatea de a prezenta observații cu privire la informațiile pe care autoritatea competentă intenționează să le publice sau să le pună la dispoziția publicului în alt mod, înainte de publicare sau difuzare, ținând cont de urgența situației; și

(b) informațiile care sunt publicate sau puse la dispoziția publicului în alt mod iau în considerare observațiile formulate de către operatorul în cauză sau sunt publicate sau difuzate împreună cu aceste observații.

CAPITOLUL II

Controalele oficiale

Secțiunea I

Condiții generale

Articolul 9

Norme generale privind controalele oficiale

(1) Autoritățile competente efectuează periodic controale oficiale asupra tuturor operatorilor, în funcție de riscuri și cu o frecvență corespunzătoare, luând în considerare:

(a) riscurile identificate asociate cu:

(i) animalele și bunurile;

(ii) activitățile controlate de operatori;

(iii) locul de desfășurare a activităților sau a operațiunilor operatorilor;

(iv) utilizarea unor produse, procedee, materiale sau substanțe care pot influența siguranța, integritatea și salubritatea alimentelor, sau siguranța furajelor, sănătatea sau bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor sau care, în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, pot avea un impact negativ și asupra mediului;

(b) orice informație care indică probabilitatea că consumatorii ar putea fi induși în eroare, în special în ceea ce privește natura, identitatea, proprietățile, compoziția, cantitatea, durabilitatea, țara de origine sau locul de proveniență, metoda de fabricație sau producție a alimentelor;

(c) antecedentele operatorilor în ceea ce privește rezultatele controalelor oficiale efectuate asupra acestora și conformitatea lor cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(d) fiabilitatea și rezultatele controalelor proprii care au fost efectuate de către operatori sau de către un terț la cererea lor, inclusiv, dacă este cazul, de sisteme private de asigurare a calității, în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2); și

(e) orice informații care ar putea indica neconformitatea cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(2) Autoritățile competente efectuează controale oficiale periodic, cu frecvența corespunzătoare determinată în funcție de riscuri, în vederea identificării posibilelor cazuri de încălcare intenționată, prin practici înșelătoare sau frauduloase, a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) și luând în considerare informațiile privind aceste cazuri de încălcare furnizate prin mecanismele de asistență administrativă prevăzute la articolele 102-108, precum și orice alte informații care indică posibilitatea acestor cazuri de încălcare.

(3) Controalele oficiale efectuate înainte de introducerea pe piață sau de punerea în circulație a anumitor animale și bunuri în vederea eliberării certificatelor oficiale sau a atestatelor oficiale prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2) drept condiție pentru introducerea pe piață sau circulația animalelor sau a bunurilor se efectuează în conformitate cu următoarele două condiții:

(a) normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(b) actele delegate și de punere în aplicare relevante adoptate de către Comisie în conformitate cu articolele 18-27.

(4) Controalele oficiale se efectuează fără notificare prealabilă, cu excepția cazului în care această notificare este necesară și justificată în mod corespunzător pentru efectuarea controlului oficial. În ceea ce privește controalele oficiale la cererea operatorului, autoritatea competentă poate decide dacă controlul oficial trebuie efectuat cu sau fără notificare prealabilă. Controalele oficiale cu notificare prealabilă nu împiedică efectuarea de controale oficiale fără notificare prealabilă.

(5) Controalele oficiale se efectuează, pe cât posibil, în așa fel încât sarcina administrativă care revine operatorilor și perturbarea activității acestora să fie minime, fără însă să fie afectată negativ eficacitatea respectivelor controale.

(6) Autoritățile competente efectuează controale oficiale în același mod, ținând cont de necesitatea adaptării controalelor la situațiile specifice, indiferent dacă animalele și bunurile în cauză:

(a) sunt disponibile pe piața Uniunii, indiferent dacă provin din statul membru în care se efectuează controalele oficiale sau dintr-un alt stat membru; sau

(b) urmează să fie exportate din Uniune; sau

(c) intră în Uniune.

(7) În măsura strict necesară pentru organizarea controalelor oficiale, statele membre de destinație pot impune operatorilor care dețin animale sau bunuri livrate lor dintr-un alt stat membru obligația de a raporta sosirea acestor animale sau bunuri.

Articolul 10

Operatorii, procedeele și activitățile care fac obiectul controalelor oficiale

(1) În măsura necesară pentru a asigura respectarea normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), autoritățile competente efectuează controale oficiale asupra:

(a) animalelor și bunurilor în orice stadiu de producție, prelucrare, distribuție și utilizare;

(b) substanțelor, a materialelor sau a altor obiecte care pot influența caracteristicile sau sănătatea animalelor și ale bunurilor și privind conformitatea acestora cu cerințele aplicabile în orice stadiu de producție, prelucrare, distribuție și utilizare;

(c) operatorilor în ceea ce privește activitățile, inclusiv deținerea animalelor, echipamentele, mijloacele de transport, sediile și alte locuri pe care le controlează, precum și împrejurimile acestora și documentația aferentă.

(2) Fără a aduce atingere normelor privind listele sau registrele existente instituite pe baza normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), autoritățile competente redactează și mențin la zi o listă de operatori. În cazul în care există deja în alte scopuri, această listă sau acest registru se poate utiliza și în sensul prezentului regulament.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 144 pentru modificarea prezentului regulament în ceea ce privește definirea categoriilor de operatori care sunt scutiți de includerea pe lista operatorilor menționată la alineatul (2) din prezentul articol în cazul în care includerea lor pe o astfel de listă ar constitui o sarcină administrativă disproporționată pentru aceștia comparativ cu riscurile legate de activitățile lor.

Articolul 11

Transparența controalelor oficiale

(1) Autoritățile competente efectuează controale oficiale cu un nivel ridicat de transparență și pun la dispoziția publicului, inclusiv prin publicarea pe internet, cel puțin o dată pe an, informații relevante cu privire la organizarea și efectuarea controalelor oficiale.

De asemenea, autoritățile asigură publicarea periodică și în timp util a informațiilor cu privire la:

(a) tipul, numărul și rezultatele controalelor oficiale;

(b) tipul și numărul cazurilor de neconformitate constatate;

(c) tipul și numărul cazurilor în care autoritățile competente au luat măsuri în conformitate cu articolul 138; și

(d) tipul și numărul cazurilor în care au fost aplicate sancțiunile prevăzute la articolul 139.

Informațiile menționate la literele (a)-(d) de la al doilea paragraf din prezentul alineat pot fi furnizate, după caz, prin publicarea raportului anual menționat la articolul 113 alineatul (1).

(2) Autoritățile competente stabilesc proceduri pentru a se asigura că orice inexactitate în informațiile puse la dispoziția publicului este corectată în mod corespunzător.

(3) Autoritățile competente pot să publice sau să pună la dispoziția publicului în alt mod informații cu privire la ratingul operatorilor individuali pe baza rezultatelor unuia sau mai multor controale oficiale, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) criteriile de rating sunt obiective, transparente și disponibile public; și

(b) există măsuri corespunzătoare de asigurare a echității, coerenței și transparenței procesului de rating.

Articolul 12

Procedurile de control documentate

(1) Autoritățile competente efectuează controale oficiale în conformitate cu anumite proceduri documentate.

Procedurile respective vizează domeniile tematice pentru procedurile de control prevăzute la capitolul II din anexa II și conțin instrucțiuni pentru personalul care efectuează controale oficiale.

(2) Autoritățile competente dispun de proceduri de verificare a controalelor.

(3) Autoritățile competente:

(a) aplică măsuri corective în toate cazurile în care procedurile prevăzute la alineatul (2) identifică deficiențe; și

(b) actualizează procedurile documentate prevăzute la alineatul (1), după caz.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică, de asemenea, organismelor delegate și autorităților de control ecologic.

Articolul 13

Rapoarte scrise ale controalelor oficiale

(1) Autoritățile competente întocmesc rapoarte scrise pentru fiecare control oficial pe care îl efectuează. Respectivele rapoarte pot fi prezentate pe suport de hârtie sau în format electronic.

Rapoartele respective conțin:

(a) o descriere a scopului controalelor oficiale;

(b) metodele de control aplicate;

(c) rezultatele controalelor oficiale; și

(d) după caz, măsurile pe care autoritățile competente le solicită operatorului în cauză, ca urmare a controalelor oficiale efectuate de către acestea.

(2) Cu excepția cazului în care scopul anchetelor judiciare sau protejarea procedurilor instanței necesită o altă abordare, operatorii supuși unui control oficial primesc, la cerere, o copie a raportului prevăzut la alineatul (1), cu excepția cazului în care s-a emis un certificat oficial sau un atestat oficial. Autoritățile competente informează în scris cu promptitudine operatorul cu privire la orice caz de neconformitate identificat prin controalele oficiale.

(3) În cazul în care controalele oficiale impun prezența permanentă sau periodică a personalului sau a reprezentanților autorităților competente la sediul operatorului, rapoartele prevăzute la alineatul (1) se întocmesc cu o frecvență care să permită autorităților competente și operatorului:

(a) să fie informați periodic cu privire la nivelul de conformitate; și

(b) să fie informați cu promptitudine cu privire la orice caz de neconformitate identificat prin intermediul controalelor oficiale.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică de asemenea organismelor delegate, autorităților de control ecologic și persoanelor fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții oficiale de control.

Articolul 14

Metodele și tehnicile de control oficial

Metodele și tehnicile de control oficiale includ după caz:

(a) o examinare a controalelor pe care operatorii le dețin și a rezultatelor obținute;

(b) o inspecție:

(i) a echipamentelor, a mijloacelor de transport, a sediilor și a altor locuri pe care le controlează, precum și a împrejurimilor acestora;

(ii) a animalelor și bunurilor, inclusiv a bunurilor semifinite, a materiilor prime, a ingredientelor, a adjuvanților tehnologici și a altor produse utilizate pentru prepararea și producerea de bunuri sau pentru hrănirea sau tratarea animalelor;

(iii) a produselor și procedeelor de curățare și de întreținere;

(iv) a trasabilității, a etichetării, a prezentării, a publicității și a materialelor de ambalare relevante, inclusiv a materialelor destinate să intre în contact cu alimentele;

(c) controale privind condițiile de igienă la sediile operatorilor;

(d) o evaluare a procedurilor privind bunele practici de fabricație, bunele practici de igienă, bunele practici agricole și a procedurilor bazate pe principiile analizei riscurilor și a punctelor critice de control (HACCP);

(e) o examinare a documentelor, a rapoartelor de trasabilitate și a altor înregistrări care pot fi relevante pentru evaluarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv, dacă este cazul, documente de însoțire a alimentelor, furajelor și a oricăror substanțe sau materiale care intră sau ies dintr-o unitate;

(f) interviuri cu operatorii și cu personalul acestora;

(g) verificarea măsurătorilor efectuate de operator și a altor rezultate ale testării;

(h) eșantionare, analiză, diagnosticare și teste;

(i) audituri ale operatorilor;

(j) orice altă activitate necesară în vederea identificării cazurilor de neconformitate.

Articolul 15

Obligațiile operatorilor

(1) În măsura în care este necesar în vederea efectuării controalelor oficiale sau a altor activități oficiale, în cazul în care autoritățile competente solicită aceasta, operatorii oferă personalului din cadrul autorităților competente acces:

(a) la echipamentele, mijloacele de transport, sediile și alte locuri pe care le controlează, precum și la împrejurimile acestora;

(b) la sistemele lor computerizate de gestionare a informațiilor;

(c) la animalele și bunurile pe care le controlează;

(d) la documente și la orice alte informații relevante.

(2) În timpul desfășurării controalelor oficiale și a altor activități oficiale, operatorii asistă personalul din cadrul autorităților competente și al autorităților de control ecologic și cooperează în îndeplinirea sarcinilor acestora.

(3) În plus față de obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2), operatorul responsabil pentru un transport care intră în Uniune pune la dispoziție pe suport de hârtie sau în format electronic și fără întârziere toate informațiile privind animalele și bunurile.

(4) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind cooperarea și schimbul de informații între operatori și autoritățile competente aferente sosirii și descărcării animalelor și bunurilor menționate la articolul 47 alineatul (1) atunci când este necesar să asigure identificarea completă a acestora și efectuarea cu eficiență a controalelor oficiale asupra acestor animale și bunuri. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(5) În sensul articolului 10 alineatul (2) și sub rezerva articolului 10 alineatul (3), operatorii furnizează autorităților competente cel puțin următoarele detalii actualizate:

(a) denumirea și forma lor juridică; și

(b) activitățile specifice pe care le desfășoară, inclusiv activitățile desfășurate prin intermediul comunicării la distanță și locurile pe care le controlează.

(6) Obligațiile care revin operatorilor conform prezentului articol se aplică și în cazul în care controalele oficiale și alte activități oficiale sunt efectuate de medici veterinari oficiali, inspectori fitosanitari oficiali, organisme delegate, autorități de control și persoane fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții oficiale de control sau anumite atribuții aferente altor activități oficiale.

Secțiunea II

Cerințe suplimentare pentru controale oficiale și alte acțiuni oficiale în anumite domenii

Articolul 16

Cerințe suplimentare

(1) În domeniile reglementate de normele prevăzute la prezenta secțiune, normele respective se aplică în plus față de celelalte norme prevăzute în prezentul regulament.

(2) La adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta secțiune, Comisia ține seama de:

(a) experiența acumulată de către autoritățile competente și operatorii din sectorul alimentar și al furajelor în ceea ce privește aplicarea procedurilor menționate la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) și la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]);

(b) evoluțiile științifice și tehnologice;

(c) așteptările consumatorilor cu privire la compoziția alimentelor și modificările modelelor de consum alimentar;

(d) riscuri la adresa sănătății umane, animale și a plantelor asociate cu animale și bunuri; și

(e) informații privind posibile cazuri de încălcare intenționată prin intermediul unor practici frauduloase sau înșelătoare.

(3) La adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta secțiune și în măsura în care aceasta nu împiedică îndeplinirea obiectivelor urmărite prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia ține cont și de următoarele elemente:

(a) necesitatea de a se facilita aplicarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare, ținând cont de natura și de dimensiunea întreprinderilor mici;

(b) necesitatea de a se oferi posibilitatea utilizării în continuare a metodelor tradiționale în orice stadiu al producției, al prelucrării sau al distribuției alimentelor și în producția de alimente tradiționale; și

(c) necesitățile operatorilor situați în regiuni supuse unor constrângeri geografice specifice.

Articolul 17

Definiții specifice

În sensul articolului 18:

(a) „sub responsabilitatea medicului veterinar oficial” înseamnă că medicul veterinar oficial atribuie efectuarea unei acțiuni personalului auxiliar oficial;

([1]) Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena furajelor (JO L 35, 8.2.2005, p. 1).

(b) „sub supravegherea medicului veterinar oficial" înseamnă că o acțiune se execută de către personalul auxiliar oficial sub responsabilitatea medicului veterinar oficial și medicul veterinar oficial este prezent la fața locului în perioada necesară executării respectivei acțiuni;

(c) „inspecție ante-mortem" înseamnă verificarea, înaintea activităților de sacrificare, a cerințelor de sănătate umană și a animalelor și de bunăstare a animalelor, inclusiv, după caz, examinarea clinică a fiecărui animal și verificarea informației privind lanțul alimentar menționată în secțiunea III din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 853/2004;

(d) „inspecție post-mortem" înseamnă verificarea în abator sau în unitatea de prelucrare a vânatului a conformității cu cerințele aplicabile:

(i) a carcaselor, astfel cum sunt definite la punctul 1.9 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, și organelor, astfel cum sunt definite la punctul 1.11 din respectiva anexă, cu scopul de a decide dacă carnea este adecvată pentru consumul uman;

(ii) a înlăturării în condiții de siguranță a materialului cu risc determinat; și

(iii) a sănătății și bunăstării animalelor.

Articolul 18

Norme specifice privind controalele oficiale și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu producția de produse de origine animală destinate consumului uman

(1) Controalele oficiale efectuate pentru a verifica conformitatea cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament referitoare la produsele de origine animală destinate consumului uman cuprind verificarea conformității cu cerințele prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 852/2004, (CE) nr. 853/2004, (CE) nr. 1069/2009 și (CE) nr. 1099/2009, după caz.

(2) Controalele oficiale menționate la alineatul (1) efectuate în legătură cu producția de carne includ:

(a) inspecția ante-mortem efectuată în abator de către un medic veterinar oficial care poate să fie asistat, în ceea ce privește preselecția animalelor, de personal auxiliar oficial format în acest scop;

(b) prin derogare de la litera (a), în ceea ce privește păsările de curte și lagomorfele, inspecția ante-mortem efectuată de un medic veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial sau, atunci când se oferă la fața locului suficiente garanții, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial;

(c) inspecția post-mortem efectuată de un medic veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial sau, atunci când se oferă la fața locului suficiente garanții, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial;

(d) celelalte controale oficiale efectuate în abatoare, uzine de tranșare și unități de prelucrare a vânatului de către un medic veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial sau, atunci când se oferă la fața locului suficiente garanții, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial, în vederea verificării conformității cu cerințele aplicabile privind:

(i) igiena producției de carne;

(ii) prezența reziduurilor de medicamente veterinare și a contaminanților în produsele de origine animală destinate consumului uman;

(iii) auditarea bunelor practici de igienă și a procedurilor care au la bază principiile HACCP;

(iv) testele de laborator pentru detectarea prezenței agenților zoonotici și a bolilor animalelor și pentru verificarea conformității cu criteriile microbiologice definite la articolul 2 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei ([1]);

([1]) Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).

(v) manipularea și eliminarea subproduselor de origine animală și a materialului cu risc specificat;

(vi) sănătatea și bunăstarea animalelor.

(3) Pe baza unei analize a riscurilor, autoritatea competentă poate permite personalului abatorului să asiste la îndeplinirea atribuțiilor aferente controalelor oficiale menționate la alineatul (2) în unitățile de sacrificare a păsărilor de curte sau a lagomorfelor sau, în unitățile care sacrifică animale din alte specii, să îndeplinească atribuții specifice de eșantionare și testare privitoare la astfel de controale, cu condiția ca personalul:

(a) să acționeze independent de personalul productiv al abatorului;

(b) să fi fost format în mod adecvat pentru îndeplinirea acestor atribuții; și

(c) să îndeplinească aceste atribuții în prezența și urmând instrucțiunile medicului veterinar oficial sau ale personalului auxiliar oficial.

(4) În cazul în care controalele oficiale menționate la alineatul (2) literele (a) și (c) nu au identificat niciun neajuns care ar face carnea inadecvată consumului uman, se aplică marca de sănătate ungulatelor domestice, mamiferelor din vânatul de crescătorie, cu excepția lagomorfelor, și vânatului sălbatic mare, de către medicul veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial sau de către personalul abatorului, în condițiile prezentate la alineatul (3).

(5) Medicul veterinar oficial rămâne răspunzător de deciziile adoptate în urma controalelor oficiale prevăzute la alineatele (2) și (4), chiar dacă atribuie efectuarea unei acțiuni personalului auxiliar oficial.

(6) În sensul controalelor oficiale menționate la alineatul (1) efectuate în legătură cu moluștele bivalve vii, autoritățile competente clasifică zonele de producție și de reimersie.

(7) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește normele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la alineatele (2)-(6) din prezentul articol privind:

(a) criterii și condiții pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alineatul (2) litera (a), inspecția ante-mortem în anumite abatoare se poate efectua sub supravegherea sau sub responsabilitatea unui medic veterinar oficial, cu condiția ca derogările să nu afecteze îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament;

(b) criterii și condiții pentru determinarea situației în care, în ceea ce privește păsările de curte și lagomorfele, există garanții suficiente pentru efectuarea controalelor oficiale sub responsabilitatea unui medic veterinar oficial în ceea ce privește inspecțiile ante-mortem menționate la alineatul (2) litera (b);

(c) criterii și condiții pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alineatul (2) litera (a), inspecția ante-mortem se poate efectua în afara abatorului, în cazul sacrificării de urgență;

(d) criterii și condiții pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alineatul (2) literele (a) și (b), inspecția ante-mortem se poate efectua în exploatația de proveniență;

(e) criterii și condiții pentru determinarea situației în care există garanții suficiente pentru efectuarea controalelor oficiale sub responsabilitatea unui medic veterinar oficial în ceea ce privește inspecția post-mortem și activitățile de audit menționate la alineatul (2) literele (c) și (d);

(f) criterii și condiții pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alineatul (2) litera (c), în cazul sacrificării de urgență, inspecția post-mortem se efectuează de către medicul veterinar oficial;

(g) criterii și condiții pentru determinarea situației în care, în legătură cu pectinidele (*Pectinidae*), gasteropodele marine și castraveții de mare (*Holothuroidea*), prin derogare de la alineatul (6), nu se clasifică zonele de producție și de reimersie;

(h) derogări specifice în legătură cu *Rangifer tarandus tarandus*, *Lagopus lagopus* și *Lagopus mutus*, pentru a permite continuarea obiceiurilor și practicilor locale și tradiționale de lungă durată, cu condiția ca aceste derogări să nu compromită realizarea obiectivelor stabilite de prezentul regulament;

(i) criterii și condiții pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alineatul (2) litera (d), controalele oficiale în uzinele de tranșare pot fi efectuate de personal desemnat în acest scop de autoritățile competente și format în mod adecvat;

(j) cerințe minime specifice pentru personalul autorităților competente și pentru medicul veterinar oficial și personalul auxiliar oficial în scopul asigurării unei îndepliniri adecvate a atribuțiilor lor prevăzute la prezentul articol, inclusiv cerințe minime specifice de formare;

(k) cerințe minime adecvate de formare pentru personalul abatorului care asistă la îndeplinirea atribuțiilor aferente controalelor oficiale și altor activități oficiale în conformitate cu alineatul (3).

(8) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme privind modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la prezentul articol în ceea ce privește:

(a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale și frecvența minimă uniformă a respectivelor controale oficiale, având în vedere pericolele și riscurile specifice existente în legătură cu fiecare produs de origine animală și cu diferitele procedee la care este supus acesta, atunci când este necesar un nivel minim de controale oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care pot să le prezinte produsele de origine animală;

(b) condițiile de clasificare și monitorizare a zonelor de producție și de reimersie clasificate pentru moluștele bivalve vii;

(c) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte în legătură cu anumite cazuri de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2);

(d) modalitățile practice de inspecție ante-mortem și post-mortem menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c), inclusiv cerințele uniforme necesare pentru a se asigura îndeplinirea garanțiilor suficiente atunci când controalele oficiale se efectuează sub responsabilitatea medicului veterinar oficial;

(e) cerințele tehnice ale mărcii de sănătate și modalitățile practice de aplicare a acesteia;

(f) cerințe specifice pentru efectuarea controalelor oficiale și frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale asupra laptelui crud, a produselor lactate și a produselor pescărești, atunci când este necesar un nivel minim de controale oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care acestea le pot prezenta.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(9) Atunci când se conformează cu obiectivele prezentului regulament și în special în ceea ce privește cerințele de siguranță alimentară, statele membre pot adopta măsuri naționale de punere în aplicare a unor proiecte pilot limitate ca durată și extindere, pentru a evalua modalități practice alternative pentru efectuarea controalelor oficiale asupra producției de carne. Aceste măsuri naționale se notifică în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 5 și 6 din Directiva (UE) 2015/1535. Rezultatele evaluării efectuate prin intermediul proiectelor pilot se comunică, de îndată ce sunt disponibile, Comisiei.

(10) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

Articolul 19

Norme specifice privind controalele oficiale și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu reziduurile de substanțe relevante din alimente și furaje

(1) În orice stadiu de producție, prelucrare și distribuție se efectuează controale oficiale în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (c), care includ controale oficiale în ceea ce privește substanțele relevante, inclusiv substanțe utilizate în materialele destinate să vină în contact cu alimentele, contaminanți și substanțe neautorizate, interzise și nedorite a căror utilizare sau prezență pe culturi sau animale sau la producerea sau prelucrarea alimentelor sau furajelor poate avea ca rezultat apariția de reziduuri ale acestor substanțe în alimente sau furaje.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 144 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea de norme privind efectuarea controalelor oficiale menționate la alineatul (1) din prezentul articol, precum și privind acțiunile care trebuie întreprinse de către autoritățile competente în urma acestor controale oficiale. Aceste acte delegate instituie norme privind:

(a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale, inclusiv, după caz, gama de eșantioane și stadiul de producție, prelucrare și distribuție în care se prelevează eșantioanele în conformitate cu metodele care trebuie utilizate pentru eșantionare și pentru analizele de laborator, stabilite în conformitate cu articolul 34 alineatul (6) literele (a) și (b), având în vedere pericolele și riscurile specifice asociate substanțelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol;

(b) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte într-un caz de neconformitate sau de suspiciune de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2);

(c) situațiile în care autoritățile competente urmează să adopte, într-un caz de neconformitate sau de suspiciune de neconformitate a animalelor și bunurilor din țări terțe, una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolele 65-72.

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind modalități practice uniforme de efectuare a controalelor oficiale menționate la alineatul (1) și a acțiunilor pe care trebuie să le întreprindă autoritățile competente în urma acestor controale oficiale în ceea ce privește:

(a) frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale, având în vedere pericolele și riscurile asociate substanțelor menționate la alineatul (1);

(b) modalitățile specifice suplimentare și conținutul specific suplimentar celor prevăzute la articolul 110 privind întocmirea părților relevante ale planului de control național multianual (MANCP) menționat la articolul 109 alineatul (1);

(c) modalități practice specifice pentru activarea mecanismului de asistență administrativă prevăzut la articolele 102-108.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(4) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

Articolul 20

Norme specifice privind controalele oficiale și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu animalele, produsele de origine animală, materialele germinative, subprodusele de origine animală și produsele derivate

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (a), (c), (d) și (e) includ controalele oficiale care urmează să fie efectuate în orice etapă de producție, prelucrare și distribuție, asupra animalelor, produselor de origine animală, materialelor germinative, subproduselor de origine animală și produselor derivate.

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 144 în vederea completării prezentului regulament prin instituirea unor norme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra animalelor, produselor de origine animală, materialelor germinative, subproduselor de origine animală și a produselor derivate în vederea verificării respectării normelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (d) și (e) și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente ca urmare a controalelor oficiale. Aceste acte delegate instituie norme privind:

(a) cerințe specifice pentru efectuarea controalelor oficiale asupra animalelor, a produselor de origine animală și a materialelor germinative pentru a răspunde pericolelor și riscurilor recunoscute la adresa sănătății umane și animale prin intermediul controalelor oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu măsurile de prevenire și control al bolilor stabilite în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (d);

(b) cerințe specifice pentru efectuarea controalelor oficiale asupra subproduselor de origine animală și a produselor derivate pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice la adresa sănătății umane și animale prin intermediul controalelor oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (e);

(c) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte într-un caz i de neconformitate sau de suspiciune de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2).

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la alineatul (1) în ceea ce privește:

(a) frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale asupra animalelor, a produselor de origine animală și a materialelor germinative în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute la adresa sănătății umane și animale prin intermediul controalelor oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu măsurile de prevenire și control al bolilor stabilite în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (d); și

(b) frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale asupra subproduselor de origine animală și a produselor derivate, în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice la adresa sănătății umane și animale prin intermediul controalelor oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (e).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(4) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

Articolul 21

Norme specifice privind controalele oficiale și acțiunile care trebuie întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu cerințele în materie de bunăstare a animalelor

(1) Controalele oficiale în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (f) se realizează în toate stadiile relevante ale producției, prelucrării și distribuției de-a lungul lanțului agroalimentar.

(2) Controalele oficiale în vederea verificării respectării normelor de stabilire a cerințelor în materie de bunăstare a animalelor în cazul transportului acestora, în special a conformității cu Regulamentul (CE) nr. 1/2005, includ:

(a) în cazul călătoriilor de lungă durată între statele membre și între acestea și țări terțe, controale oficiale efectuate înainte de încărcare pentru a verifica dacă animalele sunt apte de a călători;

(b) în cazul călătoriilor de lungă durată între statele membre și între acestea și țări terțe, ale ecvideelor domestice altele decât ecvideele înregistrate și ale animalelor domestice din speciile de bovine, ovine, caprine și porcine și înainte de respectivele călătorii:

  (i) controale oficiale privind jurnalele de călătorie pentru a verifica dacă acestea sunt realiste și conforme cu Regulamentul (CE) nr. 1/2005; și

  (ii) controale oficiale cu scopul de a verifica dacă transportatorul indicat în jurnalul de călătorie deține o autorizație de transport valabilă, un certificat de autorizare pentru mijloacele de transport pentru călătorii de lungă durată și certificate de competență pentru șoferi și însoțitori;

(c) la posturile de inspecție la frontieră prevăzute la articolul 59 alineatul (1) și la punctele de ieșire:

  (i) controale oficiale asupra capacității animalelor de a fi transportate și asupra mijloacelor de transport cu scopul de a verifica respectarea capitolului II din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1/2005 și, după caz, a capitolului VI din respectiva anexă;

  (ii) controale oficiale cu scopul de a verifica dacă transportatorii respectă acordurile internaționale aplicabile și dacă dețin autorizații valabile de transportator și certificate de competență pentru șoferi și însoțitori; și

  (iii) controale oficiale cu scopul de a verifica dacă ecvideele domestice și animalele domestice din speciile bovine, ovine, caprine și porcine au fost sau urmează să fie transportate în călătorii de lungă durată.

(3) În cursul controalelor oficiale și a altor activități oficiale, autoritățile competente iau măsurile necesare pentru a preveni sau pentru a reduce la minimum orice întârziere între încărcarea animalelor și plecarea acestora sau în timpul transportului.

Autoritățile competente nu rețin animale în timpul transportului decât dacă este strict necesar pentru bunăstarea animalelor sau din rațiuni de sănătate umană. În cazul în care trebuie să se rețină animale în timpul transportului pentru mai mult de două ore, autoritățile competente se asigură că se iau măsurile corespunzătoare pentru îngrijirea acestora și, dacă este necesar, pentru hrănirea, adăparea, descărcarea și adăpostirea acestora.

(4) În cazul în care, în urma controalelor oficiale menționate la alineatul (2) litera (b), se constată o neconformitate care nu este corectată de către organizator înainte de călătoria de lungă durată prin modificarea corespunzătoare a condițiilor de transport, autoritățile competente interzic călătoria de lungă durată.

(5) În cazul în care, în urma controalelor oficiale menționate la alineatul (2) litera (c), constată că animalele nu sunt apte să încheie călătoria, autoritățile competente ordonă ca animalele să fie descărcate, adăpate, hrănite și odihnite până când sunt apte să își continue călătoria.

(6) O notificare a nerespectării normelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol în sensul articolelor 105 și 106 se adresează:

(a) statelor membre care au acordat transportatorului autorizația;

(b) statului membru care a acordat certificatul de aprobare a mijlocului de transport, în cazul în care se identifică o neconformitate cu oricare dintre aceste norme aplicabilă mijloacelor de transport;

(c) statului membru care a eliberat certificatul de competență al șoferului, în cazul în care se identifică o neconformitate cu oricare dintre aceste norme aplicabilă șoferilor.

(7) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

(8) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 144, în vederea completării prezentului regulament prin instituirea unor norme de efectuare a controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (f). Aceste acte delegate țin seama de riscul pentru bunăstarea animalelor legat de activitățile agricole și de transportul, sacrificarea și uciderea animalelor, și stabilesc norme privind:

(a) cerințele specifice pentru efectuarea acestor controale oficiale pentru a răspunde riscului asociat diferitor specii de animale și mijloace de transport, precum și pentru a preveni practicile neconforme și pentru a limita suferința animalelor;

(b) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte în anumite cazuri de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2);

(c) verificarea respectării cerințelor de bunăstare a animalelor la posturile de inspecție la frontieră și la punctele de ieșire, precum și a cerințelor minime aplicabile la respectivele puncte de ieșire;

(d) criterii și condiții specifice pentru activarea mecanismelor de asistență administrativă prevăzute la articolele 102-108;

(e) cazurile și condițiile în care controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării cerințelor în materie de bunăstare a animalelor pot include utilizarea unor indicatori specifici de bunăstare a animalelor, bazați pe criterii de performanță măsurabile, precum și concepția unor astfel de indicatori pe bază de dovezi științifice și tehnice.

(9) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme privind modalități practice uniforme privind controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (f) care stabilesc cerințele privind bunăstarea animalelor și privind acțiunile întreprinse de autoritățile competente în urma acestor controale oficiale în ceea ce privește:

(a) frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde riscului asociat diferitor specii de animale și mijloace de transport, precum și pentru a preveni practicile neconforme și pentru a limita suferința animalelor; și

(b) modalitățile practice de păstrare a rapoartelor scrise ale controalelor oficiale efectuate, precum și perioada lor de păstrare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 22

Norme specifice privind controalele oficiale și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu sănătatea plantelor

(1) Controalele oficiale în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) includ controalele oficiale cu privire la organisme dăunătoare, plante, produse vegetale și alte obiecte, precum și la operatorii profesioniști și la alte persoane cărora li se aplică normele respective.

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, în vederea completării prezentului regulament prin instituirea de norme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în vederea verificării respectării normelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) aplicabile respectivelor bunuri și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente ca urmare a efectuării respectivelor controale oficiale. Aceste acte delegate instituie norme privind:

(a) cerințe specifice pentru efectuarea acestor controale oficiale privind introducerea și circulația în Uniune a anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte vizate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g), pentru a răspunde pericolelor și riscurilor recunoscute pentru sănătatea plantelor, legate de anumite plante, produse vegetale și alte obiecte cu o anumită origine sau proveniență; și

(b) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte în anumite cazuri de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2).

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme privind modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în vederea verificării respectării normelor Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) aplicabile respectivelor bunuri și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente ca urmare a unor astfel de controale oficiale privind:

(a) frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pentru sănătatea plantelor legate de anumite plante, produse vegetale și alte obiecte cu o anumită origine sau proveniență;

(b) frecvența uniformă a controalelor oficiale efectuate de către autoritățile competente cu privire la operatorii autorizați să emită pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031, care să verifice dacă acești operatori au pus sau nu în aplicare un plan de gestionare a riscului fitosanitar menționat la articolul 91 din respectivul regulament pentru plante, produse vegetale și alte obiecte pe care le produc;

(c) frecvența uniformă a controalelor oficiale efectuate de autoritățile competente asupra operatorilor autorizați să aplice marca menționată la articolul 96 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 sau să elibereze atestatul oficial menționat la articolul 99 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(4) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

Articolul 23

Norme specifice privind controalele oficiale și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu OMG în sensul producției de alimente și furaje și cu alimentele și furajele modificate genetic

(1) Controalele oficiale pentru verificarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) includ controalele oficiale în legătură cu OMG în scopul producției de alimente și furaje și cu alimentele și furajele modificate genetic, efectuate în toate stadiile relevante ale producției, prelucrării și distribuției de-a lungul lanțului agroalimentar.

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 144 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la alineatul (1) din prezentul articol și pentru acțiunile care urmează să fie întreprinse de către autoritățile competente ca urmare a unor astfel de controale oficiale. Aceste acte delegate țin seama de necesitatea asigurării unui nivel minim de controale oficiale, în vederea prevenirii practicilor care încalcă normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (b), și stabilesc:

(a) cerințe specifice pentru efectuarea controalelor oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute privind:

(i) prezența în lanțul agroalimentar a unor OMG pentru producția de alimente și furaje și a alimentelor și furajelor modificate genetic care nu au fost autorizate în conformitate cu Directiva 2001/18/CE sau cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003;

(ii) cultivarea unor OMG pentru producția de alimente și furaje și aplicarea corectă a planului de monitorizare menționat la articolul 13 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2001/18/CE și la articolul 5 alineatul (5) litera (b) și articolul 17 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003;

(b) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte în anumite cazuri de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2).

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la alineatul (1), ținând seama de necesitatea asigurării unui nivel minim de controale oficiale în vederea prevenirii practicilor care încalcă acele norme privind frecvențele uniforme minime ale acestor controale oficiale, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute privind:

(a) prezența în lanțul agroalimentar a unor OMG pentru producția de alimente și furaje și a alimentelor și furajelor modificate genetic care nu au fost autorizate în conformitate cu Directiva 2001/18/CE sau cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003;

(b) cultivarea unor OMG pentru producția de alimente și furaje și aplicarea corectă a planului de monitorizare menționat la articolul 13 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2001/18/CE și la articolul 5 alineatul (5) litera (b) și articolul 17 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(4) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

Articolul 24

Norme specifice privind controalele oficiale și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu produsele de protecție a plantelor

(1) Controalele oficiale pentru verificarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (h) din prezentul regulament includ controalele oficiale privind substanțele active și agenții fitoprotectori, agenții sinergici, coformulanții și adjuvanții, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009.

(2) În scopul stabilirii frecvenței controalelor oficiale pe bază de risc menționate la alineatul (1), autoritățile competente țin cont și de următoarele:

(a) rezultatele activităților de monitorizare relevante, inclusiv cele privind reziduurile de pesticide, efectuate în sensul articolului 32 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 396/2005 și al articolului 8 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

([1]) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

(b) informațiile privind produsele neautorizate de protecție a plantelor, inclusiv comerțul ilegal cu produse de protecție a plantelor și rezultatele controalelor relevante efectuate de autorități menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]); și

(c) informații privind intoxicațiile legate de produse de protecție a plantelor, inclusiv informațiile disponibile în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și informațiile referitoare la situațiile de urgență privind sănătatea puse la dispoziție de centrele menționate la articolul 45 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

(3) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 144, în vederea completării prezentului regulament prin instituirea de norme de efectuare a controalelor oficiale menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Aceste acte delegate instituie norme privind:

(a) cerințele specifice pentru efectuarea acestor controale oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care le-ar putea prezenta produsele de protecție a plantelor, privind fabricarea, introducerea pe piață, intrarea în Uniune, etichetarea, ambalarea, transportul, depozitarea și utilizarea produselor de protecție a plantelor, cu scopul de a asigura utilizarea sigură și sustenabilă a acestora și de a combate comerțul ilegal cu acestea; și

(b) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte în anumite cazuri de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2).

(4) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme detaliate privind modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra produselor menționate la alineatul (1) în ceea ce privește:

(a) frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care le-ar putea prezenta produsele de protecție a plantelor, privind fabricarea, introducerea pe piață, intrarea în Uniune, etichetarea, ambalarea, transportul, depozitarea și utilizarea produselor de protecție a plantelor, cu scopul de a asigura utilizarea sigură și sustenabilă a acestora și de a combate comerțul ilegal cu acestea;

(b) colectarea de informații, monitorizarea și raportarea cu privire la suspiciunile de otrăvire cauzată de produsele de protecție a plantelor;

(c) colectarea de informații, monitorizarea și raportarea cu privire la produsele neautorizate de protecție a plantelor, inclusiv comerțul ilegal cu produse de protecție a plantelor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(5) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

Articolul 25

Norme specifice privind controalele oficiale și alte activități oficiale pentru producția ecologică și etichetarea produselor ecologice

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind modalități practice uniforme pentru efectuarea de controale oficiale pentru verificarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (i), privind:

(a) cerințe specifice și conținut suplimentar față de cele prevăzute la articolul 110 pentru pregătirea părților relevante ale MANCP prevăzut la articolul 109 alineatul (1) și conținut specific suplimentar al raportului prevăzut la articolul 113;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc (JO L 201, 27.7.2012, p. 60).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

(b) responsabilități și sarcini specifice pentru centrele de referință ale Uniunii Europene, în plus față de cele prevăzute la articolul 98;

(c) modalități practice de activare a mecanismelor de asistență administrativă prevăzute la articolele 102-108, inclusiv schimbul de informații între autorități competente și organisme delegate referitoare la cazuri de neconformitate sau probabilitatea unor cazuri de neconformitate;

(d) metode care trebuie utilizate pentru prelevarea de eșantioane și efectuarea analizelor și testelor de laborator, cu excepția oricăror norme care presupun stabilirea unor praguri.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 26

Norme specifice privind controalele oficiale și alte activități oficiale întreprinse de către autoritățile competente în legătură cu denumirile de origine protejată, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate

(1) Prin derogare de la articolul 31 alineatul (3), în legătură cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (j), în cazul în care au delegat decizii privind autorizarea utilizării denumirii înregistrate a unui produs, autoritățile competente pot delega, de asemenea, aplicarea următoarelor măsuri:

(a) de impunere a unor controale oficiale sistematice sau intensificate asupra anumitor activități ale operatorului;

(b) de impunere a unei frecvențe sporite a controalelor efectuate de operator;

(c) de impunere a modificării etichetei pentru a se conforma cu specificațiile produsului și cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (j).

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 144, în vederea completării prezentului regulament prin instituirea unor norme de efectuare a controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (j). Aceste acte delegate instituie norme privind:

(a) cerințe, metode și tehnici menționate la articolele 12 și 14 pentru controalele oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu specificațiile produsului și cu cerințele de etichetare;

(b) metode și tehnici specifice menționate la articolul 14 pentru efectuarea controalelor oficiale menite să asigure trasabilitatea bunurilor și a animalelor care intră sub incidența normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (j) în toate etapele de producție, pregătire și distribuție, precum și să furnizeze asigurări cu privire la respectarea acestor norme;

(c) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte în anumite cazuri de neconformitate una sau mai multe dintre acțiunile și măsurile menționate la articolul 138 alineatele (1) și (2).

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale pentru verificarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (j) privind:

(a) modalități practice specifice de activare a mecanismelor de asistență administrativă prevăzute la articolele 102-108, inclusiv schimbul de informații între autorități competente și organisme delegate referitoare la cazurile de neconformitate sau probabilitatea unor cazuri de neconformitate; și

(b) obligații specifice de raportare care revin organismelor delegate.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(4) În sensul articolului 30, se permite delegarea anumitor atribuții oficiale de control menționate la prezentul articol uneia sau mai multor persoane fizice.

Articolul 27

Norme specifice privind controalele oficiale și pentru acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în cazuri de riscuri nou identificate în ceea ce privește alimentele și furajele

(1) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 144 în vederea completării prezentului regulament prin instituirea de norme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra anumitor categorii de alimente sau furaje în vederea verificării respectării normelor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) literele (a)-(e) și pentru acțiunile care trebuie întreprinse de către autoritățile competente ca urmare a unor astfel de controale oficiale. Aceste acte delegate abordează riscurile nou identificate pe care le pot prezenta alimentele sau furajele asupra sănătății umane sau animale iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, asupra mediului, sau orice astfel de riscuri care apar din noile modele de producție sau de consum de alimente sau furaje și care nu pot fi abordate în mod eficient în lipsa unor astfel de norme comune. Respectivele acte delegate stabilesc norme privind:

(a) cerințele specifice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice care există în legătură cu fiecare categorie de alimente și furaje și cu diferitele procedee la care este supusă; și

(b) situațiile în care autoritățile competente trebuie să adopte în anumite cazuri de neconformitate una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 137 alineatul (2) și la articolul 138 alineatul (2).

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind modalități practice uniforme privind controalele oficiale efectuate asupra anumitor categorii de alimente sau furaje pentru verificarea respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (a)-(e), pentru a aborda riscurile nou identificate pe care le pot prezenta alimentele sau furajele asupra sănătății umane sau animale iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, asupra mediului, sau orice astfel de riscuri care apar din noile modele de producție sau consum de alimente sau furaje și care nu pot fi abordate cu eficacitate în lipsa unor astfel de norme comune privind frecvența minimă uniformă a acestor controale oficiale, în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice care există în legătură cu fiecare categorie de alimente și furaje și cu diferitele procedee la care este supusă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(3) Din motive imperioase de urgență temeinic justificate legate de cazuri de riscuri grave pentru sănătatea umană sau a animalelor sau pentru mediu, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 145 alineatul (3).

CAPITOLUL III

Delegarea anumitor atribuții ale autorităților competente

Articolul 28

Delegarea de către autoritățile competente a anumitor atribuții de control oficial

(1) Autoritățile competente pot delega anumite atribuții de control oficial unuia sau mai multor organisme delegate sau persoane fizice, în condițiile prevăzute la articolul 29 și, respectiv, la articolul 30. Autoritatea competentă se asigură că organismul delegat sau persoana fizică căreia i s-au delegat aceste atribuții deține competențele necesare pentru îndeplinirea efectivă a acestor atribuții.

(2) În cazul în care deleagă anumite sarcini de control oficial în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (i) către unul sau mai multe organisme delegate, autoritatea competentă sau statul membru, dacă ia această decizie, atribuie un număr de cod fiecărui organism delegat și desemnează autoritățile relevante care răspund pentru autorizarea și supravegherea lor.

Articolul 29

Condiții de delegare a anumitor atribuții de control oficial către organisme delegate

Delegarea anumitor atribuții de control oficial către organisme delegate, menționată la articolul 28 alineatul (1), se face în scris și în condițiile următoare:

(a) delegarea conține o descriere exactă a respectivelor atribuții de control oficial pe care organismul delegat le poate îndeplini și a condițiilor în care acesta poate îndeplini respectivele atribuții;

(b) organismul delegat:

(i) deține expertiza, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini respectivele atribuții de control oficial care i s-au delegat;

(ii) are un număr suficient de angajați cu calificări și experiență corespunzătoare;

(iii) este imparțial și nu este afectat de niciun conflict de interese și, în special, nu este într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei sale profesionale în ceea ce privește exercitarea respectivelor atribuții de control oficial care i s-au delegat;

(iv) activează și este acreditat în conformitate cu standarde relevante atribuțiilor delegate în cauză, inclusiv cu standardul EN ISO/IEC 17020 „Cerințe pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții";

(v) dispune de suficiente prerogative pentru a exercita atribuțiile de control oficial care i-au fost delegate; și

(c) există în vigoare sisteme care asigură o coordonare eficientă și eficace între autoritățile competente de delegare și organismul delegat.

Articolul 30

Condiții de delegare a anumitor atribuții de control oficial către persoane fizice

Autoritățile competente pot delega anumite atribuții de control oficial uneia sau mai multor persoane fizice, dacă dispozițiile articolelor 18-27 permit aceasta. Delegarea se realizează în scris și respectă următoarelor condiții:

(a) delegarea conține o descriere exactă a respectivelor atribuții de control oficial pe care persoanele fizice le pot îndeplini și a condițiilor în care persoanele fizice pot îndeplini respectivele atribuții;

(b) persoanele fizice:

(i) dețin expertiza, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini respectivele atribuții de control oficial care li s-au delegat;

(ii) dețin calificarea și experiența corespunzătoare;

(iii) acționează imparțial și nu sunt afectate de niciun conflict de interese în privința exercitării respectivelor atribuții de control oficial care li s-au delegat; și

(c) există în vigoare sisteme care asigură o coordonare eficientă și eficace între autoritățile competente de delegare și persoanele fizice.

Articolul 31

Condiții de delegare a anumitor atribuții privind alte activități oficiale

(1) Autoritățile competente pot delega anumite atribuții privind alte activități oficiale unuia sau mai multor organisme delegate, sub rezerva respectării următoarelor condiții:

(a) normele menționate la articolul 1 alineatul (2) nu interzic o asemenea delegare; și

(b) condițiile menționate la articolul 29 sunt îndeplinite, cu excepția celor stabilite la litera (b) punctul (iv).

(2) Autoritățile competente pot delega anumite atribuții privind alte activități oficiale uneia sau mai multor persoane fizice, sub rezerva respectării următoarelor condiții:

(a) normele menționate la articolul 1 alineatul (2) permit o astfel de delegare; și

(b) sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 30, aplicate *mutatis mutandis*.

(3) Autoritățile competente nu pot delega organismelor delegate sau persoanelor fizice competența de a lua decizii cu privire la atribuțiile prevăzute la alineatul (1) litera (b) și la alineatele (2) și (3) de la articolul 138.

Articolul 32

Obligațiile organismelor delegate și ale persoanelor fizice

Organismele delegate sau persoanele fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții de control oficial în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) sau anumite atribuții în legătură cu alte activități oficiale în conformitate cu articolul 31:

(a) comunică autorităților competente de delegare regulat și oricând solicită acestea rezultatele controalelor oficiale și ale altor activități oficiale pe care le efectuează;

(b) informează imediat autoritățile competente de delegare de fiecare dată când rezultatele controalelor oficiale indică un caz de neconformitate sau probabilitatea unui caz de neconformitate, cu excepția unor prevederi contrare în acordurile specifice instituite între autoritatea competentă și organismul delegat sau persoana fizică în cauză; și

(c) acordă autorităților competente acces la sediile și la unitățile lor și cooperează și acordă asistență.

Articolul 33

Obligațiile autorităților competente de delegare

Autoritățile competente care au delegat anumite atribuții de control oficial unor organisme delegate sau unor persoane fizice în conformitate cu articolul 28 alineatul (1), sau anumite atribuții în legătură cu alte activități oficiale unor organisme delegate sau unor persoane fizice în conformitate cu articolul 31:

(a) organizează audituri sau inspecții la aceste organisme sau persoane, după necesități și evitând duplicarea, ținând cont de orice acreditare menționată la articolul 29 alineatul (1) litera (b) punctul (iv);

(b) retrag integral sau parțial delegarea, fără întârziere, în cazul în care:

(i) există dovezi că aceste organisme delegate sau persoane fizice nu reușesc să își îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile care le-au fost delegate;

(ii) organismul delegat sau persoana fizică nu reușește să ia măsuri corespunzătoare și în timp util în vederea remedierii deficiențelor identificate; sau

(iii) s-a demonstrat că a fost compromisă independența sau imparțialitatea organismului delegat sau a persoanei fizice.

Prezenta dispoziție nu aduce atingere competenței autorităților competente de a retrage delegarea pentru alte motive decât cele menționate în prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

Eșantionare, analize, teste și diagnosticări

Articolul 34

Metodele utilizate pentru eșantionare, analize, teste și diagnosticări

(1) Metodele utilizate pentru eșantionare și efectuarea analizelor, testelor și diagnosticărilor de laborator în cursul controalelor oficiale și al altor activități oficiale respectă normele Uniunii de stabilire a acestor metode sau criteriile de performanță pentru aceste metode.

(2) În absența unor norme ale Uniunii dintre cele menționate la alineatul (1) și în contextul controalelor oficiale și al altor activități oficiale, laboratoarele oficiale folosesc una dintre următoarele metode, în funcție de adecvarea la necesitățile lor specifice de analizare, testare și diagnosticare:

(a) metode disponibile care respectă norme sau protocoale relevante, recunoscute pe plan internațional, inclusiv cele acceptate de Comitetul European pentru Standardizare (CEN); sau

metode relevante elaborate sau recomandate de către laboratoarele de referință ale Uniunii Europene și validate în conformitate cu protocoalele științifice acceptate pe plan internațional;

(b) în absența unor norme sau protocoale adecvate dintre cele menționate la litera (a), metode care respectă normele relevante instituite la nivel național sau, dacă nu există astfel de norme, metodele relevante elaborate sau recomandate de către laboratoarele naționale de referință și validate în conformitate cu protocoalele științifice acceptate pe plan internațional; sau

metode relevante elaborate și validate prin studii inter sau intralaboratoare de validare a metodelor, în conformitate cu protocoalele științifice acceptate pe plan internațional.

(3) În cazul în care este nevoie urgent de analize, teste sau diagnosticări de laborator și nu există niciuna dintre metodele prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, laboratorul național de referință sau, în cazul în care nu există niciun laborator național de referință, orice alt laborator desemnat în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) poate utiliza alte metode decât cele menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol până la validarea unei metode adecvate în conformitate cu protocoalele științifice acceptate pe plan internațional.

(4) Ori de câte ori este posibil, metodele utilizate pentru efectuarea analizelor de laborator sunt caracterizate de criteriile relevante stabilite în anexa III.

(5) Eșantioanele se prelevează, se manipulează și se etichetează în așa fel încât să fie asigurată validitatea lor juridică, științifică și tehnică.

(6) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme referitoare la:

(a) metodele care trebuie utilizate pentru prelevarea de eșantioane și pentru efectuarea analizelor, testelor și a diagnosticărilor de laborator;

(b) criteriile de performanță, parametrii de analizare, testare sau diagnosticare, incertitudinea măsurării și procedurile pentru validarea acestor metode;

(c) interpretarea rezultatelor analizelor, ale testelor și ale diagnosticărilor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 35

A doua expertiză

(1) Autoritățile competente se asigură că operatorii ale căror animale sau bunuri fac obiectul prelevării de eșantioane, analizării, testării sau diagnosticării în contextul controalelor oficiale au dreptul la o a doua expertiză pe cheltuiala proprie a operatorului.

Dreptul la o a doua expertiză permite operatorului să solicite o examinare de către un alt expert recunoscut și calificat corespunzător a documentelor privind prelevarea de eșantioane, analizarea, testarea sau diagnosticarea.

(2) În cazul în care este relevant și posibil din punct de vedere tehnic, având în vedere, în special, prevalența și distribuția pericolului la animale sau bunuri, perisabilitatea eșantioanelor sau a bunurilor și cantitatea substratului disponibil, autoritățile competente:

(a) la prelevarea eșantionului și la cererea operatorului se asigură că se prelevează o cantitate suficientă pentru a permite o a doua expertiză și pentru revizuirea menționată la alineatul (3), dacă se dovedește necesară; sau

(b) în cazul în care prelevarea unei cantități suficiente astfel cum se menționează la litera (a) nu este posibilă, informează operatorul cu privire la aceasta.

Prezentul alineat nu se aplică la evaluarea prezenței organismelor dăunătoare de carantină la plante, produse vegetale sau alte obiecte cu scopul verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g).

(3) Statele membre pot decide că, în cazul în care există un litigiu între autoritățile competente și operatori, pe baza celei de a doua expertize menționate la alineatul (1), operatorii pot solicita, pe cheltuiala proprie, examinarea documentelor analizei, testării sau diagnosticării inițiale și, după caz, efectuarea unei alte analize, testări sau diagnosticări de către un alt laborator oficial.

(4) Solicitarea de către operator a unei a doua expertize în temeiul alineatului (1) din prezentul articol nu aduce atingere obligației autorităților competente de a lua măsuri prompte în vederea eliminării sau limitării riscurilor pentru sănătatea umană, a animalelor și a plantelor sau pentru bunăstarea animalelor sau, în ceea ce privește OMG și al produselor de protecție a plantelor, și pentru mediu, în conformitate cu prezentul regulament și cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 36

Prelevarea de eșantioane de la animale și bunuri oferite spre vânzare prin mijloace de comunicare la distanță

(1) În cazul animalelor și al bunurilor oferite spre vânzare prin mijloace de comunicare la distanță, eșantioanele comandate de la operatori de către autoritățile competente fără a se identifica pot fi utilizate în scopul unui control oficial.

(2) După ce intră în posesia eșantioanelor, autoritățile competente iau toate măsurile pentru a se asigura că operatorii de la care s-au comandat aceste eșantioane în conformitate cu alineatul (1):

(a) sunt informați cu privire la faptul că aceste eșantioane au fost prelevate în contextul unui control oficial și, după caz, sunt analizate sau testate în scopul acestui control oficial; și

(b) în cazul în care eșantioanele menționate la alineatul respectiv sunt analizate sau testate, sunt informați cu privire la faptul că sunt îndreptățiți la o a doua expertiză, în conformitate cu articolul 35 alineatul (1).

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică organismelor delegate și persoanelor fizice cărora li s-au delegat anumite atribuții de control oficial.

Articolul 37

Desemnarea laboratoarelor oficiale

(1) Autoritățile competente desemnează laboratoare oficiale în vederea efectuării de analize, teste și diagnosticări de laborator pe eșantioane prelevate în cursul controalelor oficiale și al altor activități oficiale, în statul membru pe teritoriul căruia funcționează aceste autorități competente sau într-un alt stat membru sau o țară terță care este parte contractantă la Acordul privind Spațiul Economic European.

(2) Autoritățile competente pot desemna ca laborator oficial un laborator situat într-un alt stat membru sau țară terță care este parte contractantă la Acordul privind Spațiul Economic European, sub rezerva respectării următoarelor condiții:

(a) există la fața locului sisteme corespunzătoare care permit autorităților competente să efectueze auditurile și inspecțiile menționate la articolul 39 alineatul (1) sau să delege efectuarea acestor audituri și inspecții către autoritățile competente din statul membru sau din țara terță care este parte contractantă la Acordul privind Spațiul Economic European în care se situează laboratorul; și

(b) laboratorul este deja desemnat ca laborator oficial de către autoritățile competente din statul membru pe al cărui teritoriu se află.

(3) Desemnarea unui laborator oficial se face în scris și include o descriere detaliată:

(a) a sarcinilor pe care laboratorul le îndeplinește în calitate de laborator oficial;

(b) a condițiilor în care laboratorul desfășoară activitățile menționate la litera (a); și

(c) a sistemelor necesare în vederea asigurării unei coordonări și colaborări eficiente și eficace între laborator și autoritățile competente.

(4) Autoritățile competente pot desemna ca laborator oficial numai un laborator care:

(a) are expertiza, echipamentele și infrastructura necesare pentru a efectua analize, teste sau diagnosticări pe eșantioane;

(b) are un număr suficient de angajați calificați și cu experiență în domeniu;

(c) garantează că atribuțiile care i s-au conferit astfel cum se prevede la alineatul (1) se îndeplinesc imparțial și care este liber de orice conflict de interese în privința îndeplinirii atribuțiilor sale de laborator oficial;

(d) poate livra în timp util rezultatele analizelor, testelor sau diagnosticărilor efectuate pe eșantioanele prelevate în cursul controalelor oficiale și al altor activități oficiale; și

(e) funcționează în conformitate cu standardul EN ISO/IEC 17025 și este acreditat în conformitate cu standardul respectiv de către un organism național de acreditare care funcționează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(5) Obiectul acreditării unui laborator oficial, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (e):

(a) include metodele de analizare, testare sau diagnosticare de laborator care trebuie să fie utilizate de către laborator pentru analize, teste sau diagnosticări atunci când funcționează în calitate de laborator oficial;

(b) poate cuprinde una sau mai multe metode de analizare, testare sau diagnosticare de laborator sau grupuri de metode;

(c) poate fi definit într-un mod flexibil, care să permită includerea în obiectul acreditării a unor versiuni modificate ale metodelor utilizate de către laboratorul oficial în cazul în care acreditarea a fost acordată sau metode noi, în plus față de metodele respective, pe baza validării proprii a laboratorului fără o evaluare specifică efectuată de către organismul național de acreditare înainte de utilizarea respectivelor metode modificate sau noi.

(6) În cazul în care niciun laborator oficial desemnat în Uniune sau într-o țară terță care este parte contractantă la Acordul privind Spațiul Economic European în conformitate cu alineatul (1) nu deține expertiza, echipamentele, infrastructura și personalul necesare în vederea efectuării de analize, teste sau diagnosticări de laborator noi sau neobișnuite, autoritățile competente pot solicita unui laborator sau unui centru de diagnosticare care nu îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele prevăzute la alineatele (3) și (4) să efectueze aceste analize, teste și diagnosticări.

Articolul 38

Obligațiile laboratoarelor oficiale

(1) În cazul în care rezultatele unei analize, testări sau diagnosticări efectuate pe eșantioane prelevate în cursul controalelor oficiale sau al altor activități oficiale indică un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, sau indică probabilitatea unui caz de neconformitate, laboratoarele oficiale informează imediat autoritățile competente care le-au desemnat pentru analiza, testarea sau diagnosticarea respectivă și, după caz, organismele delegate sau persoanele fizice cărora li s-au delegat atribuții. Cu toate acestea, în acordurile specifice dintre autoritățile competente, organismele delegate sau persoanele fizice cărora li s-au delegat atribuții și laboratoarele oficiale se poate specifica faptul că această informație nu trebuie furnizată imediat.

(2) La cererea laboratorului de referință al Uniunii Europene sau a laboratorului național de referință, laboratoarele oficiale iau parte la efectuarea de teste comparative între laboratoare sau la teste de competență care sunt organizate pentru analizele, testele sau diagnosticările pe care le efectuează în calitate de laboratoare oficiale.

(3) La cererea autorităților competente, laboratoarele oficiale pun la dispoziția publicului denumirile metodelor utilizate pentru analizele, testele sau diagnosticările efectuate în contextul controalelor oficiale și al altor activități oficiale.

(4) Laboratoarele oficiale indică, la cererea autorităților competente, împreună cu rezultatele, metodele utilizate pentru fiecare analiză, test sau diagnosticare efectuată în contextul controalelor oficiale și al altor activități oficiale.

Articolul 39

Auditarea laboratoarelor oficiale

(1) Autoritățile competente organizează auditarea laboratoarelor oficiale pe care le-au desemnat în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) periodic și ori de câte ori consideră că este necesar un audit, cu excepția cazului în care consideră că această auditare este redundantă dacă se ia în considerare evaluarea acreditării menționată la articolul 37 alineatul (4) litera (e).

(2) Autoritățile competente retrag imediat desemnarea unui laborator oficial, fie integral, fie doar pentru anumite sarcini, în cazul în care acesta nu reușește să ia măsuri de remediere adecvate și în timp util, ca urmare a rezultatelor unui audit prevăzut la alineatul (1) care relevă una dintre următoarele situații:

(a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 37 alineatele (4) și (5);

(b) nu îndeplinește obligațiile prevăzute la articolul 38;

(c) este neperformant în cadrul testelor comparative între laboratoare prevăzute la articolul 38 alineatul (2).

Articolul 40

Derogări de la condiția de acreditare obligatorie pentru anumite laboratoare oficiale

(1) Prin derogare de la articolul 37 alineatul (4) litera (e), autoritățile competente pot desemna următoarele ca laboratoare oficiale, indiferent dacă îndeplinesc sau nu condiția prevăzută la dispoziția menționată:

(a) laboratoare:

(i) a căror unică activitate constă în depistarea prezenței *Trichinella* în carne;

(ii) care utilizează exclusiv metodele pentru depistarea prezenței *Trichinella* menționate la articolul 6 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1375 al Comisiei ([1]);

(iii) care efectuează testele pentru depistarea prezenței *Trichinella* sub supravegherea autorităților competente sau a unui laborator oficial desemnat în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) și care este acreditat în conformitate cu standardul EN ISO/IEC 17025 pentru utilizarea metodelor menționate la punctul (ii) de la prezenta literă; și

(iv) care participă cu regularitate și au rezultate satisfăcătoare la testele comparative între laboratoare sau la testele de competență organizate de laboratoarele naționale de referință pentru metodele pe care le utilizează pentru depistarea *Trichinella*;

(b) laboratoarele care efectuează analize, teste și diagnosticări exclusiv în contextul altor activităților oficiale, cu condiția:

(i) utilizării exclusive a metodele de analizare, testare și diagnosticare de laborator menționate la articolul 34 alineatul (1) și la articolul 34 alineatul (2) litera (a) sau (b);

(ii) efectuării de analize, teste și diagnosticări sub supravegherea autorităților competente sau a laboratoarelor naționale de referință pentru metodele pe care le utilizează;

(iii) participării cu regularitate și cu rezultate satisfăcătoare la testele comparative între laboratoare sau la testele de competență organizate de laboratoarele naționale de referință pentru metodele pe care le utilizează; și

(iv) deținerii unui sistem de asigurare a calității în vederea asigurării unor rezultate solide și fiabile prin metodele de analizare, testare și diagnosticare de laborator utilizate.

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1375 al Comisiei din 10 august 2015 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de Trichinella în carne (JO L 212, 11.8.2015, p. 7).

(2) În cazul în care metodele utilizate de către laboratoarele menționate la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol necesită confirmarea rezultatului analizării, testării sau diagnosticării de laborator, analizarea, testarea sau diagnosticarea de laborator de confirmare este efectuată de către un laborator oficial care îndeplinește cerințele menționate la articolul 37 alineatul (4) litera (e).

(3) Laboratoarele oficiale desemnate în conformitate cu alineatul (1) se află în statele membre pe al căror teritoriu se află autoritățile competente care le-au desemnat.

Articolul 41

Competențele de a adopta derogări de la condiția de acreditare obligatorie a tuturor metodelor de analizare, testare și diagnosticare de laborator utilizate de laboratoarele oficiale

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește cazurile și condițiile în care autoritățile competente pot desemna drept laboratoare oficiale, în conformitate cu articolul 37 alineatul (1), laboratoarele care nu îndeplinesc condițiile menționate la articolul 37 alineatul (4) litera (e) privind toate metodele pe care acestea le utilizează pentru controale oficiale sau alte activități oficiale, cu condiția ca aceste laboratoare să respecte următoarele condiții:

(a) să funcționeze și să fie acreditate în conformitate cu standardul EN ISO/IEC 17025 pentru utilizarea uneia sau a mai multor metode care sunt similare și reprezentative pentru celelalte metode pe care le utilizează; și

(b) să folosească în mod regulat și semnificativ metode pentru care au obținut acreditarea menționată la litera (a) din prezentul articol exceptând, în ceea ce privește domeniul reglementat de normele menționate de articolul 1 alineatul (2) litera (g), cazul în care nu există o metodă validată, dintre cele menționate la articolul 34 alineatele (1) și (2), pentru detectarea organismelor specifice dăunătoare plantelor.

Articolul 42

Derogări temporare de la condiția de acreditare obligatorie a laboratoarelor oficiale

(1) Prin derogare de la articolul 37 alineatul (5) litera (a), autoritățile competente pot desemna temporar ca laborator oficial un laborator oficial existent în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) pentru utilizarea unei metode de analizare, testare sau diagnosticare de laborator pentru care acesta nu a obținut acreditarea menționată la articolul 37 alineatul (4) litera (e):

(a) atunci când utilizarea respectivei metode este nou impusă de normele Uniunii;

(b) atunci când modificările aduse unei metode utilizate necesită o nouă acreditare sau extinderea obiectului acreditării obținute de către laboratorul oficial; sau

(c) în situațiile în care nevoia de utilizare a metodei apare dintr-o situație de urgență sau dintr-un risc emergent pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu.

(2) Desemnarea temporară menționată la alineatul (1) este condiționată de îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) laboratorul oficial este deja acreditat în conformitate cu standardul EN ISO/IEC 17025 pentru utilizarea unei metode similare celei care nu este inclusă în obiectul acreditării sale;

(b) în cadrul laboratorului oficial există un sistem de asigurare a calității în vederea asigurării unor rezultate solide și fiabile prin utilizarea metodei care nu este inclusă în obiectul acreditării existente;

(c) analizele, testele și diagnosticările sunt efectuate sub supravegherea autorităților competente sau a laboratoarelor naționale de referință pentru acea metodă;

(3) Desemnarea temporară prevăzută la alineatul (1) nu depășește o perioadă de un an. Aceasta poate fi reînnoită o singură dată pentru o perioadă suplimentară de un an.

(4) Laboratoarele oficiale desemnate în conformitate cu alineatul (1) se află în statele membre pe al căror teritoriu se află autoritățile competente care le-au desemnat.

CAPITOLUL V

Controalele oficiale asupra animalelor și bunurilor care intră în Uniune

Articolul 43

Controalele oficiale asupra animalelor și bunurilor care intră în Uniune

Controalele oficiale asupra animalelor și bunurilor care intră în Uniune sunt organizate în funcție de riscuri. În ceea ce privește animalele și bunurile menționate la articolele 47 și 48, controalele oficiale se efectuează în conformitate cu articolele 47-64.

Secțiunea I

Animale și bunuri care nu sunt supuse controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră în temeiul secțiunii II

Articolul 44

Controale oficiale asupra animalelor și bunurilor care nu sunt supuse controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră în temeiul secțiunii II

(1) Pentru a asigura respectarea normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), autoritățile competente efectuează controale oficiale în mod periodic, în funcție de riscuri și cu o frecvență adecvată, asupra animalelor și bunurilor care intră în Uniune și cărora nu li se aplică articolele 47 și 48.

(2) În privința animalelor și bunurilor menționate la alineatul (1), frecvența adecvată a controalelor oficiale se determină ținând cont de:

(a) riscurile pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, asociate cu diferite tipuri de animale și bunuri;

(b) orice informație care indică probabilitatea că consumatorii ar putea fi induși în eroare, în special în ceea ce privește natura, identitatea, proprietățile, compoziția, cantitatea, durabilitatea, țara de origine sau locul de proveniență, metoda de fabricație sau producție a bunurilor;

(c) antecedentele în ceea ce privește conformitatea cu cerințele stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2) aplicabile animalelor sau bunurilor în cauză:

  (i) ale țării terțe și ale unității de origine sau ale locului de producție, după caz;

  (ii) ale exportatorului;

  (iii) ale operatorului responsabil de transport;

(d) controalele care au fost deja efectuate asupra animalelor și a bunurilor în cauză; și

(e) garanțiile pe care autoritățile competente din țara terță de origine le-au oferit cu privire la conformitatea animalelor și a bunurilor cu cerințele stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2) sau cu cerințe recunoscute a fi cel puțin echivalente cu acestea.

(3) Controalele oficiale prevăzute la alineatul (1) se efectuează într-un loc adecvat, pe teritoriul vamal al Uniunii, care poate fi:

(a) punctul de intrare în Uniune;

(b) un post de inspecție la frontieră;

(c) punctul de punere în liberă circulație în Uniune;

(d) depozitele și sediile operatorului responsabil de transport;

(e) locul de destinație.

(4) Fără a se aduce atingere alineatelor (1) și (3), autoritățile competente de la posturile de inspecție la frontieră și din alte puncte de intrare în Uniune efectuează controale oficiale cu privire la următoarele elemente ori de câte ori au motive să creadă că intrarea acestora în Uniune poate prezenta un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu:

(a) mijloacele de transport, inclusiv atunci când sunt goale; și

(b) ambalajele, inclusiv paleții.

(5) De asemenea, autoritățile competente pot efectua controale oficiale asupra bunurilor care fac obiectul unuia dintre regimurile vamale definit la articolul 5 punctul 16 literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și unei depozitări temporare definită la articolul 5 punctul 17 din respectivul regulament.

Articolul 45

Tipuri de controale oficiale asupra animalelor și bunurilor care nu sunt supuse controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră în temeiul secțiunii II

(1) În cazul în care se efectuează în conformitate cu articolul 44 alineatul (1), controalele oficiale:

(a) includ întotdeauna un control documentar; și

(b) includ controale de identitate și fizice, în funcție de riscul pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu.

(2) Autoritățile competente efectuează controalele fizice menționate la alineatul (1) litera (b) în condiții adecvate, care permit o desfășurare corespunzătoare a investigațiilor.

(3) În cazul în care controalele documentare, de identitate sau fizice menționate la alineatul (1) din prezentul articol indică faptul că animalele și bunurile nu respectă normele menționate la articolul 1 alineatul (2), se aplică articolul 66 alineatele (1), (3) și (5), articolele 67, 68 și 69, articolul 71 alineatele (1) și (2), articolul 72 alineatele (1) și (2) și articolele 137 și 138.

(4) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește cazurile și condițiile în care autoritățile competente pot solicita operatorilor să notifice sosirea anumitor bunuri care intră în Uniune.

Articolul 46

Eșantioane prelevate de la animalele și bunurile care nu sunt supuse controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră în temeiul secțiunii II

(1) În cazul prelevării de eșantioane de la animale și bunuri, autoritățile competente, fără a aduce atingere articolelor 34-42:

(a) informează operatorii în cauză și, după caz, autoritățile vamale; și

(b) decid dacă animalele sau bunurile trebuie să fie reținute în așteptarea rezultatelor analizelor, testelor sau diagnosticărilor efectuate, sau dacă acestea pot fi eliberate cu condiția asigurării trasabilității animalelor sau a bunurilor.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia:

(a) stabilește procedurile necesare în vederea asigurării trasabilității animalelor sau a bunurilor menționate la alineatul (1) litera (b); și

(b) identifică documentele care trebuie să însoțească animalele sau bunurile menționate la alineatul (1) în cazurile în care au fost prelevate eșantioane de către autoritățile competente.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Secțiunea II

Controalele oficiale efectuate la posturile de inspecție la frontieră asupra animalelor și bunurilor

Articolul 47

Animalele și bunurile supuse controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră

(1) Pentru a asigura respectarea normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), autoritățile competente efectuează controale oficiale, la postul de inspecție la frontieră al Uniunii de primă sosire, asupra tuturor transporturilor de următoarele categorii de animale și bunuri care intră în Uniune:

(a) animale;

(b) produse de origine animală, materiale germinative și subproduse de origine animală;

(c) plante, produse vegetale și alte obiecte, astfel cum sunt menționate în listele stabilite în temeiul articolului 72 alineatul (1) și al articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031;

(d) bunuri din anumite țări terțe pentru care Comisia a decis, prin actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol, că este necesară o măsură care să prevadă obligația de intensificare temporară a controalelor oficiale la intrarea lor în Uniune din cauza unui risc cunoscut sau emergent sau deoarece există dovezi că ar putea exista o neconformitate gravă de amploare cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(e) animale și bunuri care fac obiectul unei măsuri de urgență prevăzute în actele adoptate în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, cu articolul 249 din Regulamentul (UE) 2016/429 sau cu articolul 28 alineatul (1), articolul 30 alineatul (1), articolul 40 alineatul (3), articolul 41 alineatul (3), articolul 49 alineatul (1), articolul 53 alineatul (3) și articolul 54 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/2031 care prevăd obligația de a supune transporturile de astfel de animale sau bunuri, identificate prin codurile acestora din Nomenclatorul combinat, unor controale oficiale la intrarea lor în Uniune;

(f) animale și bunuri ale căror condiții sau măsuri de intrare în Uniune au fost stabilite prin actele adoptate în conformitate cu articolul 126 sau, respectiv, 128, sau cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), care prevăd obligația de constatare a respectării acestor condiții sau măsuri la intrarea animalelor sau a bunurilor în Uniune.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia:

(a) întocmește liste care prevăd toate animalele și bunurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), indicând codurile acestora din Nomenclatorul combinat; și

(b) întocmește lista cu bunurile din categoria menționată la alineatul (1) litera (d), indicând codurile acestora din Nomenclatorul combinat, și o actualizează, după caz, cu privire la riscurile menționate la litera respectivă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(3) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru modificarea prezentului regulament în ceea ce privește modificările categoriilor de transporturi menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în vederea includerii produselor compuse, a fânului și a paielor și a altor produse strict limitate la produsele care prezintă un risc nou identificat sau sporit semnificativ pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu.

(4) În absența unor prevederi contrare în actele prin care se stabilesc măsurile sau condițiile menționate la alineatul (1) literele (d), (e) și (f), prezentul articol se aplică și transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) atunci când acestea sunt de natură necomercială.

(5) Operatorii responsabili de transport se asigură că animalele și bunurile din categoriile menționate la alineatul (1) sunt prezentate pentru controalele oficiale la postul de inspecție la frontieră menționat.

Articolul 48

Animalele și bunurile exceptate de la efectuarea controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește normele prin care se stabilesc cazurile și condițiile în care următoarele categorii de animale și bunuri sunt exonerate de la aplicarea articolului 47, și în cazul în care această exonerare se justifică:

(a) bunurile trimise ca eșantioane comerciale sau ca articole de prezentare pentru expoziții, care nu sunt destinate introducerii pe piață;

(b) animalele și bunurile destinate scopurilor științifice;

(c) bunurile aflate la bordul mijloacelor de transport care operează la nivel internațional, care nu sunt descărcate și care sunt destinate consumului echipajului și pasagerilor;

(d) bunurile care fac parte din bagajul personal al călătorilor și care sunt destinate consumului sau uzului personal;

(e) transporturile mici de bunuri expediate către persoane fizice, care nu sunt destinate introducerii pe piață;

(f) animalele de companie, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2016/429;

(g) bunurile care au fost supuse unui tratament specific și care nu depășesc cantitățile care urmează să fie stabilite în respectivele acte delegate;

(h) categoriile de animale sau bunuri care prezintă risc scăzut sau nu prezintă un risc specific și pentru care controalele la frontieră nu sunt, prin urmare, necesare.

Articolul 49

Controalele oficiale efectuate la posturile de inspecție la frontieră

(1) În scopul verificării conformității cu cerințele aplicabile stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2), autoritățile competente efectuează controale oficiale asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) la sosirea transportului la postul de inspecție la frontieră. Aceste controale oficiale includ controale documentare, de identitate și fizice.

(2) Controalele fizice se efectuează, atunci când respectivele controale privesc:

(a) animale, cu excepția animalelor acvatice, sau carnea și organele comestibile, de către un medic veterinar oficial, care poate fi asistat de personal format în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul alineatului (5) în chestiuni veterinare și desemnat de autoritățile competente în acest scop;

(b) animalele acvatice, produsele de origine animală cu excepția celor menționate la prezentul alineat litera (a), materialele germinative sau subprodusele de origine animală, de către un medic veterinar oficial sau de personal format în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul alineatului (5) și desemnat de autoritățile competente în acest scop;

(c) plantele, produsele vegetale și alte obiecte de către un inspector fitosanitar oficial.

(3) Autoritățile competente de la posturile de inspecție la frontieră efectuează controale oficiale în mod sistematic asupra transporturilor de animale transportate și asupra mijloacelor de transport, în vederea verificării conformității cu cerințele în materie de bunăstare a animalelor stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2). Autoritățile competente pun în aplicare măsuri de acordare a priorității controalelor oficiale asupra animalelor transportate și de reducere a întârzierilor în efectuarea acestor controale.

(4) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind modalitățile practice de prezentare a transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1), unitățile de transport sau subentitățile care pot constitui un transport individual și numărul maxim de astfel de unități de transport sau subentități în cadrul fiecărui transport, luând în considerare necesitatea de a se asigura rapiditatea și eficiența manipulării transporturilor și a efectuării de către autoritățile competente a controalelor oficiale și, după caz, standardele internaționale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(5) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește normele de stabilire a cerințelor specifice de formare pentru personalul menționat la alineatul (2) din prezentul articol în vederea efectuării controalelor fizice la posturile de inspecție la frontieră.

Articolul 50

Certificatele și documentele de însoțire a transporturilor și a transporturilor divizate

(1) Certificatele sau documentele oficiale originale sau documentele electronice echivalente care, în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), trebuie să însoțească transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) se prezintă autorităților competente de la postul de inspecție la frontieră și sunt păstrate de acestea, cu excepția cazului în care normele menționate la articolul 1 alineatul (2) prevăd altfel.

(2) Autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră eliberează operatorului responsabil de transport un document legalizat sau copia electronică a certificatelor sau a documentelor oficiale menționate la alineatul (1) sau, în cazul unui transport divizat, documente autentificate individual sau copii electronice ale acestor certificate sau documente.

(3) Transporturile nu vor fi divizate până la efectuarea controalelor oficiale și finalizarea documentului sanitar comun de intrare (DSCI) menționat la articolul 56, în conformitate cu articolul 56 alineatul (5) și cu articolul 57.

(4) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește normele de stabilire a cazurilor și a condițiilor în care DSCI trebuie să însoțească transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) până la locul de destinație.

Articolul 51

Norme specifice privind controalele oficiale efectuate la posturile de inspecție la frontieră

(1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește normele de stabilire:

(a) a cazurilor și condițiilor în care autoritățile competente de la un post de inspecție la frontieră pot autoriza continuarea transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) până la locul de destinație finală, înainte de aflarea rezultatelor controalelor fizice, în cazul în care aceste controale sunt necesare;

(b) a termenelor și a modalităților pentru efectuarea controalelor documentare și, după necesități, a controalelor de identitate și fizice asupra categoriilor de animale și bunuri supuse controalelor oficiale prevăzute la articolul 47 alineatul (1) care intră în Uniune pe cale maritimă sau aeriană dintr-o țară terță, atunci când respectivele animale și bunuri sunt preluate de pe o navă sau dintr-un avion și se transportă sub supraveghere vamală pe o altă navă sau într-un alt avion din același port sau pe același aeroport, în pregătirea continuării călătoriei (transporturi „transbordate”);

(c) a cazurilor și a condițiilor în care pot fi efectuate controalele de identitate și fizice ale transporturilor transbordate și ale animalelor care sosesc pe calea aeriană sau maritimă și care rămân la bordul acelorași mijloace de transport în vederea continuării călătoriei, la un alt post de inspecție la frontieră decât cel de primă sosire în Uniune;

(d) a cazurilor și a condițiilor în care se poate autoriza tranzitul transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) și a controalelor oficiale specifice care trebuie să fie efectuate la posturile de inspecție la frontieră asupra acestor transporturi, inclusiv a cazurilor și condițiilor de depozitare a bunurilor în depozite vamale special autorizate sau în zone libere;

(e) a cazurilor și a condițiilor în care se aplică derogări de la normele privind controalele de identitate și fizice în ceea ce privește transporturile transbordate și tranzitul transporturilor de bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (c).

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește normele de stabilire a cazurilor și a condițiilor în care se aplică derogări de la normele privind controalele documentare în ceea ce privește transporturile transbordate și tranzitul transporturilor de bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (c).

Articolul 52

Detalii privind efectuarea controalelor documentare, de identitate și fizice

Pentru asigurarea aplicării uniforme a articolelor 49, 50 și 51, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme detaliate privind operațiunile care urmează să fie efectuate în timpul și după efectuarea controalelor documentare, de identitate și fizice menționate în aceste articole, pentru a asigura o efectuare eficientă a acestor controale oficiale. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 53

Controalele oficiale care nu se efectuează la posturile de inspecție la frontieră

(1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește normele de stabilire a cazurilor și a condițiilor referitoare la:

(a) efectuarea controalelor de identitate și fizice asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1), astfel încât aceste controale să poată fi efectuate de către autoritățile competente la alte puncte de inspecție decât posturile de inspecție la frontieră, cu condiția ca respectivele puncte de control să se conformeze cerințelor prevăzute la articolul 64 alineatul (3) și în actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 64 alineatul (4);

(b) efectuarea într-un alt post de inspecție la frontieră dintr-un alt stat membru a controalelor fizice asupra transporturilor care au fost supuse controalelor documentare și de identitate la postul de inspecție la frontieră de primă sosire în Uniune;

(c) efectuarea într-un alt post de inspecție la frontieră dintr-un alt stat membru a controalelor de identitate și fizice asupra transporturilor care au fost supuse controalelor documentare la postul de inspecție la frontieră de primă sosire în Uniune;

(d) în care autoritățile vamale sau alte autorități publice pot îndeplini atribuții specifice de control în următoarele privințe, în măsura în care atribuțiile respective nu intră deja în responsabilitatea autorităților respective:

  (i) transporturile menționate la articolul 65 alineatul (2);

  (ii) bagajele personale ale pasagerilor;

  (iii) bunurile comandate prin vânzări prin contracte la distanță, inclusiv prin telefon sau prin internet;

  (iv) animalele de companie care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(e) controalele documentare privind transporturile de plante, produse vegetale și alte obiecte menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (c) pot fi efectuate la distanță față de un post de inspecție la frontieră.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1).

(2) În cazul punctelor de control menționate la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol se aplică, de asemenea, articolul 56 alineatul (3) litera (b), articolul 57 alineatul (2) litera (a), articolul 59 alineatul (1), articolul 60 alineatul (1) literele (a) și (d) și articolele 62 și 63.

Articolul 54

Frecvența controalelor documentare, de identitate și fizice

(1) Toate transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) se supun controalelor documentare.

(2) Controalele de identitate și fizice se efectuează asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) cu o frecvență care depinde de riscul prezentat de fiecare animal, bun sau categorie de animale sau bunuri pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu.

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme pentru aplicarea uniformă a frecvenței adecvate menționate la alineatul (2). Respectivele norme garantează frecvențe care sunt mai mari decât zero și stabilesc:

(a) criteriile și procedurile de stabilire și de modificare a frecvenței efectuării controalelor de identitate și fizice care trebuie să fie efectuate asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și de adaptare a acestora la nivelul de risc asociat acestor categorii, având în vedere:

  (i) informațiile colectate de către Comisie în conformitate cu articolul 125 alineatul (1);

  (ii) rezultatele controalelor efectuate de către experții Comisiei în conformitate cu articolul 120 alineatul (1);

  (iii) antecedentele operatorilor în ceea ce privește respectarea normelor menționate la articolul 1 alineatul (2);

  (iv) datele și informațiile colectate prin intermediul sistemului de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (IMSOC) menționat la articolul 131;

  (v) evaluările științifice disponibile; și

  (vi) orice alte informații cu privire la riscurile asociate categoriilor de animale și bunuri;

(b) condițiile în care statele membre pot crește frecvența de efectuare a controalelor de identitate și fizice stabilită în conformitate cu litera (a), astfel încât să se țină seama de factorii de risc locali;

(c) procedurile pentru asigurare aplicării uniforme și în timp util a frecvenței de efectuare a controalelor de identitate și fizice stabilită în conformitate cu litera (a).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(4) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme referitoare la:

(a) frecvența efectuării controalelor de identitate și fizice pentru categoriile de bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (d); și

(b) frecvența efectuării controalelor de identitate și fizice pentru categoriile de animale și bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1) literele (e) și (f), dacă nu este deja prevăzută în actele menționate.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 55

Decizii privind transporturile

(1) Pentru fiecare transport de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1), autoritățile competente iau o decizie în urma efectuării controalelor oficiale, inclusiv documentare și, după necesități, controale de identitate și fizice, indicând dacă transportul respectă sau nu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) și, dacă este cazul, regimul vamal aplicabil.

(2) Deciziile privind transporturile sunt luate de către:

(a) un medic veterinar oficial, atunci când privesc animalele, produsele de origine animală, materialele germinative sau subprodusele de origine animală; sau

(b) un inspector fitosanitar oficial, atunci când privesc plantele, produsele vegetale și alte obiecte.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (a), autoritățile competente pot decide ca decizia cu privire la transporturile de produse pescărești, moluște bivalve vii, echinoderme vii, tunicate vii și gasteropode marine vii destinate consumului uman se fie luată de către un personal instruit în mod adecvat, care a fost desemnat în mod special de către autoritățile competente în acest scop.

Articolul 56

Utilizarea documentului sanitar comun de intrare (DSCI) de către operator și de către autoritățile competente

(1) Pentru fiecare transport de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1), operatorul responsabil de transport completează partea relevantă a DSCI, furnizând informațiile necesare în vederea identificării imediate și complete a transportului și a destinației acestuia.

(2) Trimiterile din prezentul regulament la DSCI includ o trimitere la echivalentul electronic al acestuia.

(3) DSCI se utilizează de către:

(a) operatorii responsabili de transporturi de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) în vederea notificării prealabile a autorităților competente de la postul de inspecție la frontieră cu privire la sosirea acestor transporturi;

(b) autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră, în vederea:

(i) înregistrării rezultatelor controalelor oficiale efectuate și a oricăror decizii luate pe baza acestora, inclusiv decizia de respingere a unui transport; și

(ii) comunicării informațiilor menționate la punctul (i) prin intermediul IMSOC.

(4) Operatorii responsabili de transport realizează notificarea prealabilă în conformitate cu alineatul (3) litera (a) prin completarea și transmiterea părții relevante din DSCI în IMSOC în vederea transmiterii către autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră înainte de sosirea fizică a transportului în Uniune.

(5) Autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră finalizează DSCI de îndată ce:

(a) s-au efectuat toate controalele oficiale menționate la articolul 49 alineatul (1);

(b) sunt disponibile rezultatele controalelor fizice, în cazul în care aceste controale sunt necesare; și

(c) s-a luat o decizie cu privire la transport în conformitate cu articolul 55 și aceasta a fost înregistrată în DSCI.

Articolul 57

Utilizarea DSCI de către autoritățile vamale

(1) Plasarea și manipularea transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) printr-o procedură vamală, inclusiv intrarea sau manipularea în depozite libere sau vamale sau în zone libere, se fac pe baza prezentării DSCI de către operatorul responsabil de transport către autoritățile vamale, fără a se aduce atingere derogărilor menționate la articolul 48 și normelor menționate la articolele 53 și 54. În etapa respectivă, autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră trebuie să fi întocmit în mod corespunzător DSCI în IMSOC.

(2) Autoritățile vamale:

(a) nu permit plasarea transportului sub un regim vamal diferit de cel indicat de către autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră; și

(b) fără a se aduce atingere derogărilor menționate la articolul 48 și normelor menționate la articolele 53 și 54, permit punerea în liberă circulație a unui transport numai la prezentarea a unui DSCI întocmit în mod corespunzător, care confirmă faptul că transportul respectă normele aplicabile menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru un transport de animale sau bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1), iar DSCI nu este prezentat, autoritățile vamale rețin transportul și informează imediat autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră. Autoritățile competente iau măsurile necesare în conformitate cu articolul 66 alineatul (6).

Articolul 58

Formatul, termenele și normele specifice de utilizare a documentului sanitar comun de intrare

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme referitoare la:

(a) formatul DSCI și instrucțiunile pentru prezentarea și utilizarea acestuia, ținând cont de standardele internaționale relevante; și

(b) termenul minim de notificare prealabilă a transporturilor de către operatorii responsabili de transport, prevăzut la articolul 56 alineatul (3) litera (a), pentru a permite efectuarea de către autoritățile competente de la postul de inspecție la frontieră a controalelor oficiale în timp util și în mod eficient.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 59

Desemnarea posturilor de inspecție la frontieră

(1) Statele membre desemnează posturile de inspecție la frontieră în vederea efectuării de controale oficiale asupra uneia sau mai multora dintre categoriile de animale și bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1).

(2) Statele membre transmit o notificare Comisiei înainte de desemnarea unui post de inspecție la frontieră. Această notificare include toate informațiile necesare Comisiei în vederea verificării conformității postului de inspecție la frontieră propus cu cerințele minime prevăzute la articolul 64.

(3) În termen de trei luni de la primirea notificării menționate la alineatul (2), Comisia informează statul membru:

(a) dacă desemnarea postului de inspecție la frontieră propus depinde de rezultatul favorabil al unui control efectuat de către experții Comisiei în conformitate cu articolul 116 în vederea verificării conformității cu cerințele minime prevăzute la articolul 64; și

(b) cu privire la data acestui control, care nu va fi mai târziu de șase luni de la notificare.

(4) În cazurile în care Comisia a informat un stat membru, în conformitate cu alineatul (3), că un control nu este necesar, statul membru poate trece la desemnare.

(5) Statul membru amână desemnarea postului de inspecție la frontieră până la comunicarea de către Comisie a rezultatului favorabil al controlului. Comisia comunică rezultatele controlului astfel cum este menționat la alineatul (3) litera (a) în termen de cel mult trei luni de la data controlului.

Articolul 60

Lista posturilor de inspecție la frontieră

(1) Fiecare stat membru publică pe internet liste actualizate cu posturile de inspecție la frontieră de pe teritoriul său, furnizând următoarele informații pentru fiecare post de inspecție la frontieră:

(a) datele de contact ale acestuia;

(b) programul de funcționare al acestuia;

(c) locul exact și dacă acesta este port, aeroport, punct de intrare feroviar sau rutier; și

(d) categoriile de animale și bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1) care sunt incluse în obiectul al desemnării sale.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme privind formatul, categoriile, abrevierile denumirilor și alte informații care urmează să fie utilizate de către statele membre în listele conținând posturile de inspecție la frontieră. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 61

Retragerea autorizațiilor și redesemnarea entităților de inspecție la frontieră existente

(1) Se retrag autorizația punctelor de inspecție la frontieră acordată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 97/78/CE și cu articolul 6 din Directiva 91/496/CEE, desemnarea punctelor de intrare în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 669/2009 și cu articolul 13c alineatul (4) din Directiva 2000/29/CE, precum și desemnarea primelor puncte de introducere în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 284/2011 al Comisiei ([1]).

(2) Statele membre pot redesemna posturile de inspecție la frontieră, punctele desemnate de intrare, punctele de intrare și primele puncte de introducere prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol drept posturi de inspecție la frontieră în conformitate cu articolul 59 alineatul (1), cu condiția respectării cerințelor minime prevăzute la articolul 64.

(3) Articolul 59 alineatele (2), (3) și (5) nu se aplică redesemnării menționate la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 62

Retragerea desemnării posturilor de inspecție la frontieră

(1) În cazul în care posturile de inspecție la frontieră încetează să mai îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 64, statele membre:

(a) retrag desemnarea prevăzută la articolul 59 alineatul (1) pentru toate sau pentru anumite categorii de animale și bunuri pentru care a fost făcută desemnarea; și

(b) elimină respectivele posturi de inspecție la frontieră de pe listele menționate la articolul 60 alineatul (1), pentru categoriile de animale și bunuri pentru care desemnarea este retrasă.

(2) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la retragerea desemnării unui post de inspecție la frontieră, în conformitate cu alineatul (1) și cu privire la motivele acestei retrageri.

(3) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește cazurile în care și la procedurile prin care posturile de inspecție la frontieră a căror desemnare a fost retrasă doar parțial în conformitate cu alineatul (1) litera (a) din prezentul articol pot fi redesemnate prin derogare de la articolul 59.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 284/2011 al Comisiei din 22 martie 2011 de stabilire a condițiilor specifice și a procedurilor detaliate pentru importul de articole de bucătărie din material plastic pe bază de poliamidă și melamină originare sau expediate din Republica Populară Chineză și din Regiunea Administrativă Specială Hong Kong a Republicii Populare Chineze (JO L 77, 23.3.2011, p. 25).

(4) Prezentul articol nu aduce atingere competenței statelor membre de a decide cu privire la retragerea desemnării posturilor de inspecție la frontieră din alte motive decât cele menționate în prezentul regulament.

Articolul 63

Suspendarea desemnării posturilor de inspecție la frontieră

(1) Un stat membru suspendă desemnarea unui post de inspecție la frontieră și ordonă încetarea activităților acestuia, pentru toate sau doar pentru anumite categorii de animale și bunuri pentru care desemnarea a fost acordată, în cazurile în care aceste activități pot avea ca rezultat un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu. În cazul unui risc major, suspendarea este imediată.

(2) Statele membre informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la suspendarea desemnării unui post de inspecție la frontieră și cu privire la motivele acestei suspendări.

(3) Statele membre indică suspendarea desemnării unui post de inspecție la frontieră în listele menționate la articolul 60 alineatul (1).

(4) Statele membre retrag suspendarea prevăzută la alineatul (1) de îndată ce:

(a) autoritățile competente consideră că riscul menționat la alineatul (1) nu mai există; și

(b) au comunicat Comisiei și celorlalte state membre informațiile pe baza cărora se retrage suspendarea.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere competenței statelor membre de a decide cu privire la suspendarea desemnării posturilor de inspecție la frontieră din alte motive decât cele menționate în prezentul regulament.

Articolul 64

Cerințe minime privind posturile de inspecție la frontieră

(1) Posturile de inspecție la frontieră se amplasează în imediata vecinătate a punctului de intrare în Uniune și într-un loc desemnat de către autoritățile vamale în conformitate cu articolul 135 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 sau într-o zonă liberă.

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește cazurile și condițiile în care un post de inspecție la frontieră poate fi situat la o altă distanță de punctul de intrare în Uniune decât în imediata vecinătate, în cazul constrângerilor geografice specifice.

(3) Posturile de inspecție la frontieră sunt dotate cu:

(a) un număr suficient de angajați cu calificări corespunzătoare;

(b) sedii sau alte facilități adecvate pentru natura și volumul categoriilor de animale și bunuri manipulate;

(c) echipamente și sedii sau alte facilități care permit efectuarea controalelor oficiale pentru fiecare dintre categoriile de animale și bunuri pentru care au fost desemnate;

(d) sisteme instituite de asigurare, după caz, a accesului la orice alt echipament, sediu și servicii necesare în vederea aplicării măsurilor luate în conformitate cu articolele 65, 66 și 67 în caz de suspiciune a unei neconformități, de transporturi neconforme sau de transporturi care prezintă un risc;

(e) proceduri pentru situații de urgență în vederea asigurării unei bune funcționări a controalelor oficiale și a aplicării efective a măsurilor luate în conformitate cu articolele 65, 66 și 67 în cazul unor condiții sau evenimente neprevăzute și neașteptate;

(f) tehnologiile și echipamentele necesare pentru o funcționare eficientă a IMSOC și, după caz, a altor sisteme computerizate de gestionare a informațiilor necesare în vederea utilizării și a schimbului de date și informații;

(g) accesul la serviciile laboratoarelor oficiale capabile să furnizeze rezultate ale analizelor, testelor și diagnosticărilor în termenele corespunzătoare și dotate cu instrumentele informatice necesare pentru introducerea în IMSOC a rezultatelor analizelor, testelor sau diagnosticărilor efectuate, după caz;

(h) sisteme adecvate de asigurare a unei manipulări corecte a diferitelor categorii de animale și bunuri și de prevenire a riscurilor care ar putea rezulta din contaminarea încrucișată; și

(i) sisteme de asigurare a conformității cu standardele relevante de biosecuritate în vederea prevenirii răspândirii bolilor în Uniune.

(4) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme detaliate privind cerințele prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol astfel încât să țină seama de caracteristicile specifice și de nevoile logistice cu privire la efectuarea controalelor oficiale și la aplicarea măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 66 alineatele (3) și (6) și cu articolul 67 în ceea ce privește diferitele categorii de animale și bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(5) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește cazurile și condițiile în care posturile de inspecție la frontieră desemnate pentru importul de bușteni neprelucrați și de rumeguș și așchii de lemn pot fi exceptate de la una sau mai multe dintre obligațiile menționate la alineatul (3) din prezentul articol pentru a ține seama de necesitățile autorităților competente responsabile de controalele oficiale care operează în condițiile unor constrângeri geografice specifice, asigurând, în același timp, buna desfășurare a controalelor.

Secțiunea III

Acțiuni în cazul unei suspiciuni de neconformitate și în caz de neconformitate a animalelor și bunurilor introduse în Uniune

Articolul 65

Suspiciunea de neconformitate și controalele oficiale intensificate

(1) În cazul în care există suspiciunea că transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 44 alineatul (1) și la articolul 47 alineatul (1) nu sunt conforme cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), autoritățile competente efectuează controale oficiale în vederea confirmării sau a eliminării suspiciunii respective.

(2) Transporturile de animale și bunuri despre care operatorii nu declară că ar conține animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) fac obiectul controalelor oficiale ale autorităților competente în cazul în care există motive pentru a bănui prezența unor animale sau bunuri din categoriile respective în transport.

(3) Autoritățile competente rețin oficial transporturile menționate la alineatele (1) și (2) în așteptarea rezultatelor controalelor oficiale menționate la alineatele respective.

Dacă este cazul, transporturile respective sunt izolate sau plasate în carantină, iar animalele primesc adăpost, hrană, apă și tratament, conform necesităților, până la comunicarea rezultatelor controalelor oficiale.

(4) În cazul în care autoritățile competente au motive de a suspecta că un operator responsabil de transport se face vinovat de practici frauduloase sau înșelătoare sau controalele oficiale oferă motive pentru a se crede că s-au încălcat în mod grav sau repetat normele menționate la articolul 1 alineatul (2), pe lângă aplicarea măsurilor prevăzute la articolul 66 alineatul (3), autoritățile intensifică, după caz, controalele oficiale în cazul transporturilor cu aceeași origine sau destinate aceleiași utilizări.

(5) Autoritățile competente notifică statelor membre și Comisiei, prin intermediul IMSOC, decizia lor de a efectua controale oficiale intensificate în temeiul alineatului (4) din prezentul articol, indicând motivele care au stat la baza deciziei.

(6) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme privind procedurile prin care autoritățile competente efectuează în mod coordonat controalele oficiale intensificate menționate la alineatele (4) și (5) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 66

Măsuri de luat în cazul transporturilor neconforme care intră în Uniune

(1) Autoritățile competente rețin oficial orice transport de animale sau bunuri care intră pe teritoriul Uniunii și care nu respectă normele menționate la articolul 1 alineatul (2), refuzându-i intrarea în Uniune.

Autoritățile competente izolează sau plasează în carantină, după caz, orice astfel de transport, iar animalele din acesta primesc adăpost, îngrijire sau tratament în condiții corespunzătoare până la comunicarea unei decizii ulterioare. În măsura în care este posibil, autoritățile competente țin seama, de asemenea, de interesul de a oferi îngrijiri speciale în ceea ce privește anumite tipuri de bunuri.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme privind modalitățile practice de instituire a izolării sau a carantinei menționate la alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(3) În ceea ce privește transportul menționat la alineatul (1), autoritatea competentă ordonă, fără întârziere, ca operatorul responsabil de transport:

(a) să distrugă transportul;

(b) să reexpedieze transportul în afara Uniunii, în conformitate cu articolul 72 alineatele (1) și (2); sau

(c) să supună transportul unui tratament special în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) și (2) sau oricărei alte măsuri necesare pentru a asigura conformitatea cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) și, dacă este cazul, să schimbe utilizarea transportului astfel încât să fie utilizat în alte scopuri decât cele inițiale.

Măsurile menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf se efectuează în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), inclusiv, în special în ceea ce privește transporturile de animale vii, cele menite să scutească animalele de orice durere, angoasă sau suferință care poate fi evitată.

În cazul în care transportul este format din plante, produse vegetale sau alte obiecte, literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf se aplică fie transportului, fie loturilor acestuia.

Înainte de a îi ordona operatorului să ia măsuri în conformitate cu literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf, autoritatea competentă îi oferă operatorului în cauză posibilitatea să fie audiat, cu excepția cazului în care sunt necesare măsuri imediate pentru a răspunde unui risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu.

(4) În cazul în care autoritatea competentă ordonă operatorului să realizeze una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la alineatul (3) primul paragraf litera (a), (b) sau (c), respectiva autoritate competentă poate autoriza, în mod excepțional, măsurile care trebuie luate numai pentru o parte a transportului, cu condiția ca distrugerea parțială, reexpedierea, tratamentul special sau altă măsură:

(a) să fie de natură să garanteze conformitatea;

(b) să nu prezinte un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor sau pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, pentru mediu; și

(c) să nu perturbe operațiunile din cadrul controalelor oficiale.

(5) Autoritățile competente notifică imediat orice decizie de refuzare a intrării unui transport în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, precum și orice ordin emis în conformitate cu alineatele (3) și (6) din prezentul articol și cu articolul 67:

(a) Comisiei;

(b) autorităților competente ale celorlalte state membre;

(c) autorităților vamale;

(d) autorităților competente din țara terță de origine; și

(e) operatorului responsabil de transport.

Notificarea se realizează prin intermediul IMSOC.

(6) În cazul în care un transport de animale sau bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) nu este prezentat în vederea efectuării controalelor oficiale menționate la articolul respectiv sau în cazul în care prezentarea sa nu respectă cerințele menționate la articolul 50 alineatele (1) și (3), articolul 56 alineatele (1), (3) și (4) sau normele adoptate în temeiul articolului 48, al articolului 49 alineatul (4), al articolului 51, al articolului 53 alineatul (1) și al articolului 58, autoritățile competente ordonă oprirea sau rechemarea acestuia și reținerea sa oficială fără întârziere.

Acestor transporturi li se aplică alineatele (1), (3) și (5) din prezentul articol.

(7) Măsurile menționate la prezentul articol se aplică pe cheltuiala operatorului responsabil de transport.

Articolul 67

Măsuri de luat în cazul animalelor sau bunurilor care intră în Uniune din țări terțe și care prezintă un risc

În cazul în care controalele oficiale indică faptul că un transport de animale sau bunuri prezintă un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, transportul în cauză este izolat sau plasat în carantină, iar animalele din acesta primesc adăpost, îngrijire sau tratament în condiții corespunzătoare până la comunicarea unei decizii ulterioare.

Autoritățile competente rețin oficial transportul în cauză și, fără întârziere, ordonă ca operatorul responsabil de transport:

(a) să distrugă transportul, în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), luând toate măsurile necesare pentru a proteja sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor sau mediul și în ceea ce privește animalele vii, inclusiv, în special, cu normele menite să scutească animalele de orice durere, angoasă sau suferință care poate fi evitată; sau

(b) să aplice transportului un tratament special în conformitate cu articolul 71 alineatele (1) și (2).

Măsurile menționate la prezentul articol se aplică pe cheltuiala operatorului responsabil de transport.

Articolul 68

Acțiunile ulterioare deciziilor luate în legătură cu transporturile neconforme care intră în Uniune din țări terțe

(1) Autoritățile competente:

(a) invalidează certificatele oficiale și, după caz, celelalte documente relevante însoțitoare ale transporturilor care au făcut obiectul măsurilor luate în temeiul articolului 66 alineatele (3) și (6) și al articolului 67; și

(b) cooperează în conformitate cu articolele 102-108 în vederea adoptării oricăror măsuri suplimentare necesare pentru a asigura imposibilitatea reintroducerii în Uniune a transporturilor a căror intrare a fost refuzată în temeiul articolului 66 alineatul (1).

(2) Autoritățile competente din statul membru în care s-au efectuat controalele oficiale supraveghează aplicarea măsurilor dispuse în temeiul articolului 66 alineatele (3) și (6) și al articolului 67 pentru a se asigura că transportul în cauză nu produce efecte adverse asupra sănătății umane, a animalelor sau a plantelor, asupra bunăstării animalelor sau asupra mediului, pe durata sau în așteptarea aplicării măsurilor respective.

Dacă este cazul, aplicarea măsurilor se realizează sub supravegherea autorităților competente ale unui alt stat membru.

Articolul 69

Neaplicarea de către operator a măsurilor dispuse de autoritățile competente

(1) Operatorul responsabil de transport pune în aplicare toate măsurile dispuse de autoritățile competente în temeiul articolului 66 alineatele (3) și (6) și al articolului 67, fără întârziere și în termen de maximum 60 de zile de la data la care autoritățile competente au notificat operatorului în cauză decizia luată în conformitate cu articolul 66 alineatul (5). Autoritățile competente pot menționa o perioadă mai scurtă decât perioada de 60 de zile.

(2) În cazul în care, după expirarea termenului menționat la alineatul (1), operatorul în cauză nu a întreprins nicio acțiune, autoritățile competente dispun:

(a) ca transportul să fie distrus sau să-i fie aplicată orice altă măsură corespunzătoare;

(b) în cazurile menționate la articolul 67, ca transportul să fie distrus în unități adecvate, situate cât mai aproape posibil de postul de inspecție la frontieră, luând toate măsurile necesare pentru a proteja sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor sau mediul.

(3) Autoritățile competente pot extinde termenul menționat la alineatele (1) și (2) din prezentul articol cu durata necesară obținerii rezultatelor celei de a doua expertize prevăzute la articolul 35, cu condiția ca acest lucru să nu producă efecte adverse pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor sau, în cazul OMG și al produselor de protecție a plantelor, și pentru mediul.

(4) Măsurile menționate la prezentul articol se aplică pe cheltuiala operatorului responsabil de transport.

Articolul 70

Aplicarea coerentă a articolelor 66, 67 și 68

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme care să asigurare coerența deciziilor, a măsurilor luate și a dispozițiilor emise de către autoritățile competente în conformitate cu articolele 66, 67 și 68, cu privire la toate posturile de inspecție la frontieră menționate la articolul 59 alineatul (1) și la toate punctele de control menționate la articolul 53 alineatul (1) litera (a), pe care autoritățile competente trebuie să le urmeze atunci când reacționează la situații obișnuite sau recurente de neconformitate sau de risc. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 71

Tratamentul special aplicat transporturilor

(1) Tratamentul special aplicat transporturilor menționat la articolul 66 alineatul (3) litera (c) și la articolul 67 litera (b) poate, dacă este cazul, să includă:

(a) tratarea sau prelucrarea, inclusiv prin decontaminare, dacă este cazul, dar nu prin diluare, astfel încât transportul să respecte cerințele normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) sau cerințele țării terțe de reexpediere; sau

(b) tratarea în orice alt mod care să îl facă sigur pentru consumul uman sau animal sau pentru alte scopuri decât consumul uman sau animal.

(2) Tratamentul special prevăzut la alineatul (1):

(a) se aplică efectiv și asigură eliminarea oricărui risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu;

(b) este documentat și se aplică sub controlul autorităților competente sau, după caz, sub controlul autorităților competente ale unui alt stat membru de comun acord; și

(c) respectă cerințele stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește cerințele și condițiile conform cărora se aplică tratamentul special menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

În absența unor norme adoptate prin acte delegate, tratamentul special se aplică în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 72

Reexpedierea transporturilor

(1) Autoritățile competente permit reexpedierea transporturilor sub rezerva respectării următoarelor condiții:

(a) destinația să fi fost agreată cu operatorul responsabil de transport;

(b) operatorul responsabil de transport să fi informat în scris autoritățile competente din statele membre că autoritățile competente din țara terță de origine sau din țara terță de destinație, în cazul în care sunt diferite, au fost informate cu privire la motivele și circumstanțele refuzului intrării în Uniune a transportului de animale sau bunuri în cauză;

(c) în cazul în care țara terță de destinație este diferită de țara terță de origine, operatorul să fi obținut acordul autorităților competente din țara terță de destinație respectivă, iar autoritățile sale competente să fi informat autoritățile competente din statul membru despre faptul că sunt dispuse să accepte transportul și

(d) în cazul transporturilor de animale, reexpedierea să se efectueze în conformitate cu cerințele privind bunăstarea animalelor.

(2) Condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (c) din prezentul articol nu se aplică transporturilor de bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (c).

Secțiunea IV

Autorizarea controalelor anterioare exportului

Articolul 73

Autorizarea controalelor anterioare exportului efectuate de țări terțe

(1) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate autoriza, la cerere, efectuarea de către o țară terță a unor controale specifice ale transporturilor de animale și bunuri, anterioare exportării acestora în Uniune, pentru a verifica dacă transporturile exportate îndeplinesc cerințele normelor menționate la articolul 1 alineatul (2). Această autorizare vizează doar transporturile originare din țara terță în cauză și se poate acorda pentru una sau mai multe categorii de animale sau de bunuri. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(2) Autorizarea menționată la alineatul (1) precizează:

(a) frecvența maximă a controalelor oficiale pe care le pot efectua autoritățile competente din statele membre la intrarea transporturilor în Uniune în cazul în care nu există motive de a suspecta că nu s-au respectat normele menționate la articolul 1 alineatul (2) sau că există practici înșelătoare sau frauduloase;

(b) certificatele oficiale care trebuie să însoțească transporturile introduse în Uniune;

(c) un model pentru certificatele menționate la litera (b);

(d) autoritățile competente din țara terță sub a cărei responsabilitate trebuie să fie efectuate controalele anterioare exportului; și

(e) dacă este cazul, eventualele organisme delegate cărora autoritățile competente respective le pot delega anumite atribuții. Se poate autoriza o astfel de delegare numai în cazul în care se respectă criteriile stabilite la articolele 28-33 sau condiții echivalente.

(3) Autorizarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol se poate acorda unei țări terțe numai dacă dovezile disponibile și, dacă este cazul, un control efectuat de către Comisie în conformitate cu articolul 120 demonstrează că sistemul controalelor oficiale din țara terță respectivă poate asigura faptul că:

(a) transporturile de animale sau bunuri exportate în Uniune îndeplinesc cerințele normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) sau cerințe echivalente; și

(b) controalele efectuate în țara terță înainte de expedierea în Uniune sunt suficient de eficace încât să substituie sau să reducă frecvența controalelor documentare, de identitate și fizice prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(4) Autoritățile competente sau un organism delegat specificat în autorizație:

(a) sunt responsabile de contactele cu Uniunea; și

(b) se asigură că fiecare transport pe care îl controlează este însoțit de certificatele oficiale menționate la alineatul (2) litera (b).

(5) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește normele și criteriile detaliate pentru autorizarea controalelor anterioare exportului efectuate de țările terțe în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și pentru controalele oficiale efectuate de autoritățile competente din statele membre privind animalele și bunurile care fac obiectul aprobării menționate la alineatul respectiv. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 74

Nerespectarea și retragerea autorizației de efectuare a controalelor anterior exportului de către țări terțe

(1) În cazul în care controalele oficiale efectuate asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile pentru care s-a autorizat efectuarea de controale oficiale specifice anterior exportului în temeiul articolului 73 alineatul (1) relevă cazuri grave și recurente de nerespectare a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), statele membre:

(a) le notifică imediat Comisiei, celorlalte state membre și operatorilor vizați, prin intermediul IMSOC, solicitând în același timp asistență administrativă în conformitate cu procedurile stabilite la articolele 102-108; și

(b) sporesc imediat numărul controalelor oficiale efectuate asupra transporturilor provenite din țara terță în cauză și, în cazul în care este necesar pentru a permite o examinare analitică adecvată a situației, păstrează un număr adecvat de eșantioane în condiții de depozitare corespunzătoare.

(2) Comisia poate retrage, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, autorizația menționată la articolul 73 alineatul (1) în cazul în care, în urma controalelor oficiale menționate la alineatul (1) din prezentul articol, există indicii că nu mai sunt respectate cerințele articolului 73 alineatele (3) și (4). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Secțiunea V

Cooperarea dintre autorități în legătură cu transporturile din țări terțe

Articolul 75

Cooperarea dintre autorități în legătură cu transporturile care intră în Uniune din țări terțe

(1) Autoritățile competente, autoritățile vamale și celelalte autorități din statele membre care se ocupă de animalele și bunurile care intră în Uniune cooperează îndeaproape pentru a se asigura că controalele oficiale asupra transporturilor de animale și bunuri care intră în Uniune se efectuează în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.

În acest scop, autoritățile competente, autoritățile vamale și celelalte autorități:

(a) asigură accesul reciproc la informațiile necesare pentru organizarea și desfășurarea activităților lor în ceea ce privește animalele și bunurile care intră în Uniune; și

(b) asigură schimbul de astfel de informații în timp util, inclusiv prin mijloace electronice.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme privind acordurile de cooperare uniformă pe care trebuie să le încheie autoritățile competente, autoritățile vamale și celelalte autorități menționate la alineatul (1) pentru a asigura:

(a) accesul autorităților competente la informațiile necesare în vederea identificării imediate și complete a transporturilor de animale și bunuri care intră în Uniune și care fac obiectul controalelor oficiale la un post de inspecție la frontieră în conformitate cu articolul 47 alineatul (1);

(b) actualizarea reciprocă, prin schimb de informații sau prin sincronizarea seturilor de date relevante, a informațiilor culese de autoritățile competente, de autoritățile vamale și de alte autorități cu privire la transporturile de animale și bunuri care intră în Uniune; și

(c) comunicarea rapidă a deciziilor luate de către aceste autorități pe baza informațiilor menționate la literele (a) și (b).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 76

Cooperarea dintre autorități în legătură cu transporturile care nu fac obiectul unor controale specifice la frontieră

(1) Alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol se aplică în cazul altor transporturi de animale și bunuri decât cele care fac obiectul unor controale la intrarea în Uniune în temeiul articolului 47 alineatul (1) din prezentul regulament și pentru care s-a emis o declarație vamală de punere în liberă circulație în conformitate cu articolul 5 punctul 12 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și cu articolele 158-202 din regulamentul menționat.

(2) Autoritățile vamale suspendă punerea în liberă circulație în cazul în care au motive să creadă că transportul poate prezenta un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu și informează imediat autoritățile competente cu privire la suspendare.

(3) Un transport a cărui punere în liberă circulație a fost suspendată în temeiul alineatului (2) este pus în liberă circulație dacă, în termen de trei zile de la suspendare, autoritățile competente nu au solicitat autorităților vamale să mențină suspendarea sau dacă le-au informat că nu există nici un risc.

(4) În cazul în care autoritățile competente consideră că există un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu:

(a) acestea solicită autorităților vamale să nu pună transportul în liberă circulație și să includă următoarea declarație pe factura comercială care însoțește transportul sau pe orice alt document de însoțire relevant sau pe echivalentele electronice relevante:

„Produsul prezintă un risc – nu se autorizează punerea în liberă circulație – Regulamentul (UE) …/… (*)";

(b) nu se permite aplicarea niciunui alt regim vamal fără consimțământul autorităților competente; și

(c) se aplică articolul 66 alineatele (1), (3), (5) și (6), articolele 67, 68 și 69, articolul 71 alineatele (1) și (2) și articolul 72 alineatele (1) și (2).

(5) În cazul altor transporturi de animale și bunuri decât cele care fac obiectul unor controale la intrarea în Uniune în temeiul articolului 47 alineatul (1) și pentru care nu s-a emis o declarație vamală de punere în liberă circulație, autoritățile competente transmit autorităților vamale din statele membre de destinație finală toate informațiile relevante în cazul în care au motive să creadă că transportul în cauză poate prezenta un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu.

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].

Secțiunea VI

Măsuri specifice

Articolul 77

Norme pentru controalele oficiale specifice și pentru măsurile care trebuie luate în urma efectuării acestor controale

(1) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește normele de efectuare a controalelor oficiale specifice și privind măsurile necesare în caz de neconformitate, pentru a lua în considerare particularitățile următoarelor transporturi de animale și de bunuri sau modalitățile și mijloacele de transport al acestora:

(a) transporturile de produse pescărești proaspete, debarcate de navele de pescuit care arborează pavilionul unei țări terțe direct în porturile desemnate de către statele membre în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului ([1]);

(b) transporturile de vânat sălbatic cu blană, nejupuit;

(c) transporturile de bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (b) care se livrează, cu sau fără depozitare în antrepozite vamale special autorizate sau în zone libere, unor nave care părăsesc Uniunea, fiind destinate aprovizionării navelor sau consumului echipajului și pasagerilor;

(d) materialele de ambalaj din lemn;

(e) furajele care însoțesc animalele și sunt destinate hranei acestora;

(f) animalele și bunurile comandate prin vânzări prin contracte la distanță și livrate dintr-o țară terță la o adresă din Uniune, precum și obligațiile de notificare necesare în vederea efectuării corespunzătoare a controalelor oficiale;

(g) produsele vegetale care, având în vedere destinația lor ulterioară, pot da naștere riscului de răspândire a unor boli infecțioase sau contagioase la animale;

(h) transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la articolul 47 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), originare din Uniune și care se întorc în Uniune după ce li s-a refuzat intrarea într-o țară terță;

(i) bunurile în vrac care intră în Uniune dintr-o țară terță, indiferent dacă toate provin sau nu din țara terță respectivă;

(j) transporturile de bunuri menționate la articolul 47 alineatul (1) care provin de pe teritoriul Croației și tranzitează teritoriul Bosniei și Herțegovinei pe la Neum („coridorul Neum") înainte de a reintra pe teritoriul Croației prin punctele de intrare de la Klek sau Zaton Doli;

(k) animalele și bunurile exonerate de la aplicarea articolului 47 în conformitate cu articolul 48.

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește condițiile de monitorizare a transportării și sosirii transporturilor care conțin anumite animale și bunuri, de la postul de inspecție de la frontiera de intrare până la unitatea aflată la locul de destinație din Uniune, până la postul de inspecție la frontieră de la punctul de destinație sau până la postul de inspecție la frontiera de ieșire.

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme referitoare la:

(a) modelele de certificate oficiale și normele privind emiterea acestor certificate; și

(b) formatul documentelor care trebuie să însoțească animalele sau bunurile din categoriile menționate la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

CAPITOLUL VI

Finanțarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale

Articolul 78

Norme generale

(1) Statele membre se asigură că sunt disponibile resurse financiare adecvate pentru a asigura personalul și celelalte resurse necesare pentru ca autoritățile competente să efectueze controale oficiale și alte activități oficiale.

(2) Prezentul capitol se aplică și în cazul delegării anumitor atribuții de control oficial și altor activități oficiale în conformitate cu articolele 28 și 31.

Articolul 79

Taxe sau redevențe obligatorii

(1) Autoritățile competente percep taxe sau redevențe pentru controalele oficiale efectuate în legătură cu activitățile menționate în capitolul II din anexa IV și asupra animalelor și bunurilor menționate la articolul 47 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), la posturile de inspecție la frontieră sau la punctele de control menționate la articolul 53 alineatul (1) litera (a):

(a) la nivelul costului calculat în conformitate cu articolul 82 alineatul (1); sau

(b) la nivelul cuantumurilor prevăzute în anexa IV.

(2) Autoritățile competente percep taxe sau redevențe pentru a-și acoperi costurile ocazionate de:

(a) controalele oficiale efectuate asupra animalelor și bunurilor menționate la articolul 47 alineatul (1) literele (d), (e) și (f);

(b) controalele oficiale efectuate la cererea operatorului, pentru a obține aprobarea menționată la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 183/2005;

(c) controalele oficiale care nu au fost planificate inițial și care:

(i) au devenit necesare în urma detectării unui caz de neconformitate din partea aceluiași operator în cursul unui control oficial efectuat în conformitate cu prezentul regulament; și

(ii) sunt efectuate pentru a evalua amploarea și impactul cazului de neconformitate sau pentru a verifica remedierea acesteia.

(3) Fără a se aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre pot reduce, pe o bază obiectivă și nediscriminatorie, cuantumurile taxelor sau redevențelor în legătură cu activitățile menționate în capitolul II din anexa IV, luând în considerare:

(a) interesele operatorilor cu o capacitate de producție scăzută;

(b) metodele tradiționale utilizate pentru producție, prelucrare și distribuire;

(c) nevoile operatorilor situați în regiuni supuse unor constrângeri geografice specifice; și

(d) antecedentele operatorilor în ceea ce privește respectarea normelor relevante menționate la articolul 1 alineatul (2), stabilite în urma controalelor oficiale.

(4) Statele membre pot decide ca taxele și redevențele calculate în conformitate cu articolul 82 alineatul (1) litera (b) să nu fie percepute dacă perceperea lor ar fi nerentabilă având în vedere valoarea lor redusă comparativ cu costul perceperii și venitul total preconizat din taxe și redevențe.

(5) Prezentul articol nu se aplică controalelor oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (i) și (j).

Articolul 80

Alte taxe sau redevențe

Statele membre pot percepe alte taxe sau redevențe pentru a acoperi costurile controalelor oficiale și ale altor activități oficiale decât taxele sau redevențele menționate la articolul 79, cu excepția cazului în care dispozițiile legislative aplicabile interzic acest lucru în domenii reglementate de normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 81

Costuri

Taxele sau redevențele care se percep în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 79 alineatul (2) se stabilesc pe baza următoarelor costuri, în măsura în care acestea corespund controalelor oficiale în cauză:

(a) salariile personalului implicat în efectuarea controalelor oficiale, inclusiv cele ale personalului auxiliar și administrativ, costurile cu asigurările sociale, pensiile și asigurările acestora;

(b) costul facilităților și al echipamentelor, incluzând costurile de întreținere și asigurare a acestora și alte costuri asociate;

(c) costul consumabilelor și al instrumentelor;

(d) costul perceput autorităților competente de către organismele delegate pentru serviciile de control oficial care le-au fost delegate acestor organisme;

(e) costul formării personalului menționat la litera (a), excluzând formarea aferentă obținerii calificării necesare pentru angajarea de către autoritățile competente;

(f) costurile de deplasare a personalului menționat la litera (a) și costurile de subzistență aferente;

(g) costul eșantionării și al analizării, testării și diagnosticării de laborator perceput de laboratoarele oficiale pentru atribuțiile respective.

Articolul 82

Calcularea taxelor sau redevențelor

(1) Taxele sau redevențele percepute în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 79 alineatul (2) se stabilesc în conformitate cu una dintre următoarele metode de calculare și prin combinarea acestora:

(a) forfetar pe baza costurilor globale suportate de către autoritățile competente pentru controalele oficiale dintr-o perioadă de timp determinată și se aplică tuturor operatorilor, indiferent dacă în perioada de referință s-au efectuat sau nu controale oficiale asupra fiecărui operator taxat; la stabilirea nivelului taxelor care urmează să fie percepute pentru fiecare sector, activitate și categorie de operatori, autoritățile competente iau în considerare impactul pe care tipul și dimensiunea activității în cauză, precum și factorii de risc relevanți, îl au asupra distribuției costurilor globale ale controalelor oficiale respective; sau

(b) pe baza calculării costurilor efective aferente fiecărui control oficial și se aplică operatorilor care au fost supuși controlului respectiv.

(2) Costurile de deplasare menționate la articolul 81 litera (f) se iau în considerare la calcularea taxelor sau redevențelor menționate la articolul 79 alineatul (1) litera (a) și la articolul 79 alineatul (2) într-un mod care să nu creeze discriminări între operatori din cauza distanței dintre sediile lor și sediul autorităților competente.

(3) În cazul în care se calculează conform alineatului (1) litera (a), taxele sau redevențele percepute de către autoritățile competente nu depășesc costurile globale suportate în legătură cu controalele oficiale efectuate în perioada menționată la alineatul respectiv.

(4) În cazul în care se calculează conform alineatului (1) litera (b), taxele sau redevențele nu pot să depășească costurile efective ale controlului oficial efectuat.

Articolul 83

Perceperea și aplicarea taxelor sau redevențelor

(1) Operatorului i se percepe o taxă sau o redevență pentru un control oficial sau pentru o altă activitate oficială efectuată pe baza unei reclamații, numai în cazul în care controlul respectiv confirmă neconformitatea.

(2) Taxele sau redevențele percepute în conformitate cu articolele 79 și 80 nu se restituie, direct sau indirect, decât dacă au fost percepute în mod necuvenit.

(3) Statele membre pot decide ca taxele sau redevențele să fie percepute de alte autorități decât autoritățile competente sau de către organismele delegate.

Articolul 84

Plata taxelor sau redevențelor

(1) Autoritățile competente se asigură că operatorii primesc, la cerere, dovada privind plata taxelor sau redevențelor în cazul în care operatorii nu au acces la o astfel de dovadă.

(2) Taxele sau redevențele percepute în temeiul articolului 79 alineatul (1) se achită de către operatorul responsabil de transport sau de către reprezentantul acestuia.

Articolul 85

Transparență

(1) Statele membre asigură un nivel ridicat de transparență în ceea ce privește:

(a) taxele sau redevențele prevăzute la articolul 79 alineatul (1) litera (a), articolul 79 alineatul (2) și la articolul 80 și anume cu privire la:

(i) metoda și datele utilizate la stabilirea taxelor sau redevențelor;

(ii) valoarea taxelor sau redevențelor aplicate fiecărei categorii de operatori și fiecărei categorii de controale oficiale sau alte activități oficiale;

(iii) defalcarea costurilor menționată la articolul 81;

(b) identitatea autorităților sau organismelor responsabile de perceperea taxelor sau redevențelor.

(2) Fiecare autoritate competentă pune la dispoziția publicului informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol pentru fiecare perioadă de referință și costurile autorităților competente pentru care se cuvine o taxă sau o redevență în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) litera (a), cu articolul 79 alineatul (2) și cu articolul 80.

(3) Statele membre consultă părțile interesate relevante cu privire la metodele generale utilizate pentru a calcula taxele sau redevențele prevăzute la articolul 79 alineatul (1) litera (a), la articolul 79 alineatul (2) și la articolul 80.

CAPITOLUL VII

Certificarea oficială

Articolul 86

Cerințe generale privind certificarea oficială

(1) Certificarea oficială are ca rezultat eliberarea:

(a) certificatelor oficiale; sau

(b) atestatelor oficiale în cazurile prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(2) În cazul în care autoritățile competente deleagă anumite atribuții în legătură cu eliberarea certificatelor oficiale sau a atestatelor oficiale sau cu supravegherea oficială menționată la articolul 91 alineatul (1), delegarea se face cu respectarea articolelor 28-33.

Articolul 87

Certificatele oficiale

Articolele 88, 89 și 90 se aplică:

(a) atunci când normele menționate la articolul 1 alineatul (2) impun eliberarea unui certificat oficial; și

(b) în cazul certificatelor oficiale necesare în vederea exportării transporturilor de animale și bunuri către țări terțe sau care sunt solicitate autorității competente a unui stat membru de expediere de către autoritatea competentă din statul membru de destinație cu privire la transporturile de animale și bunuri care urmează să fie exportate în țări terțe.

Articolul 88

Semnarea și eliberarea certificatelor oficiale

(1) Certificatele oficiale se eliberează de către autoritățile competente.

(2) Autoritățile competente desemnează inspectorii autorizați să semneze certificatele oficiale și se asigură că inspectorii în cauză:

(a) sunt imparțiali, nu sunt afectați de niciun conflict de interese și, în special, nu se găsesc într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei lor profesionale față de ceea ce se certifică; și

(b) au beneficiat de formare corespunzătoare cu privire la normele a căror respectare este atestată printr-un certificat oficial și cu privire la evaluarea tehnică a respectării acestor norme, precum și cu privire la normele relevante stabilite de prezentul regulament.

(3) Certificatele oficiale poartă semnătura inspectorului autorizat și se eliberează în baza unuia dintre următoarele temeiuri:

(a) cunoașterea directă de către inspectorul autorizat a faptelor și datelor actualizate și relevante pentru certificare, obținute:

(i) în urma unui control oficial; sau

(ii) în urma obținerii unui alt certificat oficial eliberat de către autoritățile competente;

(b) fapte și date relevante pentru certificare, constatate de către o altă persoană autorizată în acest sens de către autoritățile competente și care acționează sub controlul acestora, cu condiția ca inspectorul autorizat să poată verifica acuratețea faptelor și a datelor respective;

(c) fapte și date relevante pentru certificare, obținute prin intermediul sistemelor de control proprii ale operatorilor, suplimentate și confirmate de rezultatele controalelor oficiale obișnuite, în cazul în care inspectorul autorizat are convingerea că prin aceasta se îndeplinesc condițiile necesare pentru eliberarea certificatului oficial.

(4) Certificatele oficiale poartă semnătura inspectorului autorizat și se eliberează exclusiv în temeiul alineatului (3) litera (a) din prezentul articol în cazul în care normele menționate la articolul 1 alineatul (2) impun aceasta.

Articolul 89

Garanții privind fiabilitatea certificatelor oficiale

(1) Certificatele oficiale:

(a) poartă un cod unic;

(b) nu se semnează de către inspectorul autorizat în cazul în care sunt necompletate sau incomplete;

(c) se redactează în una sau mai multe dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii pe care inspectorul autorizat le înțelege și, în cazul în care este relevant, într-una dintre limbile oficiale ale statului membru de destinație;

(d) sunt autentice și exacte;

(e) permit identificarea semnatarului și a datei emiterii; și

(f) permit verificarea facilă a legăturii dintre certificat, autoritatea emitentă și transportul, lotul sau animalul sau bunul individual care face obiectul certificatului.

(2) Autoritățile competente iau toate măsurile adecvate pentru a preveni eliberarea de certificate oficiale false sau înșelătoare sau abuzul de certificate oficiale.

Articolul 90

Competențe de executare privind certificatele oficiale

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme pentru aplicarea uniformă a articolelor 88 și 89 referitoare la:

(a) modelele de certificate oficiale și normele privind eliberarea acestor certificate, în cazul în care cerințele nu sunt prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(b) mecanismele și modalitățile tehnice prin care se asigură eliberarea unor certificate oficiale exacte și fiabile și se preîntâmpină riscul de fraudă;

(c) procedurile aplicabile în cazul retragerii certificatelor oficiale și în vederea eliberării unor certificate de înlocuire;

(d) normele pentru întocmirea copiilor certificate ale certificatelor oficiale;

(e) formatul documentelor care trebuie să însoțească animalele și bunurile după efectuarea controalelor oficiale;

(f) normele pentru eliberarea certificatelor electronice și utilizarea semnăturilor electronice.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 91

Atestatele oficiale

(1) În cazul în care prezentul regulament sau normele menționate la articolul 1 alineatul (2) impun eliberarea unor atestate oficiale fie de către operatori, sub supravegherea oficială a autorităților competente, fie de către înseși autoritățile competente, se aplică alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Atestatele oficiale:

(a) sunt autentice și exacte;

(b) se redactează în una sau mai multe dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și, în cazul în care este relevant, într-una dintre limbile oficiale ale statului membru de destinație; și

(c) în cazul în care se referă la un transport sau un lot specific, permit verificarea legăturii dintre atestatul oficial și transportul sau lotul respectiv.

(3) Autoritățile competente se asigură că membrii personalului care efectuează controale oficiale de supraveghere a eliberării certificatelor oficiale sau, în cazul în care atestatele oficiale se eliberează de către autoritățile competente, membrii personalului care sunt implicați în eliberarea atestatelor oficiale respective:

(a) sunt imparțiali, nu sunt afectați de niciun conflict de interese și, în special, nu sunt într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei lor profesionale față de ceea ce se certifică prin atestatele oficiale; și

(b) au beneficiat de formare corespunzătoare cu privire la:

(i) normele a căror respectare se certifică prin atestatele oficiale și în ceea ce privește evaluarea tehnică a respectării acestor norme;

(ii) normele relevante prevăzute în prezentul regulament.

(4) Autoritățile competente efectuează cu regularitate controale oficiale pentru a verifica dacă:

(a) operatorii care eliberează atestatele respectă condițiile prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2); și

(b) atestatul se eliberează în baza unor fapte și date relevante, corecte și verificabile.

TITLUL III

LABORATOARE DE REFERINȚĂ ȘI CENTRE DE REFERINȚĂ

Articolul 92

Decizia de a înființa un laborator de referință al Uniunii Europene

(1) În domeniile reglementate de normele menționate la articolul 1 alineatul (2), se înființează un laborator de referință al Uniunii Europene în cazul în care eficacitatea controalelor oficiale și ale altor activități oficiale depinde și de calitatea, uniformitatea și fiabilitatea:

(a) metodelor de analizare, testare sau diagnosticare utilizate de laboratoarele oficiale desemnate în conformitate cu articolul 37 alineatul (1); și

(b) rezultatelor analizelor, testelor și diagnosticărilor efectuate de laboratoarele oficiale respective.

(2) Un laborator de referință al Uniunii Europene se înființează în cazul în care există o nevoie recunoscută de a promova practici uniforme în ceea ce privește elaborarea sau utilizarea metodelor menționate la alineatul (1) litera (a).

(3) Comisia revizuiește cu regularitate mandatul și funcționarea laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene.

(4) Prin intermediul unui act delegat pentru completarea prezentului regulament, Comisia adoptă decizia de înființare a unui laborator de referință al Uniunii Europene în conformitate cu articolul 144.

Articolul 93

Desemnarea laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene

(1) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia desemnează laboratoare de referință ale Uniunii Europene în cazurile în care a fost luată o decizie de a înființa un astfel de laborator în conformitate cu articolul 92.

(2) Desemnările prevăzute la alineatul (1):

(a) urmează unui proces public de selecție; și

(b) sunt limitate în timp pentru o perioadă minimă de cinci ani sau sunt revizuite cu regularitate.

(3) Laboratoarele de referință ale Uniunii Europene:

(a) funcționează în conformitate cu standardul EN ISO/IEC 17025 și sunt acreditate în conformitate cu standardul respectiv de către un organism național de acreditare care funcționează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Domeniul de aplicare al acreditării respective:

(i) include toate metodele de analizare, testare sau diagnosticare de laborator ce trebuie să fie utilizate de către laborator atunci când funcționează ca laborator de referință al Uniunii Europene;

(ii) poate cuprinde una sau mai multe metode de analizare, testare sau diagnosticare de laborator sau grupuri de metode;

(iii) poate fi definit într-un mod flexibil, care să permită includerea în obiectul acreditării a unor versiuni modificate utilizate de către laboratorul de referință al Uniunii Europene, în cazul în care acreditarea a fost acordată, sau metode noi, în plus față de metodele respective, pe baza validării proprii a laboratorului fără o evaluare specifică, înainte de utilizarea respectivelor metode modificate sau noi, efectuată de către organismul național de acreditare a statului membru în care este situat laboratorul de referință al Uniunii Europene;

(b) sunt imparțiale, nu sunt afectate de niciun conflict de interese și, în special, nu se găsesc într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei lor profesionale în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor lor de laboratoare de referință ale Uniunii Europene;

(c) dispun de sau au acces prin contract la personal cu calificare adecvată și formare corespunzătoare în tehnicile de analizare, testare și diagnosticare aplicate în domeniul lor de competență, precum și de personal auxiliar, după caz;

(d) dețin sau au acces la infrastructura, echipamentele și produsele necesare îndeplinirii atribuțiilor care li se încredințează;

(e) se asigură că personalul lor și personalul angajat prin contract au o bună cunoaștere a standardelor și a practicilor internaționale și iau în considerare ultimele evoluții ale cercetării la nivel național, internațional și al Uniunii în exercitarea activității lor;

(f) dispun de sau au acces la echipamentul necesar pentru a-și îndeplini atribuțiile în situații de urgență; și

(g) dacă este cazul, dispun de echipamentul necesar pentru respectarea standardelor de biosecuritate relevante.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol, pentru domeniul reglementat de normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g), Comisia poate desemna laboratoare oficiale, desemnate ca atare de către autoritățile competente pe baza unei derogări adoptate în temeiul articolului 41, ca laboratoare de referință ale Uniunii Europene, indiferent dacă îndeplinesc sau nu condiția prevăzută la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol.

(5) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, laboratoarele menționate la articolul 32 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 și de la articolul 21 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 constituie laboratoare de referință ale Uniunii Europene cu responsabilitățile și atribuțiile prevăzute la articolul 94 din prezentul regulament în următoarele domenii:

(a) OMG și alimentele și furajele modificate genetic; și

(b) aditivii din furaje.

(6) Obligațiile de confidențialitate ale personalului, menționate la articolul 8, se aplică *mutatis mutandis* personalului din laboratoarele de referință ale Uniunii Europene.

Articolul 94

Responsabilitățile și atribuțiile laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene

(1) Laboratoarele de referință ale Uniunii Europene contribuie la îmbunătățirea și la armonizarea metodelor de analizare, testare sau diagnosticare pe care le utilizează laboratoarele oficiale desemnate în conformitate cu articolul 37 alineatul (1), precum și a datelor generate de acestea cu privire la analize, teste și diagnosticări.

(2) Laboratoarele de referință ale Uniunii Europene desemnate în conformitate cu articolul 93 alineatul (1) au următoarele atribuții, în măsura în care acestea sunt incluse în programele de activitate anuale sau multianuale ale laboratoarelor de referință care au fost stabilite în conformitate cu obiectivele și prioritățile programelor de activitate relevante adoptate de către Comisie, în conformitate cu articolul 36 din Regulamentul (UE) nr. 652/2014:

(a) furnizează laboratoarelor naționale de referință detalii și orientări privind metodele de analizare, testare sau diagnosticare de laborator, inclusiv privind metodele de referință;

(b) furnizează materiale de referință laboratoarelor naționale de referință;

(c) coordonează aplicarea metodelor menționate la litera (a) de către laboratoarele naționale de referință și, după caz, de către alte laboratoare oficiale, în special prin organizarea de teste comparative periodice între laboratoare sau prin teste de competență și prin asigurarea monitorizării corespunzătoare a acestor teste comparative sau a testelor de competență în conformitate cu protocoalele acceptate la nivel internațional, dacă acestea sunt disponibile, și informează Comisia și statele membre cu privire la rezultatele și monitorizarea testelor comparative între laboratoare sau a testelor de competență;

(d) coordonează sistemele practice necesare în vederea aplicării noilor metode de analizare, testare sau diagnosticare de laborator și informează laboratoarele naționale de referință cu privire la evoluțiile din acest domeniu;

(e) susțin cursuri de formare pentru personalul laboratoarelor naționale de referință și, în caz de necesitate, al personalului altor laboratoare oficiale, precum și al experților din țări terțe;

(f) acordă Comisiei asistență științifică și tehnică în cadrul misiunii lor;

(g) oferă laboratoarelor naționale de referință informații privind activitățile de cercetare relevante la nivel național, al Uniunii și internațional;

(h) colaborează în cadrul misiunii lor cu laboratoare din țări terțe, precum și cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), cu Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) și cu Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC);

(i) oferă în mod activ asistență pentru identificarea în statele membre a focarelor de boli cu transmitere prin alimente, boli zoonotice sau boli ale animalelor, precum și a organismelor dăunătoare plantelor, prin studiul izolatelor agentului patogen sau al specimenelor de organisme dăunătoare în vederea confirmării diagnosticului, a caracterizării și a efectuării de studii taxonomice sau epizootice;

(j) coordonează sau efectuează teste de verificare a calității reactivilor și a loturilor de reactivi utilizați la diagnosticarea bolilor cu transmitere prin alimente, a zoonozelor sau a bolilor animalelor și a organismelor dăunătoare plantelor;

(k) în cazul în care este relevant pentru domeniul lor de competență, întocmesc și mențin:

  (i) colecții de referință cu organisme dăunătoare plantelor și/sau cu tulpini de referință ale agenților patogeni;

  (ii) colecții de referință cu materiale destinate contactului cu alimentele, utilizate la calibrarea echipamentelor de analiză și furnizează eșantioane laboratoarelor naționale de referință;

  (iii) liste actualizate cu reactivii și substanțele de referință disponibile, precum și cu producătorii și furnizorii substanțelor și reactivilor respectivi; și

(l) în cazul în care este relevant pentru domeniul lor de competență, cooperează între ele și cu Comisia, după caz, pentru a dezvolta metode de analiză, testare sau diagnosticare la standarde ridicate.

În ceea ce privește litera (k) punctul (i), laboratorul de referință al Uniunii Europene poate, de asemenea, stabili și întreține respectivele colecții de referință și tulpini de referință pe bază de externalizare prin contract către alte laboratoare oficiale și organizații științifice.

(3) Laboratoarele de referință ale Uniunii Europene publică lista laboratoarelor naționale de referință desemnate de către statele membre în conformitate cu articolul 100 alineatul (1).

Articolul 95

Desemnarea centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor

(1) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia desemnează centre de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor care să sprijine Comisia și statele membre în aplicarea normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (f).

(2) Desemnările prevăzute la alineatul (1):

(a) urmează unui proces public de selecție; și

(b) sunt limitate în timp sau sunt revizuite cu regularitate.

(3) Centrele de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor:

(a) acționează în mod imparțial în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor lor ca centre de referință ale Uniunii Europene;

(b) au un nivel ridicat de competență științifică și tehnică în ceea ce privește relația omului cu animalele, comportamentul animalelor, fiziologia animală, genetica animalelor, sănătatea și nutriția animalelor în perspectiva bunăstării animalelor, precum și cu privire la aspectele legate de bunăstarea animalelor în cazul utilizării comerciale și în scopuri științifice a acestora;

(c) dispun de personal cu calificare adecvată și formare corespunzătoare în domeniile menționate la litera (b) și în chestiuni de etică privind animalele, precum și de personal auxiliar, după caz;

(d) dețin sau au acces la infrastructura, echipamentele și produsele necesare îndeplinirii atribuțiilor care li se încredințează; și

(e) se asigură că membrii personalului lor au o bună cunoaștere a standardelor și a practicilor internaționale din domeniile menționate la litera (b), iar în exercitarea activității iau în considerare ultimele evoluții ale cercetărilor în aceste domenii de la nivel național, internațional și al Uniunii, inclusiv studiile efectuate și acțiunile întreprinse de către alte centre de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor.

Articolul 96

Responsabilitățile și atribuțiile centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor

Centrele de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor au următoarele atribuții de sprijin, în măsura în care acestea sunt incluse în programele de activitate anuale sau multianuale ale centrelor de referință care au fost stabilite în conformitate cu obiectivele și prioritățile programelor de activitate relevante adoptate de către Comisie, în conformitate cu articolul 36 din Regulamentul (UE) nr. 652/2014:

(a) oferă expertiză științifică și tehnică în domeniul de aplicare al misiunii lor inclusiv, dacă este cazul, sub forma asistenței coordonate, rețelelor și organismelor de sprijin național relevante în domeniul reglementat de normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (f);

(b) furnizează expertiză științifică și tehnică în vederea elaborării și a aplicării indicatorilor de bunăstare a animalelor menționați la articolul 21 alineatul (8) litera (e);

(c) elaborează sau coordonează elaborarea unor metode de evaluare a nivelului de bunăstare a animalelor și a unor metode de îmbunătățire a bunăstării animalelor;

(d) efectuează studii științifice și tehnice privind bunăstarea animalelor utilizate în scop comercial sau științific;

(e) susțin cursuri de formare pentru personalul rețelelor sau organismelor naționale științifice menționate la litera (a), al personalului autorităților competente și al experților din țări terțe; și

(f) diseminează rezultatele cercetărilor și inovațiile tehnice și colaborează cu organismele de cercetare ale Uniunii în domeniile lor de competență.

Articolul 97

Desemnarea centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar

(1) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate să desemneze centre de referință ale Uniunii Europene care sprijină activitățile Comisiei și ale statelor membre de prevenire, identificare și sancționare a cazurilor de încălcare a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) prin practici înșelătoare sau frauduloase.

(2) Desemnările prevăzute la alineatul (1):

(a) urmează unui proces public de selecție; și

(b) sunt limitate în timp sau sunt revizuite cu regularitate.

(3) Centrele de referință ale Uniunii Europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar:

(a) acționează în mod imparțial în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor lor ca centre de referință ale Uniunii Europene;

(b) posedă un nivel ridicat de competență științifică și tehnică în domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2) și în domeniul medico-legal aplicat domeniilor respective, având astfel capacitatea de a derula și coordona activități de cercetare la cel mai înalt nivel cu privire la autenticitatea și integritatea bunurilor și de a elabora, aplica și valida metodele care trebuie utilizate pentru depistarea cazurilor de încălcare a normelor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) prin practici înșelătoare sau frauduloase;

(c) dispun de personal cu calificare adecvată și formare corespunzătoare în domeniile menționate la litera (b), precum și de personalul auxiliar necesar;

(d) dețin sau au acces la infrastructura, echipamentele și produsele necesare îndeplinirii atribuțiilor care li se încredințează; și

(e) se asigură că personalul lor are o bună cunoaștere a standardelor și a practicilor internaționale din domeniile menționate la litera (b), iar în exercitarea activității iau în considerare ultimele evoluții ale cercetărilor în aceste domenii la nivel național, internațional și al Uniunii.

Articolul 98

Responsabilitățile și atribuțiile centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar

Centrele de referință ale Uniunii Europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar au următoarele atribuții de sprijin, în măsura în care acestea sunt incluse în programele de activitate anuale sau multianuale ale centrelor de referință care au fost stabilite în conformitate cu obiectivele și prioritățile programelor de activitate relevante adoptate de către Comisie, în conformitate cu articolul 36 din Regulamentul (UE) nr. 652/2014:

(a) furnizarea de cunoștințe de specialitate în ceea ce privește autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar și metodele de depistare a cazurilor de încălcare a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament prin practici înșelătoare sau frauduloase, în legătură cu științele medico-legale aplicate în domeniile reglementate de aceste norme;

(b) furnizarea unor analize specifice menite să identifice segmentele din lanțul agroalimentar care pot face obiectul încălcării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament prin practici înșelătoare sau frauduloase, și acordarea de asistență la elaborarea de tehnici și de protocoale pentru controalele oficiale specifice;

(c) în cazul în care este necesar, îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 94 alineatul (2) literele (a)-(h) din prezentul regulament, evitând suprapunerea cu atribuțiile laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene desemnate în conformitate cu articolul 93 din prezentul regulament;

(d) în cazul în care este necesar, constituirea și menținerea culegerilor sau băncilor de date cu materiale de referință autentificate, care să fie utilizate pentru a detecta încălcări ale normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament prin practici înșelătoare sau frauduloase;

(e) diseminarea rezultatelor cercetărilor și inovațiilor tehnice din domeniile care intră în domeniul lor de competență.

Articolul 99

Obligațiile Comisiei

(1) Comisia publică și actualizează, ori de câte ori este necesar, lista:

(a) laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene prevăzute la articolul 93;

(b) centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor prevăzute la articolul 95;

(c) centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar, prevăzute la articolul 97.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea cerințelor, a responsabilităților și a atribuțiilor care revin laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene, centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor și centrelor de referință ale Uniunii Europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar, în plus față de cele prevăzute la articolul 93 alineatul (3), articolul 94, articolul 95 alineatul (3), articolul 96, articolul 97 alineatul (3) și articolul 98. Respectivele acte delegate se limitează la situații justificate de riscuri noi sau emergente, boli noi sau emergente ale animalelor sau organisme noi sau emergente dăunătoare plantelor sau noi cerințe juridice.

(3) Laboratoarele de referință ale Uniunii Europene și centrele de referință ale Uniunii Europene fac obiectul unor controale din partea Comisiei pentru a verifica respectarea cerințelor de la articolul 93 alineatul (3), articolul 94, articolul 95 alineatul (3) și articolul 97 alineatul (3).

(4) În cazul în care controalele efectuate de Comisie menționate la alineatul (3) din prezentul articol constată nerespectarea cerințelor articolului 93 alineatul (3), ale articolului 94, ale articolului 95 alineatul (3) și ale articolului 97 alineatul (3), după primirea observațiilor din partea laboratorului de referință al Uniunii Europene sau din partea centrului de referință al Uniunii Europene, Comisia:

(a) prin intermediul unui act de punere în aplicare, retrage desemnarea laboratorului sau a centrului respectiv; sau

(b) ia orice alte măsuri adecvate.

Articolul 100

Desemnarea laboratoarelor naționale de referință

(1) Statele membre desemnează unul sau mai multe laboratoare naționale de referință pentru fiecare laborator de referință al Uniunii Europene desemnat în conformitate cu articolul 93 alineatul (1).

Statele membre pot desemna un laborator național de referință și în cazul în care nu există un laborator de referință corespunzător al Uniunii Europene.

Un stat membru poate desemna un laborator cu sediul într-un alt stat membru sau într-o țară terță care este parte contractantă la Acordul privind Spațiul Economic European.

Același laborator poate fi desemnat ca laborator național de referință pentru mai multe state membre.

(2) Laboratoarelor naționale de referință li se aplică dispozițiile articolului 37 alineatul (4) litera (e), ale articolului 37 alineatul (5), ale articolului 39, ale articolului 42 alineatul (1), ale articolului 42 alineatul (2) literele (a) și (b) și ale articolului 42 alineatul (3).

Prin derogare de la articolul 37 alineatul (4) litera (e), pentru domeniul reglementat de normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g), autoritățile competente pot desemna laboratoare oficiale, desemnate ca atare de către autoritățile competente pe baza unei derogări adoptate în temeiul articolului 41, ca laboratoare naționale de referință, indiferent dacă îndeplinesc sau nu condiția prevăzută la articolul 37 alineatul (4) litera (e).

(3) Laboratoarele naționale de referință:

(a) sunt imparțiale, nu sunt afectate de niciun conflict de interese și, în special, nu se găsesc într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei lor profesionale în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor lor de laboratoare de referință naționale;

(b) dispun de sau au acces prin contract la personal cu calificare adecvată și formare corespunzătoare în tehnicile de analizare, testare și diagnosticare în domeniul lor de competență, precum și de personal auxiliar, după caz;

(c) dețin sau au acces la infrastructura, echipamentele și produsele necesare îndeplinirii atribuțiilor care li se încredințează;

(d) se asigură că personalul lor și personalul angajat prin contract au o bună cunoaștere a standardelor și a practicilor internaționale și iau în considerare ultimele evoluții ale cercetării la nivel național, internațional și al Uniunii în exercitarea activității lor;

(e) dispun de sau au acces la echipamentul necesar pentru a-și îndeplini atribuțiile în situații de urgență; și

(f) dacă este cazul, dispun de echipamentul necesar pentru respectarea standardelor de biosecuritate.

(4) Statele membre:

(a) transmit Comisiei, laboratorului de referință al Uniunii Europene relevant și altor state membre denumirea și adresa fiecărui laborator național de referință;

(b) pun informațiile menționate la litera (a) la dispoziția publicului; și

(c) actualizează informațiile menționate la litera (a) ori de câte ori este necesar.

(5) Statele membre care au mai multe laboratoare naționale de referință pentru un laborator de referință al Uniunii Europene se asigură că laboratoarele respective conlucrează îndeaproape, pentru a asigura o coordonare eficientă între acestea, între ele și alte laboratoare naționale, precum și cu laboratorul de referință al Uniunii Europene.

(6) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea pentru laboratoarele naționale de referință a altor cerințe decât cele prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol. Aceste acte delegate se limitează la asigurarea coerenței cu orice cerințe suplimentare adoptate în conformitate cu articolul 99 alineatul (2).

Articolul 101

Responsabilitățile și atribuțiile laboratoarelor naționale de referință

(1) În domeniul lor de competență, laboratoarele naționale de referință:

(a) colaborează cu laboratoarele de referință ale Uniunii Europene și participă la cursurile de formare și la testele comparative între laboratoare organizate de către acestea;

(b) coordonează activitățile laboratoarelor oficiale desemnate în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) în vederea armonizării și a îmbunătățirii metodelor de analizare, testare sau diagnosticare de laborator și a modului de utilizare a acestora;

(c) dacă este cazul, organizează teste sau teste de competență comparative între laboratoarele oficiale, asigură acțiuni corespunzătoare subsecvente testelor și informează autoritățile competente cu privire la rezultatele acestor teste și acțiuni subsecvente;

(d) asigură diseminarea informațiilor furnizate de către laboratorul de referință al Uniunii Europene la autoritățile competente și la laboratoarele oficiale;

(e) acordă autorităților competente asistență științifică și tehnică în cadrul domeniului lor de competență, în vederea aplicării MANCP menționate la articolul 109 și a programelor de control coordonate adoptate în conformitate cu articolul 112;

(f) dacă este cazul, validează reactivii și loturile de reactivi, întocmesc și actualizează liste cu reactivii și substanțele de referință disponibile, precum și cu producătorii și furnizorii substanțelor și reactivilor respectivi;

(g) în cazul în care este necesar, susțin cursuri de formare pentru personalul laboratoarelor oficiale desemnate în temeiul articolului 37 alineatul (1); și

(h) oferă în mod activ asistență statului membru care le-a desemnat pentru diagnosticarea focarelor de boli cu transmitere prin alimente, zoonoze sau boli ale animalelor, sau de organisme dăunătoare plantelor, precum și în cazuri de neconformitate a transporturilor, prin studiul izolatelor agentului patogen sau al specimenelor de organisme dăunătoare în vederea confirmării diagnosticului, a caracterizării și a efectuării de studii taxonomice sau epizootice.

(2) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea unor responsabilități și atribuții ale laboratoarelor naționale de referință suplimentare față de cele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol. Aceste acte delegate se limitează la asigurarea coerenței cu orice responsabilități și atribuții suplimentare adoptate în conformitate cu articolul 99 alineatul (2).

TITLUL IV

ASISTENȚĂ ȘI COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 102

Norme generale

(1) În cazurile care prezintă relevanță în mai multe state membre, autoritățile competente din statele membre vizate își furnizează reciproc asistență administrativă în conformitate cu articolele 104-107, în vederea asigurării unei aplicări corecte a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2).

(2) Asistența administrativă include, după caz, și, cu acordul autorităților competente în cauză, participarea autorităților competente ale unui stat membru la controalele oficiale la fața locului efectuate de către autoritățile competente ale unui alt stat membru.

(3) Prezentul titlu nu aduce atingere dreptului intern:

(a) aplicabil în cazul eliberării de documente și de informații care fac obiectul sau sunt legate de anchetele judiciare și procedurile instanței, inclusiv anchetele penale; și

(b) vizează protejarea intereselor comerciale ale persoanelor fizice sau juridice.

(4) Statele membre iau măsuri pentru a facilita transmiterea de către alte autorități de aplicare a legii, procurori și autorități judiciare către autoritățile competente, a informațiilor cu privire la eventuala neconformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) care sunt relevante pentru aplicarea prezentului titlu și care este posibil să constituie:

(a) un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor sau pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu; sau

(b) o posibilă încălcare a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), prin practici înșelătoare sau frauduloase.

(5) Toate comunicările între autoritățile competente în conformitate cu articolele 104-107 se efectuează în scris, pe suport de hârtie sau electronic.

(6) În vederea eficientizării și a simplificării schimbului de comunicări, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un format standard pentru:

(a) cererile de asistență prevăzute la articolul 104 alineatul (1);

(b) comunicarea notificărilor și a răspunsurilor obișnuite și recurente.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 103

Organismele de legătură

(1) Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organisme de legătură, care acționează ca puncte de contact, însărcinate cu facilitarea schimbului de comunicări între autoritățile competente în conformitate cu articolele 104-107.

(2) Desemnarea organismelor de legătură nu exclude contactele directe, schimbul de informații sau cooperarea între membrii personalului autorităților competente din state membre diferite.

(3) Statele membre transmit Comisiei și celorlalte state membre datele de contact ale organismelor de legătură desemnate în temeiul alineatului (1), precum și orice modificare ulterioară a acestor date.

(4) Comisia publică și actualizează pe site-ul său de internet lista cu organismele de legătură comunicate de către statele membre în conformitate cu alineatul (3).

(5) Organismul de legătură transmite toate cererile de asistență emise în temeiul articolului 104 alineatul (1), precum și toate notificările și comunicările emise în temeiul articolelor 105, 106 și 107 organismului corespunzător din statul membru căruia îi este adresată cererea sau notificarea.

(6) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia stabilește specificațiile instrumentelor tehnice și ale procedurilor de comunicare între organismele de legătură desemnate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 104

Asistența la cerere

(1) În cazul în care autoritățile competente dintr-un stat membru consideră că, în vederea efectuării controalelor oficiale sau a unor acțiuni eficiente de urmărire a acestor controale pe teritoriul lor, au nevoie de date sau de informații de la autoritățile competente ale unui alt stat membru, ele adresează autorităților competente din statul membru respectiv o cerere motivată de asistență administrativă. Autoritățile competente cărora li s-a adresat solicitarea:

(a) confirmă fără întârziere primirea cererii;

(b) indică, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii, timpul estimat a fi necesar furnizării unui răspuns avizat, în cazul în care autoritatea competentă care a adresat cererea menționează aceasta; și

(c) efectuează controalele oficiale sau investigațiile necesare pentru a furniza autorităților competente solicitante, fără întârziere, toate informațiile și documentele necesare pentru a le permite să ia decizii în cunoștință de cauză și să verifice respectarea normelor Uniunii în jurisdicția lor.

(2) Documentele se pot transmite în original sau în copie.

(3) Cu acordul autorităților competente solicitante și al celor cărora le-a fost adresată solicitarea, personalul desemnat de către cele dintâi poate fi prezent pe durata controalelor oficiale și a investigațiilor menționate la alineatul (1) litera (c), efectuate de către autoritățile competente cărora le-a fost adresată solicitarea.

În aceste cazuri, membrii personalului autorităților competente solicitante:

(a) prezintă în orice moment o autorizație scrisă care să menționeze identitatea și calitatea lor oficială;

(b) primesc acces, prin intermediarul lor, din partea operatorului la aceleași sedii și documente ca și personalul autorităților competente cărora le-a fost adresată solicitarea, cu unicul scop al efectuării anchetei administrative;

(c) nu exercită, din proprie inițiativă, competențele de anchetă conferite funcționarilor autorităților competente cărora le-a fost adresată solicitarea.

Articolul 105

Asistența în caz de neconformitate în lipsa unei cereri

(1) În cazul în care sesizează un caz de neconformitate care poate avea implicații pentru un alt stat membru, autoritățile competente din statele membre informează neîntârziat autoritățile competente ale celuilalt stat membru, fără a li se solicita aceasta și fără întârziere nejustificată.

(2) Autoritățile competente notificate în conformitate cu alineatul (1):

(a) confirmă fără întârziere nejustificată primirea notificării;

(b) precizează, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării, în cazul în care autoritatea competentă care a transmis notificarea menționează aceasta:

(i) care sunt investigațiile pe care intenționează să le efectueze; sau

(ii) motivele pentru care consideră că nu sunt necesare investigații; și

(c) în cazul în care consideră că investigațiile menționate la litera (b) sunt necesare, cercetează problema și informează fără întârziere autoritățile competente cu privire la rezultate și, dacă este cazul, cu privire la eventualele măsuri luate.

Articolul 106

Asistență în caz de neconformitate care creează un risc sau o încălcare repetată sau potențial gravă

(1) În cazul în care, în cursul controalelor oficiale asupra animalelor sau bunurilor originare dintr-un alt stat membru, autoritățile competente constată că acestea nu respectă normele menționate la articolul 1 alineatul (2) în sensul că prezintă un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, sau că reprezintă o încălcare potențial gravă a normelor respective, autoritățile respective notifică fără întârziere autoritățile competente din statul membru de expediere și pe cele ale oricărui alt stat membru implicat, pentru a permite respectivelor autorități competente să efectueze investigațiile corespunzătoare.

(2) Fără întârziere, autoritățile competente notificate:

(a) confirmă primirea notificării;

(b) precizează care sunt investigațiile pe care intenționează să le efectueze, în cazul în care autoritatea competentă care a transmis notificarea menționează aceasta; și

(c) cercetează problema, iau toate măsurile necesare și informează autoritățile competente care au transmis notificarea cu privire la natura investigațiilor și a controalelor oficiale efectuate, la deciziile luate și la motivele care au stat la baza acestor decizii.

(3) În cazul în care au motive să creadă că investigațiile efectuate sau măsurile luate de către autoritățile competente notificate nu elimină în mod corespunzător neconformitatea confirmată, autoritățile competente care au transmis notificarea solicită autorităților competente notificate să suplimenteze controalele oficiale efectuate sau măsurile luate. În acest caz autoritățile competente ale celor două state membre:

(a) caută o metodă convenabilă în scopul soluționării neconformității în mod adecvat, inclusiv prin efectuarea unor investigații și controale oficiale în comun în conformitate cu articolul 104 alineatul (3); și

(b) în cazul în care nu reușesc să convină asupra unor măsuri adecvate, acestea informează Comisia fără întârziere.

(4) În cazul în care controalele oficiale efectuate asupra animalelor sau bunurilor originare dintr-un alt stat membru indică cazuri repetate de neconformitate, astfel cum se menționează la alineatul (1), autoritățile competente din statul membru de destinație informează fără întârziere Comisia și autoritățile competente ale celorlalte state membre.

Articolul 107

Acordarea de asistență pe baza informațiilor furnizate de țările terțe

(1) În cazul în care primesc din partea unei țări terțe informații care indică un caz de nerespectare a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) sau un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, autoritățile competente:

(a) transmit neîntârziat aceste informații autorităților competente din celelalte state membre implicate; și

(b) în cazul în care informațiile au sau pot avea relevanță la nivelul Uniunii, le transmit fără întârziere Comisiei.

(2) Țării terțe menționate la alineatul (1) i se pot transmite informații obținute prin intermediul controalelor oficiale și al investigațiilor efectuate în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția ca:

(a) autoritățile competente care au furnizat informațiile să consimtă la transmiterea acestora;

(b) țara terță să își fi luat angajamentul de a oferi asistența necesară strângerii de dovezi privind practicile care sunt sau par a fi neconforme cu normele Uniunii sau care prezintă un risc pentru oameni, animale, plante sau mediu; și

(c) să se respecte normele relevante, naționale și ale Uniunii, aplicabile în cazul transmiterii către țările terțe a unor date cu caracter personal.

Articolul 108

Asistența coordonată și acțiunile subsecvente întreprinse de Comisie

(1) În cazul în care autoritățile competente din statele membre implicate nu reușesc să convină asupra unor acțiuni adecvate de soluționare a neconformității cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia coordonează fără întârziere măsurile și acțiunile întreprinse de către autoritățile competente în conformitate cu prezentul titlu atunci când informațiile de care dispune Comisia indică:

(a) fie activități care sunt sau par a fi neconforme cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), iar activitățile respective au sau pot avea ramificații în mai multe state membre;

(b) fie posibilitatea ca în mai multe state membre să aibă loc activități identice sau similare care sunt sau par a fi neconforme cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(2) În situațiile menționate la alineatul (1), Comisia poate:

(a) să trimită o echipă de inspecție care să efectueze un control oficial la fața locului, în colaborare cu statul membru implicat;

(b) să solicite, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, autorităților competente din statul membru de expediere și, dacă este cazul, autorităților din alte state membre implicate să intensifice în mod corespunzător controalele oficiale și să raporteze Comisiei care sunt măsurile luate;

(c) să aplice orice alte măsuri adecvate în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea normelor privind realizarea unui schimb rapid de informații în cazurile menționate la alineatul (1).

TITLUL V

PLANIFICARE ȘI RAPORTARE

Articolul 109

Planurile de control național multianual (MANCP) și un organism unic în sensul MANCP

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente efectuează controalele oficiale în temeiul prezentului regulament pe baza unui MANCP, care se elaborează și se aplică în mod coordonat pe teritoriul acestora.

(2) Statele membre desemnează un organism unic însărcinat cu:

(a) coordonarea elaborării MANCP de către toate autoritățile competente însărcinate cu controalele oficiale;

(b) asigurarea faptului că MANCP este coerent;

(c) colectarea informațiilor privind implementarea MANCP în vederea prezentării rapoartelor anuale menționate la articolul 113 și a revizuirii și actualizării acestuia, după caz, în conformitate cu articolul 111 alineatul (2).

Articolul 110

Conținutul MANCP

(1) MANCP sunt elaborate pentru a asigura planificarea controalelor oficiale în toate domeniile vizate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2) și în conformitate cu criteriile menționate la articolul 9 și în normele prevăzute la articolele 18-27.

(2) MANCP conțin informații generale cu privire la structura și organizarea sistemelor de control oficial din statul membru în cauză, în fiecare dintre domeniile implicate, precum și informații privind cel puțin următoarele:

(a) obiectivele strategice ale MANCP și modul în care aceste obiective se reflectă în stabilirea priorităților în ceea ce privește controalele oficiale și modul de alocare a resurselor;

(b) clasificarea controalelor oficiale în funcție de risc;

(c) desemnarea autorităților competente și a atribuțiilor acestora la nivel central, regional și local, precum și a resurselor disponibile acestor autorități;

(d) după caz, delegarea atribuțiilor către organismele delegate;

(e) organizarea generală și gestionarea controalelor oficiale la nivel național, regional și local, inclusiv a controalelor oficiale efectuate în unități individuale;

(f) sistemele de control aplicate diferitor sectoare și coordonarea diverselor servicii ale autorităților competente responsabile de controalele oficiale din aceste sectoare;

(g) procedurile și sistemele instituite pentru asigurarea respectării obligațiilor autorităților competente menționate la articolul 5 alineatul (1);

(h) formarea personalului autorităților competente;

(i) procedurile documentate menționate la articolul 12 alineatul (1);

(j) organizarea generală și funcționarea planurilor pentru situații de urgență, în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2); și

(k) organizarea generală a cooperării și a asistenței reciproce între autoritățile competente din statele membre.

Articolul 111

Elaborarea, actualizarea și revizuirea MANCP

(1) Statele membre se asigură că MANCP prevăzut la articolul 109 alineatul (1) este pus la dispoziția publicului, cu excepția acelor părți a căror dezvăluire ar putea submina eficacitatea controalelor oficiale.

(2) MANCP se actualizează cu regularitate pentru concordanța cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2) și se revizuiește pentru a lua în considerare cel puțin următorii factori:

(a) apariția unor noi boli, unor noi organisme dăunătoare plantelor sau a altor riscuri pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu;

(b) schimbări semnificative apărute în structura, administrarea sau funcționarea autorităților competente din statul membru;

(c) rezultatele controalelor oficiale efectuate de către statele membre;

(d) rezultatele controalelor efectuate de Comisie în statul membru în conformitate cu articolul 116 alineatul (1);

(e) descoperirile științifice; și

(f) rezultatul controalelor oficiale efectuate într-un stat membru de către autoritățile competente ale unei țări terțe.

(3) La cerere, statele membre transmit Comisiei cea mai recentă versiune actualizată a MANCP respectiv.

Articolul 112

Programele de control coordonate și culegerea de date și de informații

În vederea efectuării unei evaluări specifice pentru întreaga Uniune a stadiului aplicării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) sau în vederea stabilirii prevalenței anumitor pericole pe teritoriul întregii Uniuni, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare cu privire la:

(a) punerea în aplicare a unor programe de control coordonate cu durată limitată în unul dintre domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(b) organizarea unor activități ad-hoc de culegere de date și informații referitoare la aplicarea unui set specific de norme menționate la articolul 1 alineatul (2) sau la prevalența anumitor pericole.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 113

Rapoartele anuale ale statelor membre

(1) Fiecare stat membru transmite Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport care precizează:

(a) orice modificări aduse MANCP pentru a lua în considerare factorii menționați la articolul 111 alineatul (2);

(b) rezultatele controalelor oficiale efectuate în anul precedent în cadrul MANCP;

(c) tipul și numărul cazurilor de neconformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2), pe domenii, detectate de autoritățile competente în anul precedent;

(d) măsurile luate pentru asigurarea eficacității funcționării MANCP, inclusiv acțiunile de asigurare a respectării legislației și rezultatele acestor măsuri; și

(e) un link către pagina web a autorității competente, conținând informațiile publice privind taxele sau redevențele menționate la articolul 85 alineatul (2).

(2) În vederea asigurării unei prezentări uniforme a rapoartelor anuale prevăzute la alineatul (1), Comisia adoptă și actualizează, dacă este necesar, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modele standard de formulare pentru transmiterea informațiilor și a datelor menționate la alineatul respectiv.

Respectivele acte de punere în aplicare permit, dacă este posibil, utilizarea modelelor standard de formulare adoptate de Comisie pentru transmiterea altor rapoarte privind controalele oficiale pe care autoritățile competente au obligația de a le transmite Comisiei în conformitate cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 114

Rapoartele anuale ale Comisiei

(1) În fiecare an, până la 31 ianuarie, Comisia pune la dispoziția publicului un raport anual privind efectuarea controalelor oficiale în statele membre, luând în considerare:

(a) rapoartele anuale prezentate de către statele membre în temeiul articolului 113; și

(b) rezultatele controalelor efectuate de către Comisie în temeiul articolului 116 alineatul (1).

(2) Raportul anual prevăzut la alineatul (1) poate include, după caz, recomandări privind îmbunătățirile care se pot aduce sistemelor de control oficial din statele membre și unor controale oficiale în anumite domenii.

Articolul 115

Planurile pentru situații de urgență privind alimentele și furajele

(1) În vederea aplicării planului general de gestionare a situațiilor de criză prevăzut la articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, statele membre întocmesc planuri pentru situații de urgență privind alimentele și furajele, stabilind măsurile care trebuie aplicate fără întârziere în cazul în care se descoperă că alimentele sau furajele prezintă un risc major pentru sănătatea umană sau a animalelor, fie în mod direct, fie prin intermediul mediului.

(2) Planurile pentru situații de urgență privind alimentele și furajele prevăzute la alineatul (1) precizează:

(a) autoritățile competente care trebuie să fie implicate;

(b) competențele și responsabilitățile autorităților menționate la litera (a); și

(c) canalele și procedurile de comunicare a informațiilor între autoritățile competente și alte părți implicate, după necesități.

(3) Statele membre își revizuiesc cu regularitate planurile pentru situații de urgență privind alimentele și furajele, pentru a ține seama de modificările apărute în modul de organizare a autorităților competente și de experiența dobândită în urma aplicării planului și a efectuării de exerciții de simulare.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în ceea ce privește:

(a) normele pentru întocmirea planurilor pentru situații de urgență prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, în măsura necesară pentru asigurarea unei utilizări coerente și eficace a planului general de gestionare a situațiilor de criză prevăzut la articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002; și

(b) rolul părților interesate în instituirea și funcționarea planurilor pentru situații de urgență respective.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

TITLUL VI

ACTIVITĂȚILE UNIUNII

CAPITOLUL I

Controalele efectuate de Comisie

Articolul 116

Controalele efectuate de Comisie în statele membre

(1) Experții Comisiei efectuează controale, inclusiv audituri, în fiecare stat membru în vederea:

(a) verificării aplicării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) și a celor prevăzute în prezentul regulament;

(b) verificării modului de funcționare a sistemelor naționale de control în domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și prin cele prevăzute de prezentul regulament și a autorităților competente care le operează;

(c) investigării și colectării de informații:

(i) privind controalele oficiale și aplicarea măsurilor de asigurare a respectării legislației în domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și prin cele prevăzute de prezentul regulament;

(ii) privind problemele importante sau recurente în ceea ce privește aplicarea sau asigurarea aplicării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2);

(iii) în legătură cu situațiile de urgență, cu problemele emergente sau cu noile evoluții din statele membre în domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și prin cele prevăzute de prezentul regulament.

(2) Controalele prevăzute la alineatul (1) se organizează în cooperare cu autoritățile competente din statele membre și se efectuează cu regularitate.

(3) Controalele prevăzute la alineatul (1) pot include verificări la fața locului. Experții Comisiei pot însoți personalul din cadrul autorităților competente care efectuează controale oficiale.

(4) Experții Comisiei pot fi asistați de către experți din statele membre. Experții naționali care îi însoțesc pe experții Comisiei beneficiază de aceleași drepturi de acces ca și experții Comisiei.

Articolul 117

Rapoartele Comisiei privind controalele efectuate în statele membre

Comisia:

(a) întocmește un proiect de raport cu privire la constatările și recomandările legate de deficiențele identificate de experții săi în cadrul controalelor efectuate în conformitate cu articolul 116 alineatul (1);

(b) transmite statului membru în care au fost efectuate aceste controale o copie a proiectului de raport prevăzut la litera (a), pentru observații;

(c) ține seama de observațiile statului membru menționate la litera (b) la întocmirea raportului final cu privire la constatările controalelor efectuate de către experții ei în statele membre, astfel cum se prevede la articolul 116 alineatul (1); și

(d) pune la dispoziția publicului raportul final menționat la litera (c), precum și observațiile statului membru, menționate la litera (b).

Articolul 118

Programul controalelor efectuate de Comisie în statele membre

(1) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia:

(a) stabilește un program anual sau multianual al controalelor pe care urmează să le efectueze experții săi în statele membre în conformitate cu articolul 116 alineatul (1); și

(b) până la sfârșitul fiecărui an, comunică statelor membre programul de control anual sau orice actualizare a programului de control multianual pentru anul următor.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia își poate modifica programul de control pentru a lua în considerare evoluțiile din domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2). Orice astfel de modificare este comunicată, fără întârziere, statelor membre.

Articolul 119

Obligațiile statelor membre în ceea ce privește controalele efectuate de Comisie

Statele membre:

(a) aplică măsuri subsecvente corespunzătoare în vederea remedierii eventualelor probleme specifice sau sistemice identificate în timpul controalelor efectuate de către experții Comisiei în conformitate cu articolul 116 alineatul (1);

(b) acordă asistența tehnică necesară și furnizează documentele disponibile, inclusiv rezultatele auditurilor menționate la articolul 6, la cerere motivată, precum și alte forme de asistență tehnică pe care le solicită experții Comisiei, pentru a le permite să efectueze controale eficiente și eficace; și

(c) acordă asistența necesară pentru a se asigura că experții Comisiei au acces la toate sediile sau părți ale acestora, la animale și bunuri, precum și la informațiile relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor lor, inclusiv la sistemele computerizate.

Articolul 120

Controalele efectuate de Comisie în țări terțe

(1) Experții Comisiei pot efectua controale în țări terțe în vederea:

(a) verificării conformității sau a echivalenței legislației și a sistemelor din țările terțe, inclusiv a certificării oficiale și a emiterii de certificate oficiale, etichete oficiale, mărci și alte atestate oficiale, cu cerințele stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(b) verificării capacității sistemului de control al țării terțe de a asigura conformitatea transporturilor de animale și bunuri exportate în Uniune cu cerințele relevante stabilite în normele menționate la articolul 1 alineatul (2) sau cu cerințe recunoscute a fi cel puțin echivalente acestora;

(c) colectării de informații și date cu scopul de a elucida cauzele problemelor recurente sau emergente în legătură cu exporturile de animale și bunuri dintr-o țară terță.

(2) Controalele prevăzute la alineatul (1) vizează în special:

(a) legislația țării terțe;

(b) modul de organizare a autorităților competente din țara terță, competențele și independența acestora, supravegherea lor și autoritatea de care dispun pentru a asigura respectarea efectivă a legislației aplicabile;

(c) formarea personalului angajat de autoritatea competentă din țara terță în ceea ce privește efectuarea controalelor oficiale;

(d) resursele de care dispun autoritățile competente, inclusiv facilitățile de analizare, testare și diagnosticare;

(e) existența unor proceduri de control documentate și a unor sisteme de control bazate pe priorități, precum și modul de funcționare a acestora;

(f) după caz, situația în materie de sănătate a animalelor, bunăstare a animalelor, zoonoze și sănătate a plantelor, precum și procedurile de notificare a Comisiei și a organismelor internaționale relevante cu privire la focarele epidemice de boli ale animalelor și de organisme dăunătoare plantelor;

(g) amploarea și modul de desfășurare a controalelor efectuate de autoritatea competentă a țării terțe asupra animalelor, plantelor și produselor derivate din acestea care provin din alte țări terțe; și

(h) asigurările pe care le poate oferi țara terță cu privire la conformitatea sau echivalența cu cerințele prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) Pentru a facilita eficiența și eficacitatea sporită a controalelor prevăzute la alineatul (1), Comisia poate impune țării terțe în cauză, înainte de efectuarea acestor controale, obligația de a furniza:

(a) informațiile necesare menționate la articolul 125 alineatul (1); și

(b) după caz și dacă este necesar, rapoarte scrise cu privire la controalele pe care le efectuează autoritățile sale competente.

(4) Comisia poate numi experți din statele membre care să îi asiste pe experții săi în timpul controalelor prevăzute la alineatul (1).

Articolul 121

Frecvența controalelor efectuate de Comisie în țări terțe

Frecvența controalelor efectuate de către Comisie în țările terțe, menționate la articolul 120, se stabilește în funcție de următoarele criterii:

(a) evaluarea riscului pe care îl reprezintă animalele și bunurile exportate din țările terțe în cauză în Uniune;

(b) normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(c) volumul și natura animalelor și a bunurilor care intră în Uniune din țara terță în cauză;

(d) rezultatele controalelor efectuate deja de către experții Comisiei sau de către alte organisme de control;

(e) rezultatele controalelor oficiale efectuate asupra animalelor și bunurilor care intră în Uniune din țara terță în cauză respectivă și ale oricăror alte controale oficiale efectuate de către autoritățile competente din statele membre;

(f) informațiile primite de la EFSA sau de la organisme similare;

(g) informațiile primite de la organisme recunoscute pe plan internațional, precum:

(i) Organizația Mondială a Sănătății;

(ii) Comisia Codex Alimentarius;

(iii) Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE);

(iv) Organizația Europeană și Mediteraneeană pentru Protecția Plantelor și orice alte organizații regionale pentru protecția plantelor înființate în cadrul Convenției internaționale pentru protecția plantelor (CIPP);

(v) secretariatul CIPP;

(vi) Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică;

(vii) Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite;

(viii) secretariatul Protocolului de la Cartagena privind biosecuritatea la Convenția privind diversitatea biologică;

(h) dovezi cu privire la boli emergente sau la alte circumstanțe care ar putea avea ca rezultat intrarea în Uniune, dintr-o țară terță, a unor animale și bunuri care prezintă riscuri pentru sănătate sau mediu sau riscul unor practici înșelătoare sau frauduloase;

(i) nevoia de a investiga sau de a reacționa la situațiile de urgență din anumite țări terțe.

Articolul 122

Rapoartele Comisiei privind controalele efectuate în țări terțe

Comisia întocmește un raport cu privire la constatările fiecărui control efectuat în conformitate cu articolele 120 și 121. Dacă este cazul, raportul conține recomandări.

Comisia pune rapoartele sale la dispoziția publicului.

Articolul 123

Programul controalelor efectuate de Comisie în țări terțe

Comisia comunică statelor membre, în avans, programul său de controale în țările terțe și transmite rapoarte privind rezultatele acestora. Comisia își poate modifica programul astfel încât să țină seama de evoluțiile din domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2). Orice astfel de modificare este comunicată în avans statelor membre.

Articolul 124

Controalele efectuate de țări terțe în statele membre

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la controalele planificate în domeniile reglementate de normele menționate la articolul 1 alineatul (2), pe teritoriul lor, de către autoritățile competente din țările terțe.

(2) Experții Comisiei pot participa la controalele menționate la alineatul (1), la cererea autorităților competente din statele membre în care se efectuează aceste controale.

(3) Participarea experților Comisiei la controalele menționate la alineatul (1) are drept scop în special:

(a) să ofere consiliere privind normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(b) să ofere informații și date disponibile la nivelul Uniunii care pot fi utile pentru controlul efectuat de autoritățile competente din țara terță;

(c) să asigure coerența și uniformitatea în raport cu controalele efectuate de către autoritățile competente ale țărilor terțe în diferite state membre.

CAPITOLUL II

Condiții de intrare în Uniune a animalelor și bunurilor

Articolul 125

Informații privind sistemele de control ale țărilor terțe

(1) Comisia solicită țărilor terțe care intenționează să exporte animale și bunuri în Uniune să furnizeze următoarele informații, exacte și actualizate, cu privire la modul general de organizare și gestionare a sistemelor de control sanitar și fitosanitar de pe teritoriul acestora:

(a) orice norme sanitare sau fitosanitare adoptate sau propuse pe teritoriul lor;

(b) procedurile de evaluare a riscului și factorii care s-au luat în considerare pentru evaluarea riscurilor și pentru stabilirea nivelului adecvat de protecție sanitară sau fitosanitară;

(c) orice proceduri și mecanisme de control și inspecție, inclusiv cu privire la animalele sau bunurile care provin din alte țări terțe, dacă este cazul;

(d) mecanismele de certificare oficială;

(e) după caz, orice măsuri luate ca urmare a recomandărilor menționate la articolul 122 primul paragraf;

(f) dacă este relevant, rezultatele controalelor efectuate asupra animalelor și bunurilor destinate a fi exportate în Uniune; și

(g) dacă este relevant, informații cu privire la modificările aduse structurii și modului de funcționare a sistemelor de control adoptate în vederea îndeplinirii cerințelor sanitare sau fitosanitare ale Uniunii sau a recomandărilor menționate la articolul 122 primul paragraf.

(2) Cererea de informații menționată la alineatul (1) este proporțională, ținând seama de natura animalelor și bunurilor care urmează să fie exportate în Uniune și de situația și structura specifică a țării terțe.

Articolul 126

Stabilirea unor condiții suplimentare pentru intrarea în Uniune a animalelor și bunurilor

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește condițiile care trebuie respectate de animalele și bunurile care intră în Uniune din țări terțe, în cazul în care acestea sunt necesare în vederea asigurării conformității animalelor și bunurilor cu cerințele relevante stabilite prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), cu excepția articolului 1 alineatul (2) literele (d), (e), (g) și (h) sau cu cerințe recunoscute a fi cel puțin echivalente cu acestea.

(2) Condițiile prevăzute în actele delegate menționate la alineatul (1) identifică animalele și bunurile prin trimitere la codurile acestora din Nomenclatorul combinat și pot include:

(a) cerința ca anumite animale și bunuri să intre în Uniune numai dintr-o țară terță sau dintr-o regiune a unei țări terțe care figurează în lista întocmită de Comisie în acest sens;

(b) cerința ca transporturile de anumite animale și bunuri din țările terțe să fie expediate, respectiv obținute sau preparate, din/în unități care respectă cerințele relevante menționate la alineatul (1) sau cerințe recunoscute a fi cel puțin echivalente cu acestea;

(c) cerința ca transporturile de anumite animale și bunuri să fie însoțite de un certificat oficial, un atestat oficial sau de orice altă dovadă care să ateste conformitatea transportului cu cerințele relevante prevăzute la alineatul (1) sau cu cerințe recunoscute a fi cel puțin echivalente cu acestea, inclusiv rezultatele analizelor efectuate de un laborator acreditat;

(d) obligația de a furniza dovezile menționate la litera (c) cu respectarea unui format specific;

(e) orice altă cerință necesară în vederea asigurării faptului că animalele și bunurile oferă un nivel de protecție a sănătății și, în cazul OMG, și un nivel de protecție a mediului, echivalent celui asigurat prin cerințele menționate la alineatul (1).

(3) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind formatul și tipul certificatelor oficiale, atestatelor oficiale sau ale dovezilor necesare în conformitate cu normele prevăzute la alineatul (2) litera (c) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 127

Includerea în lista țărilor terțe menționată la articolul 126 alineatul (2) litera (a)

(1) Includerea unei țări terțe sau a uneia din regiunile sale în lista menționată la articolul 126 alineatul (2) litera (a) se efectuează în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia aprobă cererea transmisă în scopul menționat la alineatul (1) din prezentul articol de către țara terță, însoțită de dovezi și garanții adecvate care atestă conformitatea animalelor și bunurilor vizate din țara terță respectivă cu cerințele relevante menționate la articolul 126 alineatul (1) sau cu cerințe echivalente acestora. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă și actualizează în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(3) Comisia decide cu privire la cererea menționată la alineatul (2) luând în considerare, după caz:

(a) legislația țării terțe privind sectorul în cauză;

(b) structura și organizarea autorităților competente din țara terță și ale serviciilor sale de control, competențele de care dispun, garanțiile care pot fi furnizate cu privire la aplicarea și asigurarea respectării legislației țării terțe aplicabile sectorului în cauză, precum și fiabilitatea procedurilor de certificare oficială;

(c) desfășurarea de către autoritățile competente din țara terță a unor controale oficiale adecvate și a altor activități în vederea stabilirii prezenței eventualelor pericole pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor. iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu;

(d) periodicitatea și rapiditatea furnizării de către țara terță a informațiilor cu privire la prezența pericolelor pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu;

(e) garanțiile oferite de către țara terță cu privire la:

(i) conformitatea condițiilor aplicate unităților din care provin animalele sau bunurile exportate în Uniune cu cerințe echivalente celor menționate la articolul 126 alineatul (1);

(ii) întocmirea și actualizarea unei liste a unităților menționate la punctul (i);

(iii) transmiterea către Comisie, fără întârziere, a listei unităților menționate la punctul (i) și a versiunilor actualizate;

(iv) efectuarea de către autoritățile competente din țara terță, cu regularitate și eficacitate, a unor controale asupra unităților menționate la punctul (i);

(f) constatările controalelor efectuate de către Comisie în țara terță în conformitate cu articolul 120 alineatul (1);

(g) orice alte informații sau date privind capacitatea țării terțe de a se asigura că în Uniune intră numai animale sau bunuri care oferă nivelul de protecție asigurat prin cerințele relevante menționate la articolul 126 alineatul (1) sau un nivel echivalent.

(4) Comisia elimină mențiunea referitoare la o țară terță sau o regiune a unei țări terțe de pe lista menționată la articolul 126 alineatul (2) litera (a), în cazul în care condițiile pentru înscrierea pe listă nu mai sunt îndeplinite. Se aplică procedura menționată la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 128

Măsuri speciale privind intrarea în Uniune a anumitor animale și bunuri

(1) Dacă, în alte situații decât cele menționate la articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și la articolul 249 din Regulamentul (UE) 2016/429 există dovezi care atestă că intrarea în Uniune a anumitor animale sau bunuri care provin dintr-o țară terță, dintr-o regiune a acesteia sau dintr-un grup de țări terțe constituie un risc pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor sau, în cazul OMG și pentru mediu, sau în cazul în care există dovezi privind o potențială neconformitate, gravă și de amploare, față de normele menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile necesare în vederea limitării acestor riscuri sau a eliminării neconformității identificate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) identifică animalele și bunurile prin trimitere la codurile acestora din Nomenclatorul combinat și pot include:

(a) interdicția de intrare în Uniune a animalelor și bunurilor menționate la alineatul (1) originare sau expediate din țările terțe sau regiunile acestora în cauză;

(b) cerința ca animalele și bunurile menționate la alineatul (1), originare sau expediate din anumite țări terțe sau regiuni ale acestora, să facă obiectul unui tratament sau al unor controale specifice înainte de expediere;

(c) cerința ca animalele și bunurile menționate la alineatul (1), originare sau expediate din anumite țări terțe sau regiuni ale acestora, să facă obiectul unui tratament sau al unor controale specifice la intrarea în Uniune;

(d) cerința ca transporturile de animale și bunuri dintre cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, originare sau expediate din anumite țări terțe sau regiuni ale acestora, să fie însoțite de un certificat oficial, de un atestat oficial sau de orice altă dovadă care să ateste conformitatea transportului cu cerințele prevăzute în normele menționate la articolul 1 alineatul (2) sau cu cerințe recunoscute a fi cel puțin echivalente cu acestea;

(e) cerința ca dovezile menționate la litera (d) să fie transmise cu respectarea unui format specific;

(f) orice alte măsuri necesare în vederea limitării riscului.

(3) La adoptarea măsurilor menționate la alineatul (2), se ține seama de:

(a) informațiile colectate în conformitate cu articolul 125;

(b) orice alte informații furnizate de către țările terțe în cauză; și

(c) după caz, de rezultatele controalelor efectuate de către Comisie în temeiul articolului 120 alineatul (1).

(4) În cazul existenței unor motive imperative de urgență, justificate corespunzător, care privesc sănătatea umană și a animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și protecția mediului, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată, în conformitate cu procedura menționată la articolul 145 alineatul (3).

Articolul 129

Echivalența

(1) În domeniile reglementate prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), cu excepția articolului 1 alineatul (2) literele (d), (e), (g) și (h), Comisia poate recunoaște, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, că măsurile aplicate într-o țară terță sau în regiuni ale acesteia sunt echivalente cerințelor prevăzute în normele respective, pe baza:

(a) examinării minuțioase a informațiilor și a datelor furnizate de către țara terță în cauză în conformitate cu articolul 125 alineatul (1); și

(b) după caz, a rezultatelor satisfăcătoare ale controlului efectuat în conformitate cu articolul 120 alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) stabilesc modalitățile practice de intrare în Uniune a animalelor și bunurilor din țara terță sau regiunea respectivă și pot include:

(a) natura și conținutul certificatelor sau atestatelor oficiale care trebuie să însoțească animalele sau bunurile;

(b) cerințe specifice aplicabile la intrarea animalelor sau a bunurilor în Uniune și controalele oficiale care se efectuează la intrarea în Uniune;

(c) după caz, proceduri pentru întocmirea și modificarea listelor cu regiunile sau unitățile din țara terță în cauză din care se permite intrarea animalelor și a bunurilor în Uniune.

(3) În cazul în care oricare dintre condițiile de recunoaștere a echivalenței încetează să mai fie îndeplinită, Comisia abrogă fără întârziere, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, actele de punere în aplicare prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

CAPITOLUL III

Formarea personalului autorităților competente și al altor autorități

Articolul 130

Formarea și schimbul de personal

(1) Comisia poate organiza activități de formare pentru personalul autorităților competente și, după caz, pentru personalul altor autorități din statele membre implicate în investigarea posibilelor cazuri de încălcare a prezentului regulament și a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2).

Comisia organizează aceste activități în cooperare cu statele membre respective.

(2) Activitățile de formare menționate la alineatul (1) facilitează dezvoltarea unei abordări armonizate a controalelor oficiale și a altor activități oficiale în statele membre. Acestea includ, după caz, instruire privind:

(a) prezentul regulament și normele menționate la articolul 1 alineatul (2);

(b) metodele și tehnicile de control relevante pentru controalele oficiale și pentru celelalte activități oficiale efectuate de autoritățile competente;

(c) metodele și tehnicile de producție, prelucrare și comercializare.

(3) Activitățile de formare prevăzute la alineatul (1) se pot adresa și personalului din cadrul autorităților competente ale țărilor terțe și pot fi organizate în afara Uniunii.

(4) Autoritățile competente asigură diseminarea cunoștințelor dobândite prin intermediul activităților de formare prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol după necesități, precum și utilizarea adecvată a acestor cunoștințe în activitățile de formare a personalului prevăzute la articolul 5 alineatul (4).

Activitățile de formare care vizează difuzarea cunoștințelor respective sunt incluse în programele de formare profesională menționate la articolul 5 alineatul (4).

(5) Comisia poate organiza, în cooperare cu statele membre, programe de schimb de personal între două sau mai multe state membre pentru personalul autorităților competente care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale.

Aceste schimburi pot avea loc prin detașarea temporară a membrilor personalului autorităților competente dintr-un stat membru în altul sau prin schimburi de personal între autoritățile competente relevante.

(6) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme privind organizarea activităților de formare menționate la alineatul (1) și a programelor menționate la alineatul (5) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

Sistemul de gestionare a informațiilor

Articolul 131

Sistemul de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (IMSOC)

(1) Comisia, în colaborare cu statele membre, instituie și administrează un sistem computerizat de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (IMSOC) în vederea operării integrate a mecanismelor și a instrumentelor prin care se gestionează, se tratează și se schimbă automat date, informații și documente referitoare la controalele oficiale și la alte activități oficiale.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre și de către Comisie, prin intermediul IMSOC și al oricăreia dintre componentele sale, se realizează numai în scopul efectuării controalelor oficiale și al altor activități oficiale, în conformitate cu prezentul regulament și cu normele menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 132

Funcțiile generale ale IMSOC

IMSOC:

(a) permite gestionarea și schimbul computerizat al informațiilor, datelor și documentelor necesare pentru efectuarea controalelor oficiale, rezultate în urma efectuării controalelor oficiale, a rapoartelor aferente sau a rezultatelor acestora, în toate cazurile în care prezentul regulament, normele menționate la articolul 1 alineatul (2) sau actele delegate și actele de punere în aplicare menționate la articolele 16-27 prevăd schimbul acestor informații, date și documente între autoritățile competente, între autoritățile competente și Comisie și, după caz, între acestea și alte autorități și operatori;

(b) asigură un mecanism de schimb de date, informații și documente în conformitate cu articolele 102-108;

(c) asigură un instrument de colectare și gestionare a rapoartelor cu privire la controalele oficiale, furnizate de către statele membre Comisiei;

(d) permite producerea, gestionarea și transmiterea, inclusiv în format electronic, a jurnalului de călătorie menționat la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2005, a înregistrărilor obținute cu ajutorul sistemului de navigație prevăzut la articolul 6 alineatul (9) din respectivul regulament, a certificatelor oficiale și a DSCI menționat la articolul 56 din prezentul regulament; și

(e) integrează sistemele computerizate existente gestionate de către Comisie și utilizate pentru schimbul rapid de date, informații și documente cu privire la riscurile pentru sănătatea umană, sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor, instituite prin articolul 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, prin articolul 20 din Regulamentul (UE) 2016/429 și prin articolul 103 din Regulamentul (UE) 2016/2031 și asigură legături corespunzătoare între aceste sisteme și celelalte componente ale lor.

Articolul 133

Utilizarea IMSOC în cazul animalelor și al bunurilor care fac obiectul anumitor controale oficiale

(1) În cazul animalelor sau bunurilor a căror circulație în interiorul Uniunii sau a căror introducere pe piață face obiectul unor cerințe sau proceduri specifice stabilite prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2), IMSOC permite autorităților competente de la locul de expediere și altor autorități competente responsabile de efectuarea controalelor oficiale asupra acestor animale și bunuri să realizeze în timp real schimb de date, informații și documente referitoare la animalele sau bunurile care sunt deplasate dintr-un stat membru în altul și la controalele oficiale efectuate.

Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică bunurilor care fac obiectul normelor menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (g) și (h).

(2) În cazul animalelor și bunurilor exportate pentru care se aplică normele Uniunii privind emiterea certificatului de export, IMSOC permite autorităților competente de la locul de expediere și altor autorități competente responsabile de efectuarea controalelor oficiale să realizeze în timp real schimb de date, informații și documente referitoare la animalele și bunurile respective, precum și la rezultatele controalelor efectuate asupra acestora.

(3) În cazul animalelor sau bunurilor care fac obiectul controalelor oficiale menționate la articolele 44-64, IMSOC:

(a) permite autorităților competente de la posturile de inspecție la frontieră și altor autorități competente responsabile de efectuarea controalelor oficiale asupra acestor animale sau bunuri să realizeze în timp real schimb de date, informații și documente referitoare la animalele și bunurile respective, precum și la controalele efectuate asupra acestora;

(b) permite autorităților competente de la posturile de inspecție la frontieră să realizeze schimb de date, informații și documente relevante cu autoritățile vamale și cu alte autorități responsabile de efectuarea controalelor asupra animalelor sau bunurilor care intră în Uniune din țări terțe, precum și cu operatorii implicați în procedurile de intrare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 15 alineatul (4) și al articolului 75 alineatul (2), precum și cu alte norme relevante ale Uniunii; și

(c) sprijină și aplică procedurile menționate la articolul 54 alineatul (3) litera (a) și la articolul 65 alineatul (6).

(4) În sensul prezentului articol, IMSOC integrează sistemul Traces existent.

Articolul 134

Funcționarea IMSOC

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru funcționarea IMSOC care stabilesc:

(a) specificațiile tehnice ale sistemului IMSOC și ale componentelor sistemice ale acestuia, inclusiv mecanismul de schimb electronic de date pentru schimburile cu sistemele naționale existente, identificarea standardelor aplicabile, definiția structurilor mesajelor, dicționarele de date, schimbul de protocoale și proceduri;

(b) normele specifice privind funcționarea IMSOC și a componentelor sistemice ale acestuia pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal și securitatea schimbului de informații;

(c) norme specifice privind funcționarea și utilizarea IMSOC și a componentelor sale, inclusiv normele de actualizare și creare a legăturilor necesare între sistemele menționate la articolul 132 litera (e) și la articolul 133 alineatul (4);

(d) procedurile pentru situații de urgență care să fie aplicate în caz de indisponibilitate a oricăreia dintre funcțiile IMSOC;

(e) cazurile și condițiile în care se poate acorda acces parțial la funcțiile IMSOC țărilor terțe și organizațiilor internaționale implicate, precum și modalitățile practice de acces;

(f) cazurile și condițiile în care datele, informațiile și documentele se transmit prin intermediul sistemului IMSOC;

(g) normele privind un sistem electronic prin care certificatele electronice eliberate de autoritățile competente din țările terțe să fie acceptate de către autoritățile competente; și

(h) cazurile și condițiile în care se pot acorda scutiri de la utilizarea IMSOC utilizatorilor ocazionali.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

Articolul 135

Protecția datelor

(1) Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se aplică în măsura în care informațiile prelucrate prin intermediul IMSOC conțin date cu caracter personal astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE și la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(2) În ceea ce privește responsabilitățile lor de a transmite IMSOC informațiile relevante și prelucrarea oricăror date cu caracter personal care ar putea rezulta din activitatea respectivă, autoritățile competente din statele membre sunt considerate operatori în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE.

(3) În ceea ce privește responsabilitatea sa de a gestiona IMSOC și prelucrarea oricăror date cu caracter personal care ar putea rezulta din activitatea respectivă, Comisia este considerată operator în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(4) Statele membre pot restrânge drepturile și obligațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1), articolul 10, articolul 11 alineatul (1) și articolul 12 din Directiva 95/46/CE pentru a proteja interesul menționat la articolul 13 alineatul (1) literele (d) și (f) din directiva menționată anterior.

(5) Comisia poate restrânge drepturile și obligațiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1), articolul 11, articolul 12 alineatul (1) și articolele 13-17 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în cazul în care această restricție constituie o măsură necesară pentru protecția intereselor menționate la articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (e) din regulamentul respectiv în perioada în care sunt planificate sau efectuate acțiuni în vederea verificării conformității cu legislația privind alimentele sau furajele sau pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele sau furajele în cazul specific la care se referă informațiile.

(*) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Articolul 136

Securitatea datelor

Statele membre și Comisia garantează respectarea de către IMSOC a normelor privind securitatea datelor adoptate de către Comisie în temeiul articolului 17 din Directiva 95/46/CE și cu articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

TITLUL VII

ACȚIUNI DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGISLAȚIEI

CAPITOLUL I

Acțiuni întreprinse de autoritățile competente și sancțiuni

Articolul 137

Obligațiile generale ale autorităților competente în ceea ce privește acțiunile de asigurare a respectării legislației

(1) Atunci când acționează în conformitate cu prezentul capitol, autoritățile competente acordă prioritate acțiunilor care trebuie întreprinse în vederea eliminării sau a limitării riscurilor pentru sănătatea umană, a animalelor și a plantelor, pentru bunăstarea animalelor sau, în cazul OMG și al produselor de protecție a plantelor, și pentru mediu.

(2) În cazul în care există o suspiciune de neconformitate, autoritățile competente efectuează o investigație în vederea confirmării sau eliminării suspiciunii.

(3) În cazul în care este necesar, acțiunile întreprinse în conformitate cu alineatul (2), includ:

(a) intensificarea controalelor oficiale asupra animalelor, bunurilor și operatorilor pentru o perioadă adecvată;

(b) reținerea oficială a animalelor și bunurilor și a oricăror substanțe sau produse neautorizate, după caz.

Articolul 138

Măsurile în cazul constatării unui caz de neconformitate

(1) În cazul în care se constată un caz de neconformitate, autoritățile competente iau:

(a) orice măsură necesară în vederea stabilirii originii și amplorii cazului de neconformitate, precum și a responsabilităților operatorului; și

(b) măsuri adecvate pentru a se asigura că operatorul în cauză remediază neconformitatea și previne repetarea acesteia.

Atunci când decid asupra măsurilor care trebuie luate, autoritățile competente iau în considerare natura cazului de neconformitate și antecedentele operatorului în ceea ce privește conformitatea.

(2) După caz, atunci când acționează în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, autoritățile competente iau orice măsură pe care o consideră adecvată în vederea asigurării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), printre care:

(a) dispun sau efectuează tratarea animalelor;

(b) dispun descărcarea, transferul către un alt mijloc de transport, adăpostirea și îngrijirea animalelor, instituirea unor perioade de carantină și amânarea sacrificării animalelor, precum și solicitarea de asistență veterinară, dacă este necesar;

(c) dispun să fie comunicate consumatorilor tratarea bunurilor, modificarea etichetelor sau corectarea informațiilor;

(d) restricționează sau interzic introducerea pe piață, circulația, intrarea în Uniune sau exportul animalelor și bunurilor și interzic întoarcerea acestora în statul membru de expediere sau dispun întoarcerea acestora în statul membru de expediere;

(e) dispun sporirea frecvenței controalelor proprii efectuate de către operator;

(f) dispun efectuarea unor controale oficiale intensificate sau sistematice asupra anumitor activități ale operatorului în cauză;

(g) dispun rechemarea, retragerea, îndepărtarea și distrugerea bunurilor, autorizând, după caz, utilizarea bunurilor în alte scopuri decât cele inițiale;

(h) dispun izolarea sau închiderea, pe o durată corespunzătoare, a tuturor activităților operatorului în cauză sau a unei părți din acestea, a unităților, a exploatațiilor sau a altor sedii ale sale;

(i) dispun încetarea, pe o durată corespunzătoare, a tuturor activităților operatorului în cauză sau a unei părți din acestea și, dacă este cazul, a site-urilor de internet pe care le administrează sau le folosește;

(j) dispun suspendarea sau retragerea înregistrării sau autorizației unității, fabricii, exploatației sau mijloacelor de transport în cauză, a autorizației transportatorului sau a certificatului de competență al conducătorului auto;

(k) dispun sacrificarea sau uciderea animalelor, cu condiția ca aceasta să fie măsura cea mai adecvată pentru a proteja sănătatea umană, precum și sănătatea și bunăstarea animalelor.

(3) Autoritățile competente furnizează operatorului în cauză sau reprezentantului său:

(a) o notificare scrisă cu privire la decizia lor privind acțiunea sau măsura care trebuie întreprinsă în conformitate cu alineatele (1) și (2), împreună cu motivele care au stat la baza acestei decizii; și

(b) informații privind orice cale de atac împotriva unor astfel de decizii, procedura aplicabilă și termenele limită în ceea ce privește o astfel de cale de atac.

(4) Toate cheltuielile efectuate în temeiul prezentului articol sunt suportate de către operatorii răspunzători.

(5) Autoritățile competente, în cazul emiterii de certificate oficiale false sau înșelătoare sau în cazul abuzului de certificate oficiale, adoptă măsuri corespunzătoare, printre care:

(a) suspendarea temporară a inspectorului autorizat din atribuțiile sale;

(b) retragerea autorizației de a semna certificate oficiale;

(c) orice altă măsură necesară pentru a preveni repetarea infracțiunilor menționate la articolul 89 alineatul (2).

Articolul 139

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc norme cu privire la sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea lor. Sancțiunile aplicate sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la 14 decembrie 2019 și comunică fără întârziere acesteia orice modificare ulterioară care le aduce atingere.

(2) Statele membre se asigură că sancțiunile financiare pentru încălcarea prezentului regulament și a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), prin practici înșelătoare sau frauduloase, reflectă, în conformitate cu dreptul intern, cel puțin avantajul economic pentru operator sau, după caz, un procent din cifra de afaceri a operatorului.

Articolul 140

Raportarea cazurilor de încălcare

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de mecanisme eficace care permit raportarea cazurilor efective sau potențiale de încălcare a prezentului regulament.

(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:

(a) proceduri pentru primirea rapoartelor privind cazurile de încălcare și luarea de măsuri ulterioare;

(b) protecție adecvată pentru persoanele care raportează cazuri de încălcare împotriva represaliilor, a discriminării sau a altor tipuri de tratament inechitabil; și

(c) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează un caz de încălcare, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

CAPITOLUL II

Măsurile de asigurare a respectării legislației Uniunii

Articolul 141

Perturbări grave ale sistemului de control al unui stat membru

(1) În cazul existenței unor dovezi privind o perturbare gravă a sistemului de control al unui stat membru care poate determina un risc pe scară largă pentru sănătatea umană, a animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și pentru mediu, sau care poate genera un caz de încălcare pe scară extinsă a normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, una sau mai multe dintre următoarele măsuri, care urmează să fie aplicate până la eliminarea acestei perturbări a sistemului de control:

(a) interdicția de a pune la dispoziție pe piață sau de a transporta, deplasa sau manipula în alte moduri anumite animale sau bunuri afectate de perturbarea sistemului de control oficial;

(b) condiții speciale pentru activitățile, animalele sau bunurile menționate la litera (a);

(c) suspendarea desfășurării controalelor oficiale la posturile de inspecție la frontieră sau la alte puncte de control afectate de perturbarea sistemului de control oficial sau retragerea acestor posturi de inspecție la frontieră sau a altor puncte de control;

(d) alte măsuri pertinente cu caracter temporar, necesare în vederea limitării riscului respectiv până la remedierea perturbării sistemului de control.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 145 alineatul (2).

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) se adoptă numai în cazul în care statul membru în cauză nu a remediat situația la solicitarea și în termenul stabilit de către Comisie.

(3) În cazul existenței unor motive imperative de urgență, justificate corespunzător, care privesc sănătatea umană și a animalelor, iar în ceea ce privește OMG și produsele de protecție a plantelor, și protecția mediului, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată, în conformitate cu procedura menționată la articolul 145 alineatul (3).

TITLUL VIII

DISPOZIȚII COMUNE

CAPITOLUL I

Dispoziții procedurale

Articolul 142

Modificarea anexelor și a trimiterilor la standardele europene

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește modificarea anexelor II și III, pentru a lua în considerare modificările normelor menționate la articolul 1 alineatul (2), progresul tehnic și evoluțiile științifice.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru modificarea prezentului regulament în ceea ce privește trimiterile la standardele europene menționate la articolul 29 litera (b) punctul (iv), la articolul 37 alineatul (4) litera (e) și la articolul 93 alineatul (3) litera (a), în cazul în care CEN modifică standardele respective.

Articolul 143

Protecția datelor

(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE atunci când prelucrează date cu caracter personal pe teritoriul lor în temeiul prezentului regulament.

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de Comisie în temeiul prezentului regulament.

Articolul 144

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 18 alineatul (7), la articolul 21 alineatul (8), la articolul 41, la articolul 45 alineatul (4), la articolul 47 alineatul (3), la articolul 48, la articolul 50 alineatul (4), la articolul 51, la articolul 53 alineatul (1), la articolul 62 alineatul (3), la articolul 64 alineatele (2) și (5), la articolul 77 alineatele (1) și (2), la articolul 99 alineatul (2), la articolul 100 alineatul (6), la articolul 101 alineatul (2), la articolul 126 alineatul (1), la articolul 142 alineatele (1) și (2), la articolul 149 alineatul (2), la articolul 150 alineatul (3), la articolul 154 alineatul (3), la articolul 155 alineatul (3) și la articolul 165 alineatul (3) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 18 alineatul (7), la articolul 21 alineatul (8), la articolul 41, la articolul 45 alineatul (4), la articolul 47 alineatul (3), la articolul 48, la articolul 50 alineatul (4), la articolul 51, la articolul 53 alineatul (1), la articolul 62 alineatul (3), la articolul 64 alineatele (2) și (5), la articolul 77 alineatele (1) și (2), la articolul 99 alineatul (2), la articolul 100 alineatul (6), la articolul 101 alineatul (2), la articolul 126 alineatul (1), la articolul 142 alineatele (1) și (2), la articolul 149 alineatul (2), la articolul 150 alineatul (3), la articolul 154 alineatul (3), la articolul 155 alineatul (3) și la articolul 165 alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunuia dintre actele delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 18 alineatul (7), al articolului 21 alineatul (8), al articolului 41, al articolului 45 alineatul (4), al articolului 47 alineatul (3), al articolului 48, al articolului 50 alineatul (4), al articolului 51, al articolului 53 alineatul (1), al articolului 62 alineatul (3), al articolului 64 alineatele (2) și (5), al articolului 77 alineatele (1) și (2), al articolului 99 alineatul (2), al articolului 100 alineatul (6), al articolului 101 alineatul (2), al articolului 126 alineatul (1), al articolului 142 alineatele (1) și (2), al articolului 149 alineatul (2), al articolului 150 alineatul (3), al articolului 154 alineatul (3), al articolului 155 alineatul (3) și al articolului 165 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat vreo obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se amână cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 145

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, cu excepția articolului 25 și a articolului 26 din prezentul regulament pentru care Comisia este asistată, respectiv, de comitetele instituite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Aceste comitete reprezintă comitete în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 146

Abrogări

(1) Regulamentele (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, Directivele 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE și Decizia 92/438/CEE se abrogă de la 14 decembrie 2019.

(2) Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelele de corespondență din anexa V.

Articolul 147

Relația cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004

Desemnarea fiecărui laborator de referință al Uniunii Europene prevăzută la anexa VII din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 rămâne în vigoare până la desemnarea unui laborator de referință al Uniunii Europene în același domeniu, în conformitate cu articolul 93 din prezentul regulament.

Articolul 148

Relația cu Regulamentele (CE) nr. 852/2004 și (CE) nr. 853/2004 în ceea ce privește autorizarea unităților din sectorul alimentar

(1) Autoritățile competente stabilesc procedurile care trebuie respectate de operatorii din sectorul alimentar la depunerea cererilor de autorizare a unităților acestora în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 852/2004 și (CE) nr. 853/2004.

(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator din sectorul alimentar, autoritatea competentă efectuează o vizită la fața locului.

(3) Autoritatea competentă autorizează o unitate pentru activitățile în cauză numai dacă operatorul din sectorul alimentar a demonstrat conformitatea cu cerințele relevante din legislația privind alimentele.

(4) Autoritatea competentă poate acorda o autorizare condiționată în cazul în care este evident că unitatea îndeplinește toate cerințele referitoare la infrastructură și echipamente. Aceasta acordă o aprobare definitivă numai în cazul în care, în urma unui nou control oficial efectuat în termen de trei luni de la acordarea autorizării condiționate, rezultă că unitatea îndeplinește celelalte cerințe relevante din legislația privind alimentele. În cazul în care s-a înregistrat un progres evident, dar unitatea nu îndeplinește încă toate cerințele relevante, autoritatea competentă poate prelungi autorizarea condiționată. Cu toate acestea, autorizarea condiționată nu depășește un total de șase luni, cu excepția cazului vaselor fabrică și vaselor congelator sub pavilionul unui stat membru, pentru care autorizarea condiționată nu depășește un total de 12 luni.

(5) Autoritatea competentă analizează autorizarea unităților când desfășoară controale oficiale.

Articolul 149

Dispoziții tranzitorii privind abrogarea Directivelor 91/496/CEE și 97/78/CE

(1) Dispozițiile relevante ale Directivelor 91/496/CEE și 97/78/CE care reglementează aspectele menționate la articolul 47 alineatul (2), la articolul 48, la articolul 51 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), la articolul 53 alineatul (1) litera (a), la articolul 54 alineatele (1) și (3) și la articolul 58 litera (a) din prezentul regulament se aplică în continuare, în locul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament, până la 14 decembrie 2022 sau până la o dată anterioară care urmează să fie stabilită în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru a modifica prezentul regulament în ceea ce privește data prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol. Această dată reprezintă data de aplicare a normelor corespunzătoare care urmează să fie stabilite în conformitate cu actele delegate sau de punere în aplicare prevăzute la articolul 47 alineatul (2), la articolul 48, la articolul 51 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), la articolul 53 alineatul (1) litera (a), la articolul 54 alineatele (1) și (3) și la articolul 58 litera (a).

Articolul 150

Dispoziții tranzitorii privind abrogarea Directivei 96/23/CE

(1) Autoritățile competente continuă să efectueze controalele oficiale necesare în vederea detectării prezenței substanțelor și a grupurilor de reziduuri menționate în lista din anexa I la Directiva 96/23/CE, în conformitate cu anexele II, III și IV la directiva respectivă, în locul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament, până la 14 decembrie 2022 sau până la o dată anterioară care urmează să fie stabilită în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(2) Articolul 29 alineatele (1) și (2) din Directiva 96/23/CE se aplică în continuare, în locul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament, până la 14 decembrie 2022 sau până la o dată anterioară care urmează să fie stabilită în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru a modifica prezentul regulament în ceea ce privește data prevăzută la alineatele (1) și (2) din prezentul articol. Data respectivă reprezintă data de aplicare a normelor corespunzătoare care urmează să fie stabilite în temeiul actelor delegate sau de punere în aplicare prevăzute la articolele 19 și 112.

Articolul 151

Modificarea Directivei 98/58/CE

Directiva 98/58/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «autorități competente» înseamnă autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (*) (**)

(**) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …)."

2. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(*) Numărul regulamentului

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre prezintă Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport anual privind anul precedent cu privire la inspecțiile efectuate de către autoritatea competentă în vederea verificării conformității cu cerințele prezentei directive. Raportul este însoțit de o analiză a celor mai grave constatări de neconformitate și de un plan național de acțiune menit să prevină sau să reducă apariția acestora în anii următori. Comisia prezintă statelor membre rezumate ale acestor rapoarte.";

(c) la alineatul (3), litera (a) se elimină.

3. Articolul 7 se elimină.

Articolul 152

Modificarea Directivei 1999/74/CE

Directiva 1999/74/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre prezintă Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport anual privind anul precedent cu privire la inspecțiile efectuate de către autoritatea competentă în vederea verificării conformității cu cerințele prezentei directive. Raportul este însoțit de o analiză a celor mai grave constatări de neconformitate și de un plan național de acțiune menit să prevină sau să reducă apariția acestora în anii următori. Comisia prezintă statelor membre rezumate ale acestor rapoarte.";

(c) la alineatul (3), litera (a) se elimină.

2. Articolul 9 se elimină.

Articolul 153

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 999/2001

Regulamentul (CE) nr. 999/2001 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 19 și 21 se elimină.

2. În anexa X, capitolele A și B se elimină.

Articolul 154

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1/2005 și dispoziții tranzitorii conexe

(1) Regulamentul (CE) nr. 1/2005 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) «punct de control la frontieră» înseamnă un post de control astfel cum este definit la articolul 3 punctul 38 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (*) (**);

(**) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …).";

(*) Numărul regulamentului

(b) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) «autoritatea competentă» înseamnă autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… (*);";

(c) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) «punct de ieșire» înseamnă un post de inspecție astfel cum este definit la articolul 3 punctul 39 din Regulamentul (UE) …/… (*);";

(d) litera (p) se înlocuiește cu următorul text:

„(p) «medic veterinar oficial» înseamnă un medic veterinar oficial astfel cum este definit la articolul 3 punctul 32 din Regulamentul (UE) …/… (*);".

2. Articolele 14, 15, 16 și 21, articolul 22 alineatul (2) și articolele 23, 24 și 26 se elimină.

3. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre prezintă Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport anual privind anul precedent cu privire la inspecțiile efectuate de către autoritatea competentă în vederea verificării conformității cu dispozițiile prezentului regulament. Raportul este însoțit de o analiză a deficiențelor majore detectate și de un plan de acțiune privind remedierea lor."

4. Articolul 28 se elimină.

(2) Articolele 14, 15, 16 și 21, articolul 22 alineatul (2) și articolele 23, 24 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 1/20015 se aplică în continuare în locul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament până la 14 decembrie 2022 sau până la o dată anterioară care urmează să fie stabilită în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru modificarea prezentului regulament în ceea ce privește data prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol. Data respectivă reprezintă data de aplicare a normelor corespunzătoare care urmează să fie stabilite în temeiul actelor delegate sau de punere în aplicare prevăzute la articolul 21.

Articolul 155

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 396/2005 și dispoziții tranzitorii conexe

(1) Articolele 26 și 27, articolul 28 alineatele (1) și (2) și articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 396/2005 se elimină.

(2) Articolul 26, articolul 27 alineatul (1) și articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 396/2005 se aplică în continuare, în locul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament până la 14 decembrie 2022 sau până la o dată anterioară care urmează să fie stabilită în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru modificarea prezentului regulament în ceea ce privește data prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol. Data respectivă reprezintă data de aplicare a normelor corespunzătoare care urmează să fie stabilite în temeiul actelor delegate sau de punere în aplicare prevăzute la articolul 19.

Articolul 156

Modificarea Directivei 2007/43/CE

Directiva 2007/43/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) «autoritatea competentă» înseamnă autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (**) (***);

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].
(**) Numărul regulamentului.

(d) „medic veterinar oficial" înseamnă un medic veterinar oficial astfel cum este definit la articolul 3 punctul 32 din Regulamentul (UE) …/… (*);

(***) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …)."

2. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre prezintă Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport anual privind anul precedent cu privire la inspecțiile efectuate de către autoritatea competentă în vederea verificării conformității cu cerințele prezentei directive. Raportul este însoțit de o analiză a celor mai grave constatări de neconformitate și de un plan național de acțiune menit să prevină sau să reducă apariția acestora în anii următori. Comisia prezintă statelor membre rezumate ale acestor rapoarte."

Articolul 157

Modificarea Directivei 2008/119/CE

Directiva 2008/119/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «autorități competente» înseamnă autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (**) (***);

(***) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …)."

2. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre prezintă Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport anual privind anul precedent cu privire la inspecțiile efectuate de către autoritatea competentă în vederea verificării conformității cu cerințele prezentei directive. Raportul este însoțit de o analiză a celor mai grave constatări de neconformitate și de un plan național de acțiune menit să prevină sau să reducă apariția acestora în anii următori. Comisia prezintă statelor membre rezumate ale acestor rapoarte."

3. Articolul 9 se elimină.

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].
(**) Numărul regulamentului

Articolul 158

Modificarea Directivei 2008/120/CE

Directiva 2008/120/CE se modifică după cum urmează:

1. la articolul 2, punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„10. «autorități competente» înseamnă autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (*) (**);

(**) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …)."

2. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre prezintă Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport anual privind anul precedent cu privire la inspecțiile efectuate de către autoritatea competentă în vederea verificării conformității cu cerințele prezentei directive. Raportul este însoțit de o analiză a celor mai grave constatări de neconformitate și de un plan național de acțiune menit să prevină sau să reducă apariția acestora în anii următori. Comisia prezintă statelor membre rezumate ale acestor rapoarte."

3. Articolul 10 se elimină.

Articolul 159

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1099/2009

Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, litera (q) se înlocuiește cu următorul text:

„(q) «autorități competente» înseamnă autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (*) (***);

(***) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …)."

2. Articolul 22 se elimină.

(*) Numărul regulamentului

Articolul 160

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1069/2009

Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

   (a) punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

   „10. «autorități competente» înseamnă autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (*) (**);

   (**) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …).";

   (b) punctul 15 se înlocuiește cu următorul text:

   „15. «tranzit» înseamnă tranzitul astfel cum este definit la articolul 3 punctul 44 din Regulamentul (UE) …/… (***)".

2. Articolele 45, 49 și 50 se elimină.

Articolul 161

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1107/2009

Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 68 se modifică după cum urmează:

   (a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

   „Statele membre prezintă Comisiei în fiecare an, până la 31 august, un raport pentru anul anterior, referitor la obiectul și rezultatele controalelor oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu prezentul regulament.";

   (b) al doilea și al treilea paragraf se elimină.

2. La articolul 78 alineatul (1), litera (n) se elimină.

Articolul 162

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1151/2012

Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 se modifică după cum urmează:

1. articolul 36 se modifică după cum urmează:

   (a) titlul se înlocuiește cu următorul text: „Conținutul controalelor oficiale";

   (b) alineatele (1) și (2) se elimină;

(*) Numărul regulamentului
(***) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].

(c) la alineatul (3), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) controalele oficiale efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (*) (**) privesc:

(**) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …)."

2. Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În ceea ce privește denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate care desemnează produse originare din Uniune, verificarea conformității cu specificațiile produselor înainte de introducerea produsului pe piață este efectuată de:

(a) autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) …/… (***); sau

(b) organismele delegate astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 5 din Regulamentul (UE) …/… (***).";

(b) la alineatul (3), primul paragraf se elimină;

(c) la alineatul (4), cuvintele „alineatele (1) și (2)" se înlocuiesc cu cuvintele: „alineatul (2)".

3. Articolul 38 se elimină.

4. Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Organismele delegate care efectuează controale în țări terțe

Organismele delegate care efectuează controale în țările terțe menționate la alineatul (2) litera (b) sau la articolul 37 sunt acreditate conform standardului armonizat relevant pentru «Evaluarea conformității – Cerințe pentru organisme care certifică produse, procedee și servicii». Aceste organisme delegate pot fi acreditate de către un organism național de acreditare din cadrul Uniunii, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008, sau de către un organism de acreditare din afara Uniunii care a semnat un acord multilateral de recunoaștere sub auspiciile Forumului internațional de acreditare."

Articolul 163

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 652/2014

Regulamentul (UE) nr. 652/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 30, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a acoperi costurile suportate prin aplicarea programelor de activitate aprobate de către Comisie, se pot acorda granturi pentru:

(a) laboratoarele de referință ale Uniunii Europene menționate la articolul 93 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (*) (****) și laboratoarele de referință ale Uniunii Europene menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului (*****);

(*) Numărul regulamentului.
(***) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].

(b) centrele de referință ale Uniunii Europene pentru bunăstarea animalelor prevăzute la articolul 95 din Regulamentul (UE) …/… (*);

(c) centrele de referință ale Uniunii Europene pentru autenticitatea și integritatea lanțului agroalimentar, prevăzute la articolul 97 din Regulamentul (UE) …/… (*).

(****) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …).

(*****) Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind condițiile zootehnice și genealogice aplicabile ameliorării animalelor de reproducție de rasă pură, a porcilor de reproducție hibrizi și a materialului germinativ provenit de la acestea, comerțului cu acestea și introducerii lor în Uniune și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 652/2014 și a Directivelor 89/608/CEE și 90/425/CEE ale Consiliului, precum și de abrogare a anumitor acte în sectorul ameliorării animalelor («Regulamentul privind ameliorarea animalelor») (JO L 171, 29.6.2016, p. 66)."

2. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 30a*

Acreditarea laboratoarelor naționale de referință pentru sănătatea plantelor

(1) Se pot acorda granturi laboratoarelor naționale de referință menționate la articolul 100 din Regulamentul (UE) …/… (*) pentru acoperirea costurilor suportate în vederea acreditării conform standardului EN ISO/IEC 17025 privind «Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de testare și calibrare» pentru utilizarea metodelor de analizare, testare și diagnosticare de laborator destinate verificării respectării normelor privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor.

(2) Pentru fiecare laborator de referință al Uniunii Europene pentru sănătatea plantelor se pot acorda granturi unui singur laborator național de referință din fiecare stat membru, timp de maximum trei ani de la desemnarea respectivului laborator de referință al Uniunii Europene."

Articolul 164

Modificarea Regulamentului (UE) 2016/429 și dispoziții tranzitorii conexe

(1) Regulamentul (UE) 2016/429 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 33 se înlocuiește cu următorul text:

„33. «control oficial» înseamnă orice formă de control efectuat în conformitate cu Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (**) (***);

(***) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …).";

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].
(**) Numărul regulamentului

(b) punctul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„51. «Traces» înseamnă o componentă de sistem integrată în IMSOC astfel cum este prevăzut la articolele 131-136 din Regulamentul (UE) …/… (*);";

(c) punctul 53 se înlocuiește cu următorul text:

„53. «medic veterinar oficial» înseamnă un medic veterinar oficial, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 32 din Regulamentul (UE) …/…. (*);";

(d) punctul 55 se înlocuiește cu următorul text:

„55. «autoritate competentă» înseamnă autoritatea veterinară centrală a unui stat membru responsabilă de organizarea de controale oficiale și orice alte activități oficiale, în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul (UE) …/… (*), sau orice altă autoritate căreia i-a fost delegată responsabilitatea respectivă;".

2. La articolul 229, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Operatorii responsabili pentru transportul în cauză prezintă transporturile de animale, materiale germinative și produse de origine animală provenind din țări sau teritorii terțe în vederea controlului oficial astfel cum se prevede la articolul 47 din Regulamentul (UE) …/… (*)."

3. Articolul 281 se elimină.

(2) Următoarele dispoziții se aplică în continuare în ceea ce privește aspectele reglementate prin Regulamentul (UE) 2016/429, până la data aplicării respectivului regulament:

(a) articolul 9 din Directiva 89/662/CEE;

(b) articolul 10 din Directiva 90/425/CEE;

(c) articolul 18 alineatele (1), (3), (4), (5), (6), (7) și (8) din Directiva 91/496/CEE;

(d) articolul 22 alineatele (1), (3), (4), (5), (6) și (7) din Directiva 97/78/CE.

(3) Având în vedere articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/429 și în pofida datei de aplicare prevăzute în regulamentul respectiv, în sensul articolului 31 alineatul (2) din prezentul regulament, condiția pentru aplicarea acestuia se consideră a fi îndeplinită de la 14 decembrie 2019.

Articolul 165

Modificarea Regulamentului (UE) 2016/2031 și dispoziții tranzitorii conexe

(1) Regulamentul (UE) 2016/2031 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 2, punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. «autoritate competentă» înseamnă o autoritate competentă, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului (**) (***);

(***) Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004, a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 92/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L …)."

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].
(**) Numărul regulamentului

2. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 10*

Confirmarea oficială de către autoritățile competente a prezenței unui organism dăunător de carantină pentru Uniune

Dacă o autoritate competentă are suspiciuni sau a primit dovezi cu privire la prezența unui organism dăunător de carantină pentru Uniune sau a unui organism dăunător care face obiectul măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1), într-o parte din teritoriul statului membru respectiv unde prezența organismului dăunător respectiv nu a fost cunoscută până atunci, sau într-un transport de plante, produse vegetale sau alte obiecte introduse, destinate să fie introduse sau deplasate în interiorul teritoriului Uniunii, autoritatea competentă ia imediat măsurile necesare pentru a confirma pe baza unui diagnostic al unui laborator oficial («confirmarea oficială»), astfel cum se menționează la articolul 37 din Regulamentul (UE) …/… (*) dacă organismul dăunător este sau nu prezent.

În așteptarea confirmării oficiale a prezenței respectivului organism dăunător, statele membre în cauză iau, dacă este cazul, măsuri fitosanitare pentru a elimina riscul de răspândire a acestui organism dăunător.

Suspiciunile sau dovezile menționate la primul paragraf din prezentul articol se pot baza pe informațiile primite în conformitate cu articolele 14 și 15 sau pe orice altă sursă."

3. La articolul 11, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Notificările prevăzute la primul paragraf se transmit de către autoritatea unică a statului membru în cauză, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) …/… (*), prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103."

4. La articolul 25 alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Rolul și responsabilitățile care revin organismelor implicate în execuția planului, în cazul unei prezențe confirmate sau al unei suspiciuni a prezenței organismului dăunător prioritar în cauză, precum și ierarhia și procedurile pentru coordonarea acțiunilor întreprinse de către autoritățile competente, de către alte autorități publice, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) …/… (*), de către organismele delegate sau de către persoanele fizice implicate, astfel cum se menționează la articolul 28 alineatul (1) din respectivul regulament, de către laboratoarele și operatorii profesioniști, inclusiv coordonarea cu statele membre vecine și țările terțe vecine, dacă este cazul;".

5. La articolul 41, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect a fost introdus sau deplasat pe teritoriul Uniunii, cu încălcarea alineatului (1) din prezentul articol, statele membre adoptă măsurile necesare, astfel cum se menționează la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) …/… (*) și notifică acest lucru Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.

După caz, notificarea respectivă se transmite, de asemenea, țării terțe din care au fost introduse plantele, produsele vegetale sau alte obiecte pe teritoriul Uniunii."

6. La articolul 44, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dacă este cazul, Comisia desfășoară investigații în țara terță în cauză, în conformitate cu articolul 120 din Regulamentul (UE) …/… (*), pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) din prezentul articol."

7. La articolul 49 alineatul (6), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre informează Comisia și celelalte state membre, prin sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103 din prezentul regulament, atunci când introducerea unei plante, a unui produs vegetal sau a unui alt obiect pe teritoriul Uniunii a fost refuzată, sau deplasarea sa în interiorul teritoriului Uniunii a fost interzisă, deoarece statul membru în cauză a considerat că nu a fost nerespectată interdicția menționată la alineatul (2) al doilea paragraf litera (c) din prezentul articol. După caz, notificarea respectivă include măsurile luate de respectivul stat membru cu privire la plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză, în conformitate cu articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) …/… (*)."

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].

8. La articolul 76, alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) În cazul unei țări terțe care nu este parte contractantă la CIPP, autoritatea competentă acceptă numai certificatele fitosanitare eliberate de autoritățile care sunt competente în conformitate cu normele naționale ale țării terțe respective și notificate Comisiei. Comisia informează statele membre și operatorii, prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103, în conformitate cu articolul 132 litera (a) din Regulamentul (UE) …/… (*), cu privire la notificările primite.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 105, pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește condițiile de acceptare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, pentru a asigura fiabilitatea certificatelor respective.

(5) Certificatele fitosanitare electronice sunt acceptate doar dacă sunt furnizate prin sau în cadrul unui schimb electronic cu sistemul computerizat integrat menționat la articolul 131 alineatul (1) din Regulamentul (UE) …/… (*)."

9. La articolul 77 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care un certificat fitosanitar a fost eliberat în conformitate cu articolul 71 alineatele (1), (2) și (3) și autoritatea competentă în cauză concluzionează că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 76, aceasta anulează certificatul fitosanitar și se asigură că acesta nu mai însoțește respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte vizate. În acest caz, în ceea ce privește plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză, autoritatea competentă ia una din măsurile prevăzute la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) …/… (*)."

10. La articolul 91 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Operatorii autorizați care pun în aplicare un plan aprobat de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare pot face obiectul unor inspecții cu frecvență redusă, astfel cum se menționează la articolul 22 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) …/… (*)."

11. La articolul 94 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 87 din prezentul regulament, dacă o plantă, un produs vegetal sau alt obiect, introdus în teritoriul Uniunii dintr-o țară terță, necesită un pașaport fitosanitar pentru circulația în interiorul teritoriului Uniunii în temeiul articolului 79 alineatul (1) și al articolului 80 alineatul (1) din prezentul regulament, un astfel de pașaport se emite în cazul în care controalele în temeiul articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) …/… (*) privind introducerea acestora au fost finalizate în mod satisfăcător și au condus la concluzia că planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză îndeplinește cerințele de fond pentru eliberarea unui pașaport fitosanitar în conformitate cu articolul 85 din prezentul regulament și, dacă este cazul, cu articolul 86 din prezentul regulament."

12. La articolul 100, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Certificatele fitosanitare electronice pentru export sunt furnizate prin sau în cadrul unui schimb electronic cu IMSOC."

13. La articolul 101, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Certificatele fitosanitare electronice pentru reexport sunt furnizate prin sau în cadrul unui schimb electronic cu IMSOC."

14. La articolul 102, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Certificatul de preexport însoțește plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză în timpul circulației pe teritoriul Uniunii, cu excepția cazului în care informațiile conținute în acesta sunt schimbate între statele membre în cauză prin sau în cadrul unui schimb electronic cu IMSOC."

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].

15. Articolul 103 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 103*

Instituirea unui sistem electronic pentru transmiterea de notificări

Comisia instituie un sistem electronic pentru transmiterea de notificări de către statele membre.

Acest sistem este conectat și compatibil cu IMSOC."

16. La articolul 109, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva 2000/29/CE se abrogă, fără a se aduce atingere articolului 165 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (UE) …/… (*)."

(2) Articolele relevante din Directiva 2000/29/CE continuă să se aplice în ceea ce privește aspectele reglementate de articolul 47 alineatul (2), articolul 48, articolul 51 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), articolul 53 alineatul (1) litera (a), articolul 54 alineatele (1) și (3) și articolul 58 litera (a) din prezentul regulament în locul dispozițiilor acestora din urmă, până la 14 decembrie 2022 sau până la o dată anterioară, situată după data aplicării prezentului regulament, care urmează să fie stabilită în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 144, pentru a modifica prezentul regulament în ceea ce privește data prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Fără a se aduce atingere alineatelor (2) și (3) din prezentul articol și datei de aplicare prevăzute la articolul 167 alineatul (1), Comisia adoptă actele delegate menționate la articolul 53 alineatul (1) literele (a) și (e), în ceea ce privește bunurile menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (c), cu cel puțin 12 luni înainte de data punerii în aplicare a acestora.

Articolul 166

Măsuri tranzitorii pentru adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare

Fără a se aduce atingere datelor de aplicare prevăzute la articolul 167, precum și dispozițiilor tranzitorii prevăzute în prezentul capitol, se deleagă Comisiei competența de a adopta acte delegate și de punere în aplicare prevăzute în prezentul regulament începând de la … [data intrării în vigoare menționată la articolul 167 alineatul (1)]. Astfel de acte se aplică de la data aplicării prevăzută în conformitate cu articolul 167, fără a se aduce atingere dispozițiilor tranzitorii prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 167

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatele (2)-(4), regulamentul se aplică de la 14 decembrie 2019.

(2) În domeniul reglementat de normele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g), articolul 34 alineatele (1), (2) și (3), articolul 37 alineatul (4) litera (e) și articolul 37 alineatul (5) se aplică de la … [*data intrării în vigoare a prezentului regulament + 5 ani*].

(3) Articolele 92-101 din prezentul regulament se aplică de la … [*data intrării în vigoare a prezentului regulament + 1 an*], în locul articolelor 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, care sunt abrogate prin prezentul regulament.

(4) Articolul 163 se aplică de la … [*data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

(*) Numărul regulamentului conținut în documentul ST 10755/16 (2013/0140(COD)].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …,

Pentru Consiliu	*Pentru Parlamentul European*
Președintele	*Președintele*

ANEXA I

TERITORIILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3 PUNCTUL 40, EXCEPTÂND APLICAREA ARTICOLULUI 1 ALINEATUL (2) LITERA (G)

1. Teritoriul Regatului Belgiei
2. Teritoriul Republicii Bulgaria
3. Teritoriul Republicii Cehe
4. Teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția Insulelor Feroe și a Groenlandei
5. Teritoriul Republicii Federale Germania
6. Teritoriul Republicii Estonia
7. Teritoriul Irlandei
8. Teritoriul Republicii Elene
9. Teritoriul Regatului Spaniei, cu excepția Ceuta și Melilla
10. Teritoriul Republicii Franceze
11. Teritoriul Republicii Croația
12. Teritoriul Republicii Italiene
13. Teritoriul Republicii Cipru
14. Teritoriul Republicii Letonia
15. Teritoriul Republicii Lituania
16. Teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului
17. Teritoriul Ungariei
18. Teritoriul Republicii Malta
19. Teritoriul din Europa al Regatului Țărilor de Jos
20. Teritoriul Republicii Austria
21. Teritoriul Republicii Polone
22. Teritoriul Republicii Portugheze
23. Teritoriul României
24. Teritoriul Republicii Slovenia
25. Teritoriul Republicii Slovace
26. Teritoriul Republicii Finlanda
27. Teritoriul Regatului Suediei
28. Teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

ANEXA II

FORMAREA PERSONALULUI DIN CADRUL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

CAPITOLUL I

Obiectul programelor de formare a personalului care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale

1. Diferite metode și tehnici de control, precum inspecția, verificarea, screening-ul, screening-ul țintit, eșantionarea, precum și analizarea, testarea și diagnosticarea de laborator

2. Proceduri de control

3. Normele menționate la articolul 1 alineatul (2)

4. Evaluarea nerespectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2)

5. Pericole în producția, prelucrarea și distribuția animalelor și a bunurilor

6. Diferitele etape de producție, prelucrare și distribuție, precum și posibilele riscuri pentru sănătatea umană și, după caz, pentru sănătatea animalelor și a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, pentru mediu

7. Evaluarea aplicării procedurilor HACCP și a bunelor practici agricole

8. Sisteme de gestionare, precum programele de asigurare a calității administrate de către operatori și evaluarea acestora în măsura în care sunt relevante pentru cerințele stabilite prin normele menționate la articolul 1 alineatul (2)

9. Sisteme de certificare oficială

10. Proceduri de intervenție în situații de urgență, inclusiv comunicarea dintre statele membre și Comisie

11. Procedurile juridice și implicațiile controalelor oficiale

12. Examinarea evidențelor scrise, a materialelor documentare și a altor înregistrări, inclusiv a celor referitoare la testele comparative între laboratoare, la acreditare și la evaluarea riscurilor, care ar putea fi relevante în vederea evaluării respectării normelor menționate la articolul 1 alineatul (2); pot fi incluse aspecte financiare și comerciale

13. Procedurile de control și cerințele aplicabile la intrarea în Uniune a animalelor și a bunurilor care provin din țări terțe

14. Orice alt domeniu necesar pentru a asigura efectuarea controalelor oficiale în conformitate cu prezentul regulament

CAPITOLUL II

Domenii tematice ale procedurilor de control

1. Modul de organizare a autorităților competente și relația dintre autoritățile competente centrale și autoritățile cărora le-au fost conferite atribuții de efectuare a controalelor oficiale sau a altor activități oficiale

2. Relația dintre autoritățile competente și organismele delegate sau persoanele fizice cărora le-au fost delegate atribuții referitoare la controalele oficiale sau la alte activități oficiale

3. Declarație privind obiectivele care trebuie îndeplinite

4. Atribuțiile, responsabilitățile și sarcinile personalului

5. Proceduri de eșantionare, metode și tehnici de control, inclusiv analize, teste și diagnosticări de laborator, interpretarea rezultatelor și deciziile subsecvente

6. Programe de screening și de screening țintit

7. Asistență reciprocă în cazul în care controalele oficiale necesită aplicarea de măsuri de către mai multe state membre

8. Acțiuni care trebuie întreprinse ca urmare a controalelor oficiale
9. Cooperarea cu alte servicii și departamente care pot avea responsabilități relevante sau cu operatorii
10. Verificarea adecvației metodelor de eșantionare și a analizelor, testelor și diagnosticărilor de laborator
11. Orice alte activități sau informații necesare pentru o desfășurare eficientă a controalelor oficiale

ANEXA III

CARACTERIZAREA METODELOR DE ANALIZĂ

1. Metodele de analiză și rezultatele măsurătorilor ar trebui să fie caracterizate prin următoarele criterii:

   (a) acurateț̦e (fidelitate și precizie);

   (b) aplicabilitate (matrice și interval de concentrare);

   (c) limită de detecț̦ie;

   (d) limită de cuantificare:

   (e) precizie;

   (f) repetabilitate;

   (g) reproductibilitate;

   (h) recuperare;

   (i) selectivitate;

   (j) sensibilitate;

   (k) linearitate;

   (l) incertitudine de măsurare;

   (m) alte criterii care pot fi selectate, după caz.

2. Valorile de precizie menț̦ionate la punctul 1 litera (e) se obț̦in fie în urma unui test interlaboratoare realizat în conformitate cu un protocol privind testele interlaboratoare recunoscut la nivel internațional [de exemplu, ISO 5725 „Acurateț̦ea (fidelitatea și precizia) metodelor de măsurare și a rezultatelor"], fie în baza unor teste de respectare a anumitor criterii, în cazul în care s-au stabilit criterii de performanț̦ă pentru metodele de analiză. Valorile repetabilităț̦ii și reproductibilităț̦ii se exprimă într-o formă recunoscută la nivel internațional [de exemplu, intervale de încredere de 95 %, astfel cum sunt definite în ISO 5725 „Acurateț̦ea (fidelitatea și precizia) metodelor de măsurare și a rezultatelor"]. Rezultatele testului interlaboratoare se publică sau se pun la dispoziț̦ie în mod gratuit.

3. Metodele de analiză care se aplică în mod uniform mai multor grupuri de produse ar trebui să aibă prioritate față de metodele care se aplică numai unor produse individuale.

4. În cazurile în care metodele de analiză pot fi validate numai în cadrul unui singur laborator, respectivele metode ar trebui să fie validate în conformitate cu protocoale ș̦tiinț̦ifice sau orientări recunoscute la nivel internațional sau, în cazul în care s-au stabilit criterii de performanț̦ă pentru metodele de analiză, în baza unor teste privind respectarea criteriilor.

5. Metodele de analiză adoptate în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie redactate în formatul standard recomandat în ISO pentru metodele de analiză.

ANEXA IV

CAPITOLUL I

Taxe sau redevențe pentru controalele oficiale efectuate asupra transporturilor de animale și bunuri care intră în Uniune

I. TRANSPORTURI DE ANIMALE VII

(a) Bovine, ecvidee, porci, oi, capre, păsări, iepuri și vânat mic cu pene sau vânat de pământ, mistreț și rumegătoare:

— 55 EUR pe transport până la 6 tone; și

— 9 EUR pe tonă, peste 6 tone și până la 46 de tone; sau

— 420 EUR pe transport, peste 46 de tone.

(b) Animalele din alte specii:

— 55 EUR pe transport, până la 46 de tone; sau

— 420 EUR pe transport, peste 46 de tone.

II. TRANSPORTURI DE CARNE

— 55 EUR pe transport, până la 6 tone; și

— 9 EUR pe tonă, peste 6 tone și până la 46 de tone; sau

— 420 EUR pe transport, peste 46 de tone.

III. TRANSPORTURI DE PRODUSE PESCĂREȘTI

(a) Produse pescărești, nu în vrac:

(i) 55 EUR pe transport până la 6 tone; și

(ii) 9 EUR pe tonă, peste 6 tone și până la 46 de tone; sau

(iii) 420 EUR pe transport, peste 46 de tone.

(b) Produse pescărești, transportate în vrac, plasate în ambalaj:

(i) 600 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse pescărești de până la 500 de tone;

(ii) 1 200 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse pescărești peste 500 și până la 1 000 de tone;

(iii) 2 400 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse pescărești peste 1 000 și până la 2 000 de tone;

(iv) 3 600 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse pescărești de peste 2 000 de tone.

IV. TRANSPORTURI DE PRODUSE DIN CARNE, CARNE DE PASĂRE, CARNE DE VÂNAT, CARNE DE IEPURE SAU CARNE DE VÂNAT DE CRESCĂTORIE

(a) 55 EUR pe transport până la 6 tone; și

(b) 9 EUR pe tonă, până la 46 de tone; sau

(c) 420 EUR pe transport, peste 46 de tone.

V. TRANSPORTURI DE ALTE PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ DIFERITE DE PRODUSELE DIN CARNE DESTINATE CONSUMULUI UMAN

(a) Alte produse de origine animală destinate consumului uman, nu în vrac;

(i) 55 EUR pe transport până la 6 tone; și

(ii) 9 EUR pe tonă, peste 6 tone și până la 46 de tone; sau

(iii) 420 EUR pe transport, peste 46 de tone.

(b) Alte produse de origine animală destinate consumului uman, transportate în vrac, plasate în ambalaj;

(i) 600 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de până la 500 de tone;

(ii) 1 200 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de peste 500 și până la 1 000 de tone;

(iii) 2 400 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de peste 1 000 și până la 2 000 de tone;

(iv) 3 600 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de peste 2 000 de tone.

VI. TRANSPORTURI DE SUBPRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ ȘI DE FURAJE DE ORIGINE ANIMALĂ

(a) Transport de subproduse de origine animală și de furaje de origine animală care nu sunt transportate în vrac:

(i) 55 EUR pe transport până la 6 tone; și

(ii) 9 EUR pe tonă, peste 6 tone și până la 46 de tone; sau

(iii) 420 EUR pe transport, peste 46 de tone.

(b) Subproduse de origine animală și furaje de origine animală, transportate în vrac, plasate în ambalaj:

(i) 600 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de până la 500 de tone;

(ii) 1 200 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de peste 500 și până la 1 000 de tone;

(iii) 2 400 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de peste 100 și până la 2 000 de tone;

(iv) 3 600 EUR pe navă, cu o încărcătură de produse de peste 2 000 de tone.

VII. TRANSPORTURI DE ANIMALE ȘI BUNURI PROVENIND DIN ȚĂRI TERȚE, CARE TRANZITEAZĂ SAU CARE SUNT TRANSBORDATE

30 EUR pe transport, la care se adaugă 20 EUR pentru fiecare sfert de oră pentru fiecare membru al personalului care participă la controale.

VIII. TRANSPORTURI DE PLANTE, PRODUSE VEGETALE ȘI ALTE PRODUSE, OBIECTE ȘI MATERIALE CARE AR PUTEA PURTA SAU RĂSPÂNDI ORGANISME DĂUNĂTOARE PLANTELOR

(a) Pentru controalele documentare: 7 EUR pe transport

(b) Pentru controalele de identitate:

(i) 7 EUR pe transport, până la dimensiunile unei încărcături de camion, ale unui vagon de tren sau ale unui container de volum comparabil;

(ii) 14 EUR pe transport, în afara acestor dimensiuni.

(c) Pentru controalele fitosanitare, în conformitate cu următoarele specificații:

(i) butași, plantule (cu excepția materialelor forestiere de reproducere), plante tinere de căpșuni și legume:

— 17,5 EUR pe transport, până la 10 000 de unități;

— 0,70 EUR pe transport, pentru fiecare 1 000 de unități suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(ii) arbuști, arbori (cu excepția pomilor de Crăciun tăiați), alte plante lemnoase de pepinieră, inclusiv materialele forestiere de reproducere (cu excepția semințelor):

— 17,5 EUR pe transport, până la 10 000 de unități;

— 0,44 EUR pe transport, pentru fiecare 1 000 de unități suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(iii) bulbi, cormi, rizomi, tuberculi destinați plantării (cu excepția tuberculilor de cartofi):

— 17,5 EUR pe transport, până la o greutate de 200 kg;

— 0,16 EUR pe transport, pentru fiecare 10 kg suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(iv) semințe, culturi de țesuturi:

— 7,5 EUR pe transport, până la o greutate de 100 kg;

— 0,175 EUR pe transport, pentru fiecare 10 kg suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(v) alte plante destinate plantării, care nu sunt menționate în prezenta dispoziție:

— 17,5 EUR pe transport, până la 5 000 de unități;

— 0,18 EUR pe transport, pentru fiecare 100 de unități suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(vi) flori tăiate:

— 17,5 EUR pe transport, până la 20 000 de unități;

— 0,14 EUR pe transport, pentru fiecare 1 000 de unități suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(vii) ramuri cu foliaj, părți din conifere (cu excepția pomilor de Crăciun tăiați):

— 17,5 EUR pe transport, până la o greutate de 100 kg;

— 1,75 EUR pe transport, pentru fiecare 100 kg suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(viii) pomi de Crăciun tăiați:

— 17,5 EUR pe transport, până la 1 000 de unități;

— 1,75 EUR pe transport, pentru fiecare 100 de unități suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(ix) frunze de plante, cum sunt plantele, condimentele sau legumele cu frunze verzi:

— 17,5 EUR pe transport, până la o greutate de 100 kg;

— 1,75 EUR pe transport, pentru fiecare 10 kg suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(x) fructe, legume (cu excepția legumelor cu frunze verzi):

— 17,5 EUR pe transport, până la o greutate de 25 000 kg;

— 0,7 EUR pe transport, pentru fiecare 1 000 kg suplimentare;

(xi) tuberculi de cartofi:

— 52,5 EUR pe transport, până la o greutate de 25 000 kg;

— 52,5 EUR pe transport, pentru fiecare 25 000 kg suplimentare;

(xii) lemn (cu excepția scoarței):

— 17,5 EUR pe transport, până la un volum de 1 000 m^3;

— 0,175 EUR pe transport, pentru fiecare volum suplimentar de 10 m^3;

(xiii) pământ și mediu de cultură, scoarță:

— 17,5 EUR pe transport, până la o greutate de 25 000 kg;

— 0,7 EUR pe transport, pentru fiecare 1 000 kg suplimentare;

— 140 EUR taxa maximă pe transport;

(xiv) cereale:

— 17,5 EUR pe transport, până la o greutate de 25 000 kg;

— 0,7 EUR pe transport, pentru fiecare 1 000 kg suplimentare;

— 700 EUR taxa maximă pe transport;

(xv) alte plante sau produse vegetale destinate plantării, care nu sunt menționate în prezenta dispoziție:

— 17,5 EUR pe transport.

În cazul în care un transport nu conține exclusiv produse care corespund descrierii de la o liniuță, părțile din transport care constau în produse care corespund descrierii de la liniuță (lot sau loturi) se consideră transporturi separate.

CAPITOLUL II

Taxe sau redevențe pentru controalele oficiale în abatoare, uzine de tranșare, uzine de procesare, în ceea ce privește producția de lapte, precum și producția și introducerea pe piață a produselor pescărești și de acvacultură

I. TAXE SAU REDEVENȚE PENTRU CONTROALELE OFICIALE ÎN ABATOARE

(a) carne de vită:

(i) animale bovine adulte: 5 EUR/animal;

(ii) animale bovine tinere: 2 EUR/animal;

(b) carne de solipede/ecvidee: 3 EUR/animal;

(c) carne de porc: animale cu o greutate a carcasei:

(i) mai mică de 25 kg: 0,5 EUR/animal;

(ii) egală sau mai mare de 25 kg: 1 EUR/animal;

(d) carne de oaie și de capră: animale cu o greutate a carcasei:

(i) mai mică de 12 kg: 0,15 EUR/animal;

(ii) egală sau mai mare de 12 kg: 0,25 EUR/animal;

(e) carne de pasăre:

(i) carne de pasăre de genul Gallus și bibilică: 0,005 EUR/animal;

(ii) rațe și gâște: 0,01 EUR/animal;

(iii) curcani: 0,025 EUR/animal;

(iv) carne de iepure de crescătorie: 0,005 EUR/animal;

(v) prepelițe și potârnichi: 0,002 EUR/animal.

II. TAXE SAU REDEVENȚE PENTRU CONTROALELE OFICIALE ÎN UZINE DE TRANȘARE

Pe tonă de carne:

(a) carne de vacă, vițel, porc, solipede/ecvidee, oaie și capră: 2 EUR;

(b) carne de pasăre și de iepure de crescătorie: 1,5 EUR;

(c) carne de vânat de crescătorie și sălbatic:

— vânat mic cu pene și de pământ: 1,5 EUR;

— carne de acarinate (struț, emu, nandu): 3 EUR;

— mistreț și rumegătoare: 2 EUR.

III. TAXE SAU REDEVENȚE PENTRU CONTROALELE OFICIALE ÎN UZINE DE PROCESARE

(a) vânat mic cu pene: 0,005 EUR/animal;

(b) vânat mic cu blană: 0,01 EUR/animal;

(c) acarinate: 0,5 EUR/animal;

(d) mamifere de uscat:

(i) mistreț: 1,5 EUR/animal;

(ii) rumegătoare: 0,5 EUR/animal.

IV. TAXE SAU REDEVENȚE PENTRU CONTROALELE OFICIALE LEGATE DE PRODUCȚIA DE LAPTE

(a) 1 EUR pe 30 de tone;

și

(b) 0,5 EUR pe tonă pentru ceea ce depășește această cantitate.

V. TAXE SAU REDEVENȚE PENTRU CONTROALELE OFICIALE LEGATE DE PRODUCȚIA ȘI INTRODUCEREA PE PIAȚĂ A PRODUSELOR PESCĂREȘTI ȘI DE ACVACULTURĂ

(a) prima introducere pe piață a produselor pescărești și de acvacultură:

(i) 1 EUR/tonă pentru primele 50 de tone ale lunii;

(ii) 0,5 EUR/tonă pentru ceea ce depășește această cantitate;

(b) prima vânzare pe piața de pește

(i) 0,5 EUR/tonă pentru primele 50 de tone ale lunii;

(ii) 0,25 EUR/tonă pentru ceea ce depășește această cantitate;

(c) prima vânzare în caz de absență sau insuficiență a clasificării pe categorie de prospețime și/sau mărime:

(i) 1 EUR/tonă pentru primele 50 de tone ale lunii;

(ii) 0,5 EUR/tonă pentru ceea ce depășește această cantitate.

ANEXA V

TABELE DE CORESPONDENȚĂ MENȚIONATE LA ARTICOLUL 146 ALINEATUL (2)

1. Regulamentul (CE) nr. 882/2004

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 1 alineatul (3)	—
Articolul 1 alineatul (4)	—
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 10
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (6)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 9 alineatul (6)
Articolul 3 alineatul (6)	Articolul 9 alineatul (7)
Articolul 3 alineatul (7)	—
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (1) literele (a), (c), (d), (e), (f), (g) și (i)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (1) litera (b)
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (6)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (7)	—
Articolul 5 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 5 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 31 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (2) literele (a), (b), (c), și (f)	Articolul 29
Articolul 5 alineatul (2) litera (d)	—
Articolul 5 alineatul (2) litera (e)	Articolul 32
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 33
Articolul 5 alineatul (4)	—
Articolul 6	Articolul 5 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)	—
Articolul 7 alineatul (2) prima teză	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2) a doua teză	—
Articolul 7 alineatul (2) a treia teză	—

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (1) litera (h)
Articolul 8 alineatul (3) litera (a)	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (3) litera (b)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (4)	—
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 13 primul paragraf
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 13 al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 10	Articolul 14
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 34 alineatele (1) și (2)
Articolul 11 alineatul (2)	—
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 34 alineatul (6)
Articolul 11 alineatul (5)	Articolul 35 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (6)	Articolul 35 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (7)	Articolul 34 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 37 alineatul (4) litera (e)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (5) litera (c)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 13	Articolul 115
Articolul 14 alineatul (1)	—
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 45 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (3)	—
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 44 alineatul (1) prima teză
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 44 alineatele (3) și (5)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 44 alineatele (3) și (5)
Articolul 15 alineatul (4)	—
Articolul 15 alineatul (5)	Articolul 47 alineatul (1) litera (d), articolul 47 alineatul (2) litera (b) și articolul 54 alineatul (4) prima teză
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 45 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 44 alineatul (2)
Articolul 16 alineatul (3) prima teză	Articolul 45 alineatul (2)
Articolul 16 alineatul (3) a doua teză	Articolul 34 alineatul (5)
Articolul 17 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 59 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (1) a doua liniuță	Articolul 56 alineatul (1), articolul 56 alineatul (3) litera (a), articolul 56 alineatul (4) și articolul 58
Articolul 17 alineatul (2)	—
Articolul 18	Articolul 65 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 66 alineatele (1) și (3)

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Articolul 19 alineatul (2) litera (a)	Articolul 67
Articolul 19 alineatul (2) litera (b)	Articolul 66 alineatul (6)
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (5)
Articolul 19 alineatul (4)	Articolul 7
Articolul 20	Articolul 71
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 72 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 69
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 66 alineatul (5)
Articolul 22	Articolul 66 alineatul (7), articolul 67 ultima teză și articolul 69 alineatul (4)
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 73 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 73 alineatul (2) și articolul 74
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 73 alineatul (3)
Articolul 23 alineatul (4)	Articolul 73 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (5)	Articolul 73 alineatul (4) litera (a)
Articolul 23 alineatul (6)	Articolul 73 alineatul (2) litera (c) și alineatul (4) litera (b)
Articolul 23 alineatul (7)	Articolul 74
Articolul 23 alineatul (8)	Articolul 74
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 75 alineatul (1)
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 57
Articolul 24 alineatul (3)	Articolul 46
Articolul 24 alineatul (4)	Articolul 76
Articolul 25 alineatul (1)	—
Articolul 25 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 25 alineatul (2) litera (b)	Articolul 77 alineatul (1) litera (c)
Articolul 25 alineatul (2) litera (c)	Articolul 77 alineatul (1) litera (f)
Articolul 25 alineatul (2) litera (d)	Articolul 48 literele (c) și (d) și articolul 77 alineatul (1) literele (e) și (k)
Articolul 25 alineatul (2) litera (e)	—
Articolul 25 alineatul (2) litera (f)	Articolul 70
Articolul 25 alineatul (2) litera (g)	Articolul 77 alineatul (1) litera (h)
Articolul 25 alineatul (2) litera (h)	Articolul 46 alineatul (2) litera (b)
Articolul 26	Articolul 78 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 80
Articolul 27 alineatul (2)	Articolul 79
Articolul 27 alineatul (3)	—
Articolul 27 alineatul (4)	Articolul 79 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (5)	—
Articolul 27 alineatul (6)	—
Articolul 27 alineatul (7)	—

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Articolul 27 alineatul (8)	Articolul 84 alineatul (2)
Articolul 27 alineatul (9)	Articolul 83 alineatul (2)
Articolul 27 alineatul (10)	—
Articolul 27 alineatul (11)	Articolul 84 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (12) prima teză	Articolul 85
Articolul 27 alineatul (12) a doua teză	—
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30 alineatul (1) litera (a)	Articolul 87
Articolul 30 alineatul (1) litera (b)	Articolul 90 litera (a)
Articolul 30 alineatul (1) litera (c)	Articolul 88 alineatul (2)
Articolul 30 alineatul (1) litera (d)	Articolul 90 literele (b) și (f)
Articolul 30 alineatul (1) litera (e)	Articolul 90 litera (c)
Articolul 30 alineatul (1) litera (f)	Articolul 90 litera (d)
Articolul 30 alineatul (1) litera (g)	Articolul 90 litera (e)
Articolul 30 alineatul (2) litera (a)	Articolul 89 alineatul (1) litera (f)
Articolul 30 alineatul (2) litera (b)	Articolul 89 alineatul (1) litera (d)
Articolul 30 alineatul (3)	—
Articolul 31	—
Articolul 32 alineatul (1) litera (a)	Articolul 94 alineatul (2) litera (a)
Articolul 32 alineatul (1) litera (b)	Articolul 94 alineatul (2) litera (c)
Articolul 32 alineatul (1) litera (c)	Articolul 94 alineatul (2) litera (d)
Articolul 32 alineatul (1) litera (d)	Articolul 94 alineatul (2) litera (e)
Articolul 32 alineatul (1) litera (e)	Articolul 94 alineatul (2) litera (f)
Articolul 32 alineatul (1) litera (f)	Articolul 94 alineatul (2) litera (h)
Articolul 32 alineatul (2) litera (a)	Articolul 94 alineatul (2) literele (a), (c) și (d)
Articolul 32 alineatul (2) litera (b)	Articolul 94 alineatul (2) litera (i)
Articolul 32 alineatul (2) litera (c)	Articolul 94 alineatul (2) litera (e)
Articolul 32 alineatul (2) litera (d)	Articolul 94 alineatul (2) litera (h)
Articolul 32 alineatul (2) litera (e)	Articolul 94 alineatul (2) litera (e)
Articolul 32 alineatul (3)	Articolul 93 alineatul (3) litera (a)
Articolul 32 alineatul (4) litera (a)	Articolul 93 alineatul (3) litera (c)
Articolul 32 alineatul (4) litera (b)	Articolul 93 alineatul (3) litera (d)
Articolul 32 alineatul (4) litera (c)	Articolul 93 alineatul (3) litera (d)
Articolul 32 alineatul (4) litera (d)	Articolul 8
Articolul 32 alineatul (4) litera (e)	Articolul 93 alineatul (3) litera (e)
Articolul 32 alineatul (4) litera (f)	Articolul 94 alineatul (2) litera (k) punctul (iii)
Articolul 32 alineatul (4) litera (g)	Articolul 93 alineatul (3) litera (e)
Articolul 32 alineatul (4) litera (h)	Articolul 93 alineatul (3) litera (f)

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Articolul 32 alineatul (5)	Articolul 99 alineatul (1)
Articolul 32 alineatul (6)	Articolul 99 alineatul (2)
Articolul 32 alineatul (7)	—
Articolul 32 alineatul (8) prima teză	Articolul 99 alineatul (3)
Articolul 32 alineatul (8) a doua teză	Articolul 99 alineatul (4)
Articolul 32 alineatul (9)	—
Articolul 33 alineatul (1)	Articolul 100 alineatul (1)
Articolul 33 alineatul (2)	Articolul 101 alineatul (1)
Articolul 33 alineatul (3)	Articolul 100 alineatul (2)
Articolul 33 alineatul (4)	Articolul 100 alineatul (4)
Articolul 33 alineatul (5)	Articolul 100 alineatul (5)
Articolul 33 alineatul (6)	Articolul 101 alineatul (2)
Articolul 33 alineatul (7)	—
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 102 alineatul (1)
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 102 alineatele (1) și (2)
Articolul 34 alineatul (3)	Articolul 102 alineatul (3)
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 103 alineatul (1)
Articolul 35 alineatul (2)	Articolul 103 alineatul (3)
Articolul 35 alineatul (3)	Articolul 103 alineatul (2)
Articolul 35 alineatul (4)	—
Articolul 36 alineatul (1)	Articolul 104 alineatul (1) litera (c)
Articolul 36 alineatul (2) prima teză	—
Articolul 36 alineatul (2) a doua teză	Articolul 104 alineatul (2)
Articolul 36 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 104 alineatul (3) prima teză
Articolul 36 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 36 alineatul (3) al treilea paragraf prima teză	Articolul 104 alineatul (3) litera (c)
Articolul 36 alineatul (3) al treilea paragraf a doua teză	Articolul 104 alineatul (3) litera (b)
Articolul 36 alineatul (4)	Articolul 104 alineatul (3) litera (a)
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 105 alineatul (1)
Articolul 37 alineatul (2)	Articolul 105 alineatul (2)
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 106 alineatul (1)
Articolul 38 alineatul (2)	Articolul 106 alineatul (2) litera (c)
Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 106 alineatul (3)
Articolul 39 alineatul (1)	Articolul 107 alineatul (1)
Articolul 39 alineatul (2)	Articolul 107 alineatul (2)
Articolul 40 alineatul (1)	Articolul 108 alineatul (1)
Articolul 40 alineatul (2)	—
Articolul 40 alineatul (3)	Articolul 108 alineatul (2)
Articolul 40 alineatul (4)	—

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Articolul 41	Articolul 109 alineatul (1)
Articolul 42 alineatul (1) litera (a)	—
Articolul 42 alineatul (1) litera (b)	Articolul 111 alineatul (2)
Articolul 42 alineatul (1) litera (c)	Articolul 111 alineatul (3)
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 110 alineatul (2)
Articolul 42 alineatul (3)	Articolul 111 alineatul (2)
Articolul 43 alineatul (1) prima teză	—
Articolul 43 alineatul (1) a doua teză	—
Articolul 43 alineatul (1) litera (a)	—
Articolul 43 alineatul (1) litera (b)	—
Articolul 43 alineatul (1) litera (c)	—
Articolul 43 alineatul (1) literele (d)-(j)	—
Articolul 43 alineatul (1) litera (k)	—
Articolul 43 alineatul (2)	—
Articolul 44 alineatul (1)	Articolul 113 alineatul (1)
Articolul 44 alineatul (2)	—
Articolul 44 alineatul (3)	Articolul 113 alineatul (1)
Articolul 44 alineatul (4) primul paragraf prima teză	Articolul 114 alineatul (1)
Articolul 44 alineatul (4) primul paragraf a doua teză	Articolul 114 alineatul (2)
Articolul 44 alineatul (5)	—
Articolul 44 alineatul (6)	Articolul 114 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 116 alineatele (1), (2) și (4)
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 116 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (3)	Articolul 117
Articolul 45 alineatul (4)	Articolul 118
Articolul 45 alineatul (5)	Articolul 119
Articolul 45 alineatul (6)	—
Articolul 46 alineatul (1) prima teză	Articolul 120 alineatul (1)
Articolul 46 alineatul (1) a doua teză	Articolul 120 alineatul (4)
Articolul 46 alineatul (1) a treia teză	Articolul 120 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (2)	Articolul 120 alineatul (3)
Articolul 46 alineatul (3)	Articolul 121
Articolul 46 alineatul (4)	—
Articolul 46 alineatul (5)	—
Articolul 46 alineatul (6)	Articolul 122
Articolul 46 alineatul (7)	Articolul 123
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 125 alineatul (1) literele (a)-(e)
Articolul 47 alineatul (2)	Articolul 125 alineatul (2)
Articolul 47 alineatul (3)	Articolul 125 alineatul (1) literele (f) și (g)

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Articolul 47 alineatul (4)	—
Articolul 47 alineatul (5)	—
Articolul 48 alineatul (1)	Articolul 126 alineatul (1)
Articolul 48 alineatul (2)	Articolul 126 alineatul (2)
Articolul 48 alineatul (3)	Articolul 127 alineatele (1) și (2)
Articolul 48 alineatul (4)	Articolul 127 alineatul (3)
Articolul 48 alineatul (5) prima teză	Articolul 127 alineatul (3) litera (f)
Articolul 48 alineatul (5) a doua și a treia teză	—
Articolul 49	Articolul 129
Articolul 50	—
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 130 alineatele (1) și (2)
Articolul 51 alineatul (2)	Articolul 130 alineatul (3)
Articolul 51 alineatul (3)	—
Articolul 52	Articolul 124
Articolul 53	Articolul 112
Articolul 54 alineatul (1)	Articolul 138 alineatul (1)
Articolul 54 alineatul (2)	Articolul 138 alineatul (2)
Articolul 54 alineatul (3)	Articolul 138 alineatul (3)
Articolul 54 alineatul (4)	Articolul 105 alineatul (1)
Articolul 54 alineatul (5)	Articolul 138 alineatul (4)
Articolul 55 alineatul (1)	Articolul 139 alineatul (1)
Articolul 55 alineatul (2)	Articolul 139 alineatul (1)
Articolul 56 alineatul (1)	Articolul 141 alineatul (1)
Articolul 56 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 56 alineatul (2) litera (b)	Articolul 141 alineatul (2)
Articolele 57-61	—
Articolul 62	Articolul 145
Articolul 63 alineatul (1)	—
Articolul 63 alineatul (2)	Articolul 25
Articolul 64 primul paragraf	Articolul 142 alineatul (1)
Articolul 64 alineatul (1)	Articolul 142 alineatul (1)
Articolul 64 alineatul (2)	Articolul 142 alineatul (2)
Articolul 65	—
Articolul 66	—
Articolul 67	—
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa III
Anexa IV	—

Regulamentul (CE) nr. 882/2004	Prezentul regulament
Anexa V	—
Anexa VI	Articolul 81 și articolul 82 alineatul (2)
Anexa VII	—
Anexa VIII	—

2. Directiva 96/23/CE

Directiva 96/23/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2 litera (a)	Articolul 19
Articolul 2 litera (b)	—
Articolul 2 litera (c)	Articolul 19
Articolul 2 litera (d)	Articolul 3 punctul 3.
Articolul 2 litera (e)	Articolul 19
Articolul 2 litera (f)	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 2 litera (g)	—
Articolul 2 litera (h)	Articolul 19
Articolul 2 litera (i)	—
Articolul 3	Articolele 9 alineatele (1) și (2), articolul 19, articolul 109 alineatul (1) și articolul 112
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2) litera (a), articolul 109 alineatul (2) și articolul 113
Articolul 4 alineatul (3)	—
Articolul 5	Articolul 111 alineatele (2) și (3), articolul 113 alineatul (1) litera (a) și articolul 110 alineatul (2)
Articolul 6	Articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 7	Articolul 110 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatele (3), (4) și (5)	Articolele 11, 113 și 114
Articolul 9 secțiunea A	—
Articolul 9 secțiunea B	—
Articolul 10	Articolul 15
Articolul 11 alineatele (1) și (2)	Articolele 9 și 10
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (2) litera (c), și articolele 137 și 138
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 15
Articolul 13	Articolul 19 alineatul (2) litera (c), articolele 138 și 138
Articolul 14 alineatul (1)	Articolele 100 și 101
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 93

Directiva 96/23/CE	Prezentul regulament
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 34 alineatul (6)
Articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf	—
Articolul 15 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 34 alineatul (6)
Articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 35 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3) primul, al doilea și al treilea paragraf	Articolul 19 alineatul (2) litera (c) și articolul 138
Articolul 15 alineatul (3) al patrulea paragraf	Articolele 65-72
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 105 alineatul (1), articolul 108 alineatul (1) și articolul 138
Articolul 16 alineatele (2) și (3)	Articolul 19 alineatul (2) litera (c) și articolul 138
Articolul 17	Articolul 19 alineatul (2) litera (c) și articolul 138
Articolul 18	Articolul 19 alineatul (2) litera (c) și articolul 138
Articolul 19	Articolul 138 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (1)	Articolele 102-108
Articolul 20 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 106 alineatele (1) și (2)
Articolul 20 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 106 alineatul (3)
Articolul 20 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 108 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2) al cincilea și al șaselea paragraf	Articolul 108 alineatul (2)
Articolul 21	Articolele 116, 117 și 119
Articolul 22	Articolul 137
Articolul 23	Articolul 19 alineatul (2) litera (c) și articolul 138
Articolul 24 alineatele (1) și (2)	Articolul 18 alineatul (2) litera (d), articolul 19 alineatul (2) litera (c), și articolele 137 și 138
Articolul 24 alineatul (3)	Articolul 18 alineatul (2) litera (d), articolul 19 alineatul (2) litera (c) și articolul 138
Articolul 25	Articolul 19 alineatul (2) litera (c) și articolul 138 alineatul (2)
Articolul 26	Articolul 7
Articolul 27	Articolul 139
Articolul 28	Articolul 139
Articolul 29 alineatele (1) și (2)	Articolele 125, 126,127 și 129
Articolul 29 alineatul (3)	Articolele 47-64
Articolul 29 alineatul (4)	Articolul 113 alineatul (1)
Articolul 30 alineatele (1) și (2)	Articolele 65-72
Articolul 30 alineatul (3)	Articolul 129 alineatul (3)
Articolul 31	Articolele 78-85
Articolul 33	Articolul 145
Articolul 34	Articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 35	—
Articolul 36	—

Directiva 96/23/CE	Prezentul regulament
Articolul 37	—
Articolul 38	—
Articolul 39	—
Anexa I	Articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b)
Anexa II	Articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b)
Anexa III	Articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b)
Anexa IV	Articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b)

3. Directivele 89/662/CEE și 90/425/CEE

Directiva 89/662/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2 punctele 1, 2 și 3	—
Articolul 2 punctul 4	Articolul 3 punctul 3
Articolul 2 punctul 5	Articolul 3 punctul 32
Articolul 3 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	—
Articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1) al patrulea paragraf	Articolul 137 alineatele (2) și (3) și articolul 138
Articolul 3 alineatul (2)	—
Articolul 3 alineatul (3)	—
Articolul 4 alineatul (1) prima teză	Articolul 9 alineatul (1), articolele 10, 137 și 138
Articolul 4 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 9 alineatul (6) litera (a)
Articolul 4 alineatul (1) a doua liniuță	—
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 139
Articolul 5 alineatul (1) litera (a) primul paragraf	Articolul 9
Articolul 5 alineatul (1) litera (a) al doilea paragraf	Articolul 137 alineatele (2) și (3)
Articolul 5 alineatul (1) litera (b)	—
Articolul 5 alineatul (2)	—
Articolul 5 alineatul (3) literele (a), (b) și (d)	—
Articolul 5 alineatul (3) litera (c)	Articolul 9 alineatul (7)
Articolul 5 alineatele (4) și (5)	—
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 49
Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 7 alineatul (1)	Articolele 102-108 și articolul 138
Articolul 7 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatul (1)	Articolele 102-108
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 7 și articolul 138 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 138 alineatul (4)
Articolul 9	—
Articolul 10	Articolul 4 alineatul (1)

Directiva 89/662/CEE	Prezentul regulament
Articolul 11	Articolele 10, 14 și 15
Articolul 12	—
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 113 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	—
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 113 alineatul (2)
Articolul 17	Articolul 145
Articolul 18	Articolul 145
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 22	—
Articolul 23	—
Anexa A	—
Anexa B	—

Directiva 90/425/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2 punctele 1-5	—
Articolul 2 punctul 6	Articolul 3 punctul 3.
Articolul 2 punctul 7	Articolul 3 punctul 32
Articolul 3 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 9, articolul 137 alineatele (2) și (3) și articolul 138
Articolul 3 alineatul (4)	—
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 139
Articolul 5 alineatul (1) litera (a) primul paragraf	Articolul 9
Articolul 5 alineatul (1) litera (a) al doilea paragraf	Articolul 137 alineatele (2) și (3)
Articolul 5 alineatul (1) litera (b) punctul (i) primul paragraf	—
Articolul 5 alineatul (1) litera (b) punctul (i) al doilea paragraf	Articolul 9
Articolul 5 alineatul (1) litera (b) punctele (ii), (iii) și (iv)	—
Articolul 5 alineatul (2) litera (a) primul paragraf	Articolul 9 alineatul (7)
Articolul 5 alineatul (2) litera (a) al doilea și al treilea paragraf	—
Articolul 5 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 6	—

Directiva 90/425/CEE	Prezentul regulament
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 49
Articolul 7 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatul (1)	Articolele 102-108 și articolul 138
Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 9 alineatul (1)	Articolele 102-108
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 7 și articolul 138 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 138 alineatul (4)
Articolul 9 alineatul (4)	—
Articolul 10	—
Articolul 11	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 12	—
Articolul 13	Articolele 10, 14 și 15
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	Articolul 145
Articolul 18	Articolul 145
Articolul 19	Articolul 145
Articolul 20	Articolele 131, 132, 133 și 134
Articolul 21	—
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 113 alineatul (1)
Articolul 22 alineatul (2)	—
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 113 alineatul (2)
Articolul 23	—
Articolul 24	—
Articolul 26	—
Articolul 27	—
Anexa A	—
Anexa B	—
Anexa C	—

4. Directivele 97/78/CE și 91/496/CEE

Directiva 97/78/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 2 alineatul (2) litera (a)	Articolul 3 punctul 19
Articolul 2 alineatul (2) litera (b)	Articolul 3 punctul 41
Articolul 2 alineatul (2) litera (c)	Articolul 3 punctul 42
Articolul 2 alineatul (2) litera (d)	Articolul 3 punctul 43

Directiva 97/78/CE	Prezentul regulament
Articolul 2 alineatul (2) litera (e)	—
Articolul 2 alineatul (2) litera (f)	Articolul 3 punctul 37
Articolul 2 alineatul (2) litera (g)	Articolul 3 punctul 38
Articolul 2 alineatul (2) litera (h)	—
Articolul 2 alineatul (2) litera (i)	—
Articolul 2 alineatul (2) litera (j)	—
Articolul 2 alineatul (2) litera (k)	Articolul 3 punctul 3.
Articolul 3 alineatele (1) și (2)	Articolul 47 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 15 și articolul 56 alineatele (1) și (3)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 57
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 47 alineatele (2) și (3) și articolul 58
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 49 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatele (3) și (4)	Articolul 49 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 52
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 52
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 56 alineatul (3) litera (b) și alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 50 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 50 alineatele (2) și (3)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 58
Articolul 6 alineatul (1) litera (a) primul paragraf	Articolul 64 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (1) litera (a) al doilea paragraf	Articolul 64 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	—
Articolul 6 alineatul (2)	Articolele 59 și 62
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 63
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 60 alineatul (1) și articolul 63 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (5)	—
Articolul 6 alineatul (6)	Articolul 60 alineatul (2), articolul 62 alineatul (3), articolul 63 alineatul (5) și articolul 64 alineatele (2) și (4)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 50 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 49 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 52
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 57
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 50 alineatul (2), articolul 55 și articolul 56 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (5)	—
Articolul 7 alineatul (6)	Articolele 52 și 58
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 77 alineatul (1) litera (b)
Articolul 8 alineatele (3), (4), (5), (6) și (7)	Articolul 77 alineatul (2)
Articolul 9	Articolul 51 alineatul (1) literele (b) și (c)
Articolul 10 alineatele (1), (2) și (4)	Articolul 54 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (3)	—

Directiva 97/78/CE	Prezentul regulament
Articolul 11	Articolul 51 alineatul (1) litera (d)
Articolul 12	Articolul 48 litera (h) și articolul 77 alineatul (1) litera (k)
Articolul 13	Articolul 77 alineatul (1) litera (c)
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 77 alineatul (1) litera (h)
Articolul 16 alineatul (1) litera (a)	Articolul 48 litera (d)
Articolul 16 alineatul (1) litera (b)	Articolul 48 litera (e)
Articolul 16 alineatul (1) litera (c)	Articolul 48 litera (c)
Articolul 16 alineatul (1) litera (d)	Articolul 48 litera (g)
Articolul 16 alineatul (1) litera (e)	Articolul 48 litera (a)
Articolul 16 alineatul (1) litera (f)	Articolul 48 litera (b)
Articolul 16 alineatul (2)	—
Articolul 16 alineatul (3)	—
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 77 alineatul (1) literele (c) și (f)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 66 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 17 alineatul (2) litera (a)	Articolul 66 alineatul (3) litera (b) și articolele 69 și 72
Articolul 17 alineatul (2) litera (a) prima liniuță	—
Articolul 17 alineatul (2) litera (a) a doua liniuță	Articolul 68 alineatul (1) litera (a)
Articolul 17 alineatul (2) litera (b)	Articolul 69
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 65 alineatele (4), (5) și (6)
Articolul 17 alineatul (4)	—
Articolul 17 alineatul (5)	Articolul 66 alineatul (7) și articolul 69 alineatul (4)
Articolul 17 alineatul (6)	—
Articolul 17 alineatul (7)	Articolul 65 alineatul (6), articolul 70 și articolul 71 alineatul (3)
Articolul 18	Articolul 64 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 77 alineatul (1) litera (g)
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 77 alineatul (1) litera (a)
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 64 alineatul (3) litera (a) și articolul 64 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 65
Articolul 20 alineatul (2)	—
Articolul 22 alineatul (1)	—
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 67
Articolul 22 alineatul (3)	—
Articolul 22 alineatul (4)	—
Articolul 22 alineatul (5)	—
Articolul 22 alineatul (6)	—
Articolul 22 alineatul (7)	—

Directiva 97/78/CE	Prezentul regulament
Articolul 24	Articolul 65 alineatele (4), (5) și (6)
Articolul 24 alineatul (3)	Articolele 73 și 129
Articolul 25 alineatul (1)	Articolele 102-108
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 7
Articolul 25 alineatul (3)	—
Articolul 26	Articolul 130 alineatele (5) și (6)
Articolul 27	Articolul 5 alineatele (4) și articolul 130 alineatele (1) și (6)
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30	—
Articolul 31	—
Articolul 32	—
Articolul 33	—
Articolul 34	—
Articolul 35	—
Articolul 36	—
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Articolul 64
Anexa III	Articolul 52

Directiva 91/496/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2 alineatul (1)	—
Articolul 2 alineatul (2) litera (a)	Articolul 3 punctul 41
Articolul 2 alineatul (2) litera (b)	Articolul 3 punctul 42
Articolul 2 alineatul (2) litera (c)	Articolul 3 punctul 43
Articolul 2 alineatul (2) litera (d)	—
Articolul 2 alineatul (2) litera (e)	Articolul 3 punctul 37
Articolul 2 alineatul (2) litera (f)	Articolul 3 punctul 38
Articolul 3 alineatul (1) litera (a)	Articolul 56 alineatul (1), articolul 56 alineatul (3) litera (a) și articolul 58 litera (b)
Articolul 3 alineatul (1) litera (b)	Articolul 47 alineatul (1) și articolul 66 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (1) litera (c) punctul (i)	Articolul 56 alineatul (3) litera (b), articolul 56 alineatul (5) și articolul 57
Articolul 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii)	Articolul 79 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1) litera (d)	Articolul 57
Articolul 3 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 49 alineatul (1) și articolul 52
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 49 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 52
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 51 alineatul (1) litera (c)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 79 alineatul (1)

Directiva 91/496/CEE	Prezentul regulament
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (4), articolul 51 alineatul (1) litera (c) și articolul 52
Articolul 5	Articolul 55, articolul 56 alineatul (3) litera (b), articolul 55 alineatul (5), articolul 57, articolul 58 litera (a) și articolul 66 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (1)	—
Articolul 6 alineatul (2) litera (a)	Articolul 64 alineatele (1) și (2)
Articolul 6 alineatul (2) litera (b)	Articolul 64 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2) litera (c)	Articolul 59
Articolul 6 alineatul (2) litera (d)	Articolul 64 alineatul (3) litera (a) și alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 60
Articolul 6 alineatul (3) litera (a)	Articolul 60 alineatul (1) litera (c)
Articolul 6 alineatul (3) litera (b)	Articolul 60 alineatul (1) litera (c)
Articolul 6 alineatul (3) litera (c)	Articolul 59 alineatul (2) și articolul 64 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3) litera (d)	—
Articolul 6 alineatul (3) litera (e)	Articolul 59 alineatul (2) și articolul 64 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3) litera (f)	Articolul 59 alineatul (2) și articolul 64 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3) litera (g)	—
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 59 și articolul 60 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 60 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 50 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță	Articolul 56 alineatul (3) litera (b), articolul 56 alineatul (5) și articolul 58
Articolul 7 alineatul (1) a treia liniuță	Articolul 50 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 58
Articolul 7 alineatul (3)	—
Articolul 8	Articolul 53 alineatul (1) litera (b)
Articolul 9	Articolul 51 alineatul (1) litera (d)
Articolul 10	Articolul 66 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 65
Articolul 11 alineatul (2)	—
Articolul 12 alineatul (1)	Articolele 66, 68 și 69
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 66 alineatul (3) și articolul 9
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 70, articolul 71 alineatul (3) și articolul 72 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (4)	—
Articolul 12 alineatul (5)	—
Articolul 13	Articolul 64 alineatul (2)
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 79 alineatul (1)
Articolul 16	Articolul 54
Articolul 17	Articolul 7
Articolul 17a	—

Directiva 91/496/CEE	Prezentul regulament
Articolul 18 alineatul (1)	—
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 67
Articolul 18 alineatul (3)	—
Articolul 18 alineatul (4)	—
Articolul 18 alineatul (5)	—
Articolul 18 alineatul (6)	—
Articolul 18 alineatul (7)	—
Articolul 18 alineatul (8)	—
Articolul 19	Articolele 116 și 117
Articolul 20	Articolele 102-108
Articolul 21	Articolul 130 alineatele (5) și (6)
Articolul 22	—
Articolul 23	—
Articolul 24	—
Articolul 25	—
Articolul 26	—
Articolul 27	—
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30	—
Articolul 31	—
Anexa A	Articolul 64
Anexa B	Articolul 66 alineatul (2)

5. Directiva 96/93/CE

Directiva 96/93/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2 alineatul (1) primul paragraf	—
Articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 3 punctul 26
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 88 alineatul (2) litera (b)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 88 alineatul (3) literele (a) și (b)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 89 alineatul (1) litera (b)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 88 alineatul (3) litera (b)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 90
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 88 alineatul (2) litera (a) și articolul 89 alineatul (2)

Directiva 96/93/CE	Prezentul regulament
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 89 alineatul (1) litera (c)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 89 alineatul (1) litera (e)
Articolul 5	Articolul 89 alineatul (2)
Articolul 6	Articolul 129
Articolul 7	Articolul 145
Articolul 8	—
Articolul 9	—
Articolul 10	—

6. Directiva 89/608/CEE

Directiva 89/608/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	—
Articolul 3	Articolele 102-108
Articolul 4	Articolele 102-108
Articolul 5	Articolele 102-108
Articolul 6	Articolele 102-108
Articolul 7	Articolele 102-108
Articolul 8	Articolele 102-108
Articolul 9	Articolele 102-108
Articolul 10	Articolul 8 și articolele 102-108
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolele 102-108
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 8 și articolele 102-108
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	—
Articolul 19	—
Articolul 20	—

7. Decizia 92/438/CEE

Decizia 92/438/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolele 131-136
Articolul 2	—
Articolul 3	Articolele 131-136
Articolul 4	Articolele 131-136

Decizia 92/438/CEE	Prezentul regulament
Articolul 5	Articolele 131-136
Articolul 6	Articolul 64 alineatul (3) litera (f)
Articolul 7	—
Articolul 8	—
Articolul 9	—
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Anexa I	Articolele 131-136
Anexa II	Articolele 131-136
Anexa III	Articolele 131-136

8. Regulamentul (CE) nr. 854/2004

Regulamentul (CE) nr. 854/2004	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (2) litera (a)
Articolul 1 alineatul (1a)	—
Articolul 1 alineatul (2)	—
Articolul 1 alineatul (3)	—
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (1) litera (f)	Articolul 3 punctul 32
Articolul 2 alineatul (1) litera (g)	—
Articolul 2 alineatul (1) litera (h)	Articolul 3 punctul 49
Articolul 2 alineatul (1) litera (i)	—
Articolul 2 punctul 2	—
Articolul 3	Articolul 148
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 15 alineatele (1) și (2)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 18
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (2) litera (d) și articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 18 alineatul (2) litera (d) și articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 4 alineatul (6)	—
Articolul 4 alineatul (7)	Articolul 17 literele (a) și (b), articolul 18 alineatul (2) litera (d) și articolul 18 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (8)	Articolul 9 alineatul (1) și articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 4 alineatul (9)	Articolul 9 alineatul (1) și articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 17, articolul 18 alineatele (1) și (2); articolul 18 alineatul (7) literele (a) și (b), articolul 18 alineatul (8) literele (a) și (d)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 17 literele (a) și (b) și articolul 18 alineatele (4), (5) și articolul 18 alineatul (8) litera (e)

Regulamentul (CE) nr. 854/2004	Prezentul regulament
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 18 alineatul (8) litera (c) și articolul 138
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 17 literele (a) și (b) și articolul 18 alineatul (5), articolul 18 alineatul (7) literele (a), (b), (e) și (j), articolul 18 alineatul (8) literele (a) și (d)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (1) literele (e), (g) și (h)
Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 18 alineatul (3), alineatul (4) și alineatul (7) litera (k)
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 18 alineatul (7) litera (j)
Articolul 6	Articolul 18 alineatul (6), alineatul (7) litera (g) și alineatul (8) litera (b)
Articolul 7	Articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 8	Articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 10	—
Articolul 11	Articolele 126 și 127
Articolul 12	Articolul 126
Articolul 13	Articolele 126 și 127
Articolul 14	Articolul 126
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1) și alineatul (8) litera (a)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 126
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (8) litera (a)
Articolul 16 primul paragraf	Articolul 18 alineatul (7)
Articolul 16 al doilea paragraf	Articolul 18 alineatul (8)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 18 alineatele (7) și (8)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (7)
Articolul 17 alineatele (3)-(7), cu excepția cazurilor menționate la alineatul (4) litera (a) punctul (iii)	—
Articolul 17 alineatele (3)-(8), aplicabile cazurilor menționate la alineatul (4) litera (a) punctul (iii)	Articolul 18 alineatul (9)
Articolul 18	Articolul 18 alineatele (7) și (8)
Articolul 19	Articolul 145
Articolul 20	—
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 114
Articolul 22	Articolul 167
Anexa I	Articolul 17 și articolul 18 alineatele (1), (2), (3), (4), articolul 18 alineatul (7) literele (a), (b), (c), (d), (f), (k) și (j); articolul 18 alineatul (8) literele (a), (c), (d) și (e)
Anexa II	Articolul 18 alineatul (1), alineatul (6), alineatul (7) litera (g), alineatul (8) literele (a) și (b)
Anexa III	Articolul 18 alineatul (1) și alineatul (8) litera (a)
Anexa IV	Articolul 18 alineatul (1), alineatul (8) literele (a) și (f)
Anexa V	Articolul 126
Anexa VI	Articolul 126